

ආධ්‍යත්මක පොදු සහතික පත්‍ර (උසස් පෙළ) එහාගේ, 2013 අගෝස්තු (නව නිර්දේශය)
General Certificate of Education (Adv. Level) Examination, August 2013 (New Syllabus)
සිංහල I / පැය තුනකි
Sinhala I / Three hours

උපදෙස් :

● පළමුවන ප්‍රශ්නය ඇතුළු ව ප්‍රශ්න පහකට පිළිබඳ සපයන්න.

01. පහත දැක්වෙන උද්ධිභාව පාඨ කියවා, ඒ ඇපුරෙන් අසා ඇති ප්‍රශ්නවලට පිළිබඳ සපයන්න.

(අ) මේ මහණ මටත් වඩා කැවුමට රුවී ඇති වන, නොලදහාත් මෙතරම් තරයක් ඇති තැනැත්තේ තොයෙනි. එක් කබලු කැවුමක් දෙවල්ද පිස නිමියායෙන් දෙනහොත් එක් කබලු කැවුම මහතැදි සිතා සිවුදුවේයෙන්ට කුඩාම කොටලා කබලු කැවුමක් පිසලා තුළුන්ට දී උන් මෙතැනින් නික්මෙන ලෙසක් කරවූ සිවුදු ය. සිවුදුවේයේ ද හැදි අගින් පිටි සුගින්තක් හැරගෙන කබලු පිසන කබලේ වක්කොට ඇ ය. සුදා හෝජන ජාතකයෙහි මෙම මුදුරු සිවාණන් කිරිබත් කන්ට පන් ගෙනෙන්ට කි කළ හිමිවතට අත පොවාලා අඩුණ සා මහත ඇති මාලුවාපන් අතුලා සේම පිටි සුගැන් වත්කළුන් මහ තෙරුන් වහන්සේගේ ආනුභාවයෙන් ආදි පිසු කබලු මුළුල්ලටත් වඩා කුඩා කරන්නට සිතු කබලු කැවුම මහන් විය.

- (i) පිටි සුගැන් වත්කොට පිසු කැවුම එට පෙර පිසු කැවුම සියල්ලට ම වඩා විශාල වූයේ කවර කරුණක් නිසා ද?
- (ii) "හැදි අගින් පිටි සුගින්තක් හැරගෙන" මෙහි සුගින්තක් යන්න ව්‍යාකරණමය වශයෙන් කවර පද වර්ගයට අයන් ද?
- (iii) ප්‍රමාණයෙන් කුඩා කැවුමක් පිස ගැනීමට සිවුදුවේය අනුගමනය කළ උපත්මය කුමක් ද?
- (iv) "තරයක්", "පිස නිමියායෙන්" යන වචනවලට අර්ථ සපයන්න.

(ලක්ෂණ 04 යි)

(ආ) ඉක්ති බෝධිසත්ත්ව තෙම ප්‍රගත ගෙන්වා සොයීන් අද්වා ගෙන ඇඟිල්වා පුනුය, මේ දළ තොපට දෙන්නේම් මට අප්‍රියය සිතා දෙන්නුම් නොවෙමි. ගකු සම්පත් බුන්ම සම්පත් පතා දෙන්නුම් නොවෙමි. මේ දළවත් වඩා දහස් ලක්ෂයක් ගුණයෙන් සර්වයුතායුනය නමැති දත්තයේම ප්‍රියයේ ය. එබැවින් මේ දානය වුදුබවට කාරණා වේවයි දළ දෙකන් දී 'සඛ්‍ය' තෙපි කෙතෙක් ද්‍රව්‍යකින් මෙතනට අවුදුදි විවාරා සත් අවුරුදු සත් මස් සත් ද්‍රව්‍යකින් ආම් කි කළේ එසේ වී නම් මේ දළෙහි ආනුභාවයෙන් සත් ද්‍රව්‍යකින් බරණැස් තුවරට පැමිණෙන්වයි කියා සත්‍යාකෘතියා කොට යැවුයේ ය. මහු ගිය ඉක්ති අවධිය ගිය ඇතුන් ද අහසට නැඟි ඇතින්නිය ද එන්ඩ පළමුව බෝධිසත්ත්වයේ කාලත්‍යා කළාහ.

- (i) බෝධිසත්ත්වයන් දළ දෙක දත් දී ප්‍රාර්ථනා කලේ කුමක් ද?
- (ii) වැදි පුනුයාට සත් ද්‍රව්‍යකින් බරණැස් තුවරට යාමට හැකි වූයේ කවර හේතුවක් නිසා ද?
- (iii) බෝධිසත්ත්වයන් සොයා ගැනීම සඳහා වැදි පුනුයාට කොපමණ කළක් ගතවේ ද?
- (iv) "අවදිග", "කාලත්‍යා" යන වචනවල තේරුම ලියන්න.

(ලක්ෂණ 04 යි)

(ඉ) රාජ කුමාරයේ ද යහපතැයි ගිවිස අගෝකමාලා දේවින් ප්‍රගත කැදාවා 'සොදුර, රැඹුරුවන් වහන්සේ අද මේ මාලිගාවට වඩානා සේක්ල; ඒ ගෙන තොප දක්නා පිණිස එන ගමනෙකුදි සිතමි. එසේ හෙයින් තොප විසින් කළමනා කටයුත්තෙහි අප්‍රමාද වේවූදි කිහි. එබැවින් අසා අගෝකමාලා දේවි රැඹුරුවන් හා අමාත්‍යවරුන් ඇතුළු ව සියලු සේනාවට බත් මාලු කැවුම් පෙවුම් ආදි නොයෙක් කන බොන දී සපයා තිබුන. ඉක්ති රැඹුරුවේ බල සෙනාග පිටිවරා මහන් වූ රාජානුභාවයෙන් යුත්ත්ව යුතුවැන්ගේ මාලිගාවට අවුත් වන්න. එකළේ යුතුවැන් රැඹුරුවන් හා ඇභේශියේ රැඹුරුවන්ට පෙර ගෙන් කොට වැදි එකත්පස්ව සිටියන. එවේලෙහි රැඹුරුවේ දෙව්ලොවින් බට දෙවගනක සේ රුපැහුණ් දිලිජි සිටි අගෝකමාලා දේවින් දක මහන් වූ සත්තෝප්‍රයට පැමිණ 'පින්වන් අගෝකමාලා දේවි නම් තෙපිදුදි විවාහ.

- (i) රැඹුරුවන් වහන්සේ මාලිගාවට වැඩියේ කුවුරුන් දක්නා පිණිස ද?
- (ii) යුතුවැන් හා ඇභේශිය විසින් රැජුමා ඇතුළු පිටිවැන් ලද්දේ කෙසේ ද?
- (iii) අගෝකමාලා දේවි රැජුමාට හා ඇමති පිටිවැන සංග්‍රහ සූදානම් කෙලේ කවරාකාරයකින් ද?
- (iv) "අභේශියේ", "විකත්පස්ව" යන වචනවල තේරුම ලියන්න.

(ලක්ෂණ 04 යි)

(ඒ)	ගැහුරු විජම් පෙළ කිරී සපුරා ඇම සොයුරු නුවන මෙර පහරින් සකොබ මිපුරු පද අරුත් අම ගෙන දෙන කවුරු සදිසි වෙති මෙකලට එ	විට කොට ලොටට යතිදුට විහිටුම් නොයෙක් දුට සකිලුව ගිම දෙනතුම් සග'පවග පල සිරි මුළු නරදම් සැරි සුතුරු දම් තුශු සුර මනරම් ඔහු නුවන දෙරණ ම විය	විහිට ලොටට තුරට පිහිට
	(i) මෙකියන යතිදු අහිඳම පිටකයෙහි මිහිර වූ පදාර්ථ ලෝකයාට ගෙන දෙන්නේ කවරාකාරයෙන් ද? (ii) බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සූත්‍ර ධමයෙන් දුරු කෙරෙන්නේ කුමක් ද? (iii) "විජම් පෙළ කිරී සපුරා" යන්නෙහි කාච්චාලංකාරය නම් කරන්න. (iv) "සුතුරදම් තුශු සුරතුරට" යන්නෙන් අදහස් කළේ කුමක් ද?	(ලකුණු 04 ඩි)	
(උ)	පහත සඳහන් උද්ධාත අතුරෙන් හතරක අවස්ථා සම්බන්ධය දක්වන්න. (i) 'රජ්පුරුවන් වහන්ස, මට උපන්නේ ඉතා ලැබේ නොහැකි දෙළුමක.' (ii) 'මා විසින් විවාරන ලද ස්ත්‍රීය තාගේ නාම ගෝනුය ද බිත්තු ද නොවලහා ඇති සැටිම කියව.' (iii) 'මමත් පෙර ජාතියේ කරන ලද කුසල් ඇත්තෙම්මය' (iv) 'වැඩිය පමා වෙන්න නැතිව යන්න. මා දිහා බලන්න ඕනනම් ආයෝමන් හෙට එන්න බැරිය.' (v) 'ලැංඡා වෙන්න එපා, මම කා එක්කවන් කියන්නේ නැහැ.' (vi) 'මෙන්න මේ පැනෙල් කමිසේ ඇදෙගෙන ඇදට වෙලා ඉන්ඩ්.'	(ලකුණු 08 ඩි)	
(උ)	පහත දැක්වෙන කවි පෙළ පිළිබඳ රසාස්වාදයක් කරන්න.		
	වියපත් වූ ආකාසය මේකුඩ පිටුපස සැගවේ නයි පොලොංග වාගේ ගන්දුර අප සිරුරේ එල්ලේ දෙදරවමින් මිහි මබලම ගොරතර හෙණහඩ පැතිරෙ ලේ තැවරුණු කගපත ඇති විදුලිය පැන පැන දුව ය	සි	
	තැනිගත් ඇයගේ දැසින් බිය හෙමිහිට ගලා බසි දුඩි ලෙස කැලැසි ඇති ඇගේ සිරිති මුහුණ මැලැවී ය පුහුව මවෙත දුව අවුදින් මා ඇක්කයේ හිස සගව අවට ලොවින් බේරාගන්නා ලෙස ගොඩ බසින් යදී	සි	
	බිය නොවන්න දියණීය, ඔබ සිරිනු මැනවි නොවී සස තෙදියත නතු කළ සක්විති රජ කෙනෙක්ම් දුතු තෙද බ දුටු සද මා ගනකුඩ විදුලිය හා හෙණ හඩ ද පුව බැගැජපත්ව වැකිරෙනු ඇත දුවැවින් මා දෙපා අස	ල	
	නාගල කන්දෙන් හෙණ හඩ නැගී අහස දෙදරන වි දිව ගොස් මම එකල වැලද ගනිම් තාත්තා හනික මිහුගේ ඇක්කයේ උණුසුම දැනුද දෙනෙනවා මා හ මේ සති අත්තයෙ කෙලෙසින් හෝ මා යා සුතුය ගම	ව	
		(ලකුණු 16 ඩි)	

02. අවස්ථා නිරුපණයේ දී සද්ධිරෝග්‍රහණ කතුවරයා පළ කරන කුසලතාව සුදුසු අවස්ථා තුනක් ආගුයෙන් සහිදරුගත ව විභාග කරන්න. (ලකුණු 15 ඩි)

තැනහොත්

"පුරුව නියමිත ආකෘතියක් ඇතුළත වුව ද සර්වකාලීන වටිනාකමක් සහිත ව කතාවක් ඉදිරිපත් කිරීමට ජාතක කතාකරුවා සමත් වී තිබේ." නියමිත කතා දෙකක් ඇසුරෙන් උක්ත කියමන විමසන්න. (ලකුණු 15 ඩි)

03. "කුසලාකුසල කර්ම හා ඒවායේ විපාක කෙරෙහි මූලිකාවධානයක් යොමු කරමින් ජීවිත විවරණයක යෙදීම සද්ධිරෝග්‍රහණ කතුවරයාගේ අභිප්‍රාය විය." නියමිත කතා ඇසුරු කොට ගෙන මෙම අදහස විභාග කරන්න. (ලකුණු 15 ඩි)

04. "ගිරා සන්දේශය රමණීය දුන කාව්‍යයක් බවට පත් ව තිබෙන්නේ ගබ්දාරප සුසංසේශයෙන් අනුත පදා ඇතුළත් විම හේතුවෙනි." වර්ණනා දෙකක්වන් ඇසුරෙන් විමසන්න. (ලකුණු 15 ඩි)

05. විදේශීය පසුබිමක් තේමා කොට ගැනුණු වරින හා සිද්ධිදාමයක් දේශීයත්වයට ගැලපෙන ආකාරයෙන් කළාත්මක ව ප්‍රතිනිර්මාණය කිරීමට කතුවරයා දක්වන කුසලතාව "මළුගිය ඇත්තේ" ආගුයෙන් නිදරුගත සහිත ව සාකච්ඡා කරන්න. (ලකුණු 15 ඩි)

06. "පුහු මාන්නයත් තනතුරු ලෝහයත් සියුම් ව උපහාසයට ලක් කෙරෙන කෙටිකතාවක් වගයෙන් 'මුදියන්සේ මාමා' අගය කළ හැකි ය." මෙහි සත්‍යාසත්‍යතාව තිදුපුන් සහිත ව විමසන්න. (ලකුණු 15 ඩි)

07. "සමාජ අසාධාරණය තේමා කොට ගෙන පදා නිර්මාණය කිරීමට තුනන කවිතු අභිරුවියක් දක්වති." නියමිත පදා පන්ති තුනක්වන් තිදුපුන් කොට ගනිමින් පහදන්න. (ලකුණු 15 ඩි)

08. හාස්‍ය රස ජනනයෙහි ලා "රත්නාවලි නාට්‍ය" කතුවරයා දක්වන සාමර්ථ්‍යය එහි වරිත නිරුපණය කෙරෙහි විශේෂාවධානයකින් යුත්ත ව විමසීමට ලක් කරන්න. (ලකුණු 15 ඩි)

＊＊＊＊

අධ්‍යයන පොදු සහතික පත්‍ර (උසස් පෙළ) විජාගය, 2013 අගෝස්තු (නව නිර්දේශය)
General Certificate of Education (Adv. Level) Examination, August 2013 (New Syllabus)

**සිංහල II / පැය තුනකි
Sinhala II / Three hours**

- ❖ I කොටසේ 01 ප්‍රශ්නය ද, II කොටසේ 02,03 ප්‍රශ්න ද ඇතුළු ව ප්‍රශ්න පහකට පිළිතුරු සපයන්න.
- ❖ 01 ප්‍රශ්නයේ ඇති සියලු ම අනුකාටස්වලට මෙම ප්‍රශ්න පත්‍රයේ ම පිළිතුරු සපයන්න.
- ❖ I කොටස, II කොටසේ පිළිතුරු එන් සමග අමුණා හාර දෙන්න.

I කොටස

01. එක් එක් ප්‍රශ්නයට වඩාත් ම ගැලපෙන පිළිතුර තෝරාගෙන එයට හිමි අංකය වරහන තුළ ලියන්න.
- 1.1 සේප්ප මහාප්‍රාණාක්ෂර සේ සැලකෙන්නේ කවරක් ද?
(1) ක, ව, ර, ත, ප	(2) බ, ස්, ණ, න, ම
(3) ස, ක්, එ, ධ, ඩ	(4) බ, ජ, ය, එ, එ
(5) ය, ර, ල, ව	(.....)
- 1.2 කිවැරදි අක්ෂර වින්‍යාසය සහිත පද පේෂීය තෝරන්න.
(1) රතුලීණු, මාංග, අඡ්ය, යුතාය	(2) දියලුණු, පුදනය, ප්‍රශ්නය, ගනදුර
(3) ප්‍රශ්න, ආවාරිය, නිධාන, ස්ංණය	(4) ප්‍රධාන, අත්‍යවශ්‍ය, බ්‍රාහ්මණ, නුගුන
(5) ආශ්වාද, කළීකාවත, ලමයා, දරුණ	(.....)
- 1.3 අකාරයි පිළිවෙළ අනුව කිවැරදි ව ලියා ඇති පද පේෂීය තෝරන්න.
(1) කාච්‍යාගේරය, ගුත්තිලය, සයදුවත, රුවන්මල	(2) බුත්සරණ, අමාවතුර, බර්මපුද්ධිකාව, පියුම්මල
(3) සගරජවත, මොරතොටවත, දහමිසරණ, තුන්සරණ	(4) අමාවතුර, කවිසිල්මිණ, බුත්සරණ, රාජාවලිය
(5) ජානකිභරණය, මෙශ්දත, ජන්දේමස්සරි, වෘත්ත රත්නාකර	(.....)
- 1.4 පහත සඳහන් වරණ අනුරෙන් කිවැරදි ප්‍රකාශය තෝරන්න.
(1) කොම්බු දෙක සිංහලයේ 'මූ' කාරය වෙනුවට ව්‍යුද්‍යුත්නයකට මුළින් පමණක් යෙදෙයි.	(2) කොම්බු දෙක සිංහලයේ ස්වරයක මුලට පමණක් යෙදෙයි.
(3) කොම්බු දෙක සඳහා ගයනුකිත්ත ද යෙදිය හැකි ය.	
(4) කොම්බු දෙක සිංහලයේ 'ලේ' කාරය නියෝජනය වීම සඳහා ව්‍යුද්‍යුත්නයකට මුළින් පමණක් යෙදෙයි.	
(5) කොම්බු දෙක යෙදිය හැක්කේ 'ලේ' කාරයට මුළින් පමණි.	(.....)
- 1.5 යෝගය, රකාරාංශය, රේවිය හා ගයනුකිත්ත සහිත වවන අනුපිළිවෙළින් යෙදී ඇති පද පේෂීය තෝරන්න.
(1) ප්‍රථම, සෞඛ්‍ය, වෙවැදු, කත්ස	(2) ප්‍රවර, ගොකික, කාච්‍යාදුහිය, අමනුජය
(3) ග්‍රහයා, ප්‍රත්‍යාය, මූශපද, ධමිය	(4) ව්‍යුත්‍ය, අද්‍යතන, මූලාශ්‍ය, හොමික
(5) විහක්ත්‍යාර්ථ, සම්ප්‍රදාය, ව්‍යායාමික	(.....)
- 1.6 එකිනෙකට අනුරූප වන සේ වවන යුගල යෙදී ඇති වරණය තෝරන්න.
(1) සම්හාවය සාහිතය, සොබා ධර්මය, විහක්ති ප්‍රත්‍යාය, කම් විජාග	(2) අමාත්‍ය මණ්ඩලය, උවදුරු මර්දනය, සාහිතය උත්සවය, මාත්‍ය බාසා
(3) රාජ්‍ය අනුග්‍රහය, වංශ කතා, පුරුව ස්වර, මිශ්‍ර කිරිය	
(4) පුරාවිද්‍යා, දිව්‍ය ලේඛනය, මධ්‍ය විද්‍යාලය, සම්ප්‍රදාන විහක්තිය	
(5) ධර්ම ද්වීප, සාහිතය පොත්, ප්‍රවාන්ති ඇතුළු, ග්‍රන්ථ සැකැස්ම	(.....)
- 1.7 තත්සුම වවන පමණක් අන්තර්ගත වරණය කුමක් ද?
(1) සිත, වතුර, ගේවර, තරුණ	(2) ලවණ, හිස, දක්ෂ, වෙවදුන
(3) මැදු, මිශ්‍ර, ප්‍රණාන, රාජ්‍ය	(4) කාන්තා, ධවල, තීක්ෂණ, තිලිටි
(5) ධර්ම, හස්ත, ගග, යානු	(.....)
- 1.8 මුළින් දක්වෙන පදයට විරැද්ධියාවයක් නො දෙන පදයක් ඇතුළත් පද පේෂීය තෝරන්න.
(1) වර්ධන - හායන, මර්දන, පරිහානි, ක්ෂේය	(2) ලවණ, හිස, දක්ෂ, වෙවදුන
(3) ආයුතික - තීප්‍රණ, ප්‍රවීණ, ජේක, දක්ෂ	
(3) පුරාණ - තාව්‍ය, තාව්‍යාන, තුනන, අලුත්	
(4) මහත් - කුඩා, පොඩි, සුඩා, ප්‍රං්ඩි	(.....)
(5) අකුටිල - ඇද, වතු, කුටිල, අවංක	

- 1.9 මූලින් දී ඇති පදයට සමානුරූපී පදයක් ඇතුළත් නො වන වරණය තෝරන්න.
- (1) කේමල - මුදු, මැදු, සිනිදු, සොමි
 - (2) පෙරදිග - පැයුන්, පාවින, නැගෙනහිර, උදාහිර
 - (3) මිතුරු - සුහද, මිත්, සකි, මිතු
 - (4) නිමල - තිමල, නිර්මල, පිරිසිදු, මලින
 - (5) පිපුණ - විකසින, පුල්, පුඩුදු, පුබෝධ
- (.....)
- 1.10 විහක්ති, විශේෂත්‍ය, දැකාරුර්ථී, අවසය යන සමාසවලට අයත් පද පිළිවෙළින් දක්වා ඇති පේෂිය තෝරන්න.
- (1) අකුසල්, අත්කම්, ඇලදොල, නිළුපුල්
 - (2) අනුබල, නිල්මල්, කිරිබත්, ගිනැවුම්
 - (3) ගත්කරු, සුදුරෝධි, වතුපිටි, නොමිනිස්
 - (4) මාපිය, නවරස, බුදුගුණ, උපනගර
 - (5) අපුර, බරනෙත, ඇත්දෙල, රත්මල්
- (.....)
- 1.11 කාලෝත්ත පදයක් අන්තර්ගත නො වන වරණය තෝරන්න.
- (1) ලියමන්, කියමන්, වියමන්, පිසමන්
 - (2) මැරු, කිසු, දිසු, නැසු
 - (3) යනු, එනු, බලනු, දුවනු
 - (4) කැවිලි, පෙවිලි, දුපිලි, දුමිලි
 - (5) වදාල, විවාල, අගල, හදාල
- (.....)
- 1.12 පහත සඳහන් වැකිවල තද කළු අකුරෙන් මුදින පද අයත් ක්‍රියා වර්ගය පිළිවෙළින් දක්වා ඇති වරණය තෝරන්න.
- * දරුවා හඳුම්ත් ගෙදර යයි.
 - * වැසි වසිනොත් වැවි පිරියි.
 - * අම්මා දරුවන් දැක හැඳුවා ය.
 - * ගොවියේ දරුවන් ලවා ගොයම් කපවති.
- (1) පුර්වත්තියා, අසම්හාව්‍යත්තියා, මිග්‍රත්තියා, පුයෝර්ජ්‍යත්තියා
 - (2) මිග්‍රත්තියා, පුර්වත්තියා, පුයෝර්ජ්‍යත්තියා, අසම්හාව්‍යත්තියා
 - (3) මිග්‍රත්තියා, අසම්හාව්‍යත්තියා, පුර්වත්තියා, පුයෝර්ජ්‍යත්තියා
 - (4) පුයෝර්ජ්‍යත්තියා, පුර්වත්තියා, මිග්‍රත්තියා, අසම්හාව්‍යත්තියා
 - (5) අසම්හාව්‍යත්තියා, පුර්වත්තියා, පුයෝර්ජ්‍යත්තියා, මිග්‍රත්තියා
- (.....)
- 1.13 අනුක්ත පද දෙකක් හා උක්ත පද දෙකක් ඇති පේෂිය තෝරන්න.
- (1) හිමියන්, කුකුලන්, අප, දරුවෝ
 - (2) මා, දෙවියකු, එච්චකු, ලමඩි
 - (3) හරකකු, සමනල්පු, මොනරුන්, ලමයකු
 - (4) මිනිස්පු, යකකු, ගැහැනියක, දෙවියේ
 - (5) වැසියෝ, ගම්මු, හස්තිපු, මාජවකු
- (.....)
- 1.14 උපසර්ගයක් යෙදී නැති පදයක් සහිත පද පේෂිය අයත් වරණය තෝරන්න.
- (1) ප්‍රබල, තිකෙලෙස්, වියෝග, අඩිමන්
 - (2) පිරිපුදු, උපහාර, අනුරුප, අවමන්
 - (3) ප්‍රතිඵල, අවගුණ, ප්‍රත්‍යක්ෂ, අහිඛරම
 - (4) සුගන්ධ, සුමති, සුවිසි, සම්මුති
 - (5) අතිධාවන, උද්සේෂ්‍යණ, උපසර්ග, පුයෝග
- (.....)
- 1.15 "සුරන් සහ සහසුස් නො කර සිරියේ අහස්කුස් හිස්." යන්නෙහි වවන යෙදී ඇති පිළිවෙළ අනුව තද කළු අකුරෙන් ඇති පද අයත් වන්නේ මෙයින් කුමත ව්‍යාකරණ අංගවලට ද?
- (1) නිපාත, සමාස හා විහක්ති
 - (2) සමාස, නිපාත හා විහක්ති
 - (3) විහක්ති, නිපාත හා සමාස
 - (4) නිපාත, විහක්ති හා සමාස
 - (5) විහක්ති, සමාස හා නිපාත
- (.....)
- 1.16 ව්‍යාකරණානුකූල ව නොගැලපෙන පදයක් ඇති වරණය කුමක් ද?
- (1) නටා, බලා, අතුරා, පතුරා
 - (2) යත, එත, කියත, බලත
 - (3) මවිඩිය, තිසරණ, උඩසවත්, ගම්බිම
 - (4) යමින්, එමින්, කමින්, දුවමින්
 - (5) උදෙසා, පිණිස, සුදු, හෝ
- (.....)
- 1.17 සමාස පදයක් ඇතුළත් නො වන වරණය තෝරන්න.
- (1) අනාදර, අනිවු, අනුබල, සුසිරින්
 - (2) සිසිල්පැන්, තුන්දෙර, ඇස්සුස්මස්, ගිනැවුම්
 - (3) ගල්හිත, පසැස්, කුළුලතා, අපුර
 - (4) කහබත්, අසරණ, දුර්ජන, හාමස්
 - (5) නිල්මල, පාත්‍රිත, තුන්ලෝ, සුරිසු
- (.....)

1.18 එක ම වර්ගයට අයත් සත්ධී පද අන්තර්ගත වරණය තෝරන්න.

(1) සන්නස්, දූෂිතම්, ලිජ්ගල, පත්තිරු	(2) අත්‍යවශ්‍ය, ජාත්‍යාලය, පාථ්‍රීත්‍යන, වියව්‍යිල්
(3) යතින්ද, මුනීන්ද, ස්වාමීන්ද, කවින්ද	(4) බුද්ධීන්දිය, ගුරුපදේශ, වස්තුපමා, නාරේන්ද
(5) විරෝධාර, වකුර්ක්ති, අංගෝජාංග, දේශාහියෝගය	(.....)

1.19 ව්‍යාකරණානුකූල ව නිවැරදි වාක්‍යය තෝරන්න.

(1) සමහරු විනෝදයට නොයෙක් නැවුම් නටති.	(2) සිරිසගබේර් රජතුමා දැහැමි පාලකයකු විය.
(3) අපි මෙසේ කියතියේ කුවුරු විශ්වාස කරත් ද?	(4) අප විසින් සමගිදම් රැකිය යුත්තෙමු.
(5) විනිශ්චරුතුමා පැමිණිලිකරුගෙන් මෙසේ ප්‍රශ්න කළහ.	(.....)

1.20 වඩාත් ම නිවැරදි පද බෙදීම සහිත වාක්‍යය තෝරන්න.

(1) ස්වර පිළිබඳ ව සිද්ධේත්දක්නටනොලැබෙන කවත් ප්‍රශේදයක් සංස්කෘතියරණ ඇදුමෝ දක්වති.	(.....)
(2) අධිකවර්ණාව පැවතුණුහෙයින් කුමුරුසියල්ල ම වතුරට යටවුණි.	(.....)
(3) සිංහලජනවහර විද්‍යාත්මකවශයෙන් හැදිරිය යුතු කාලය දැන් එළඹ තිබේ.	(.....)
(4) ජාතකපාතෙහි ඇතැමිවර්තමාන වස්තුකෙටිකතාවට පළාවන තරමිනව්‍යස්වරුපයක් ගනියි.	(.....)
(5) වාක්‍යයක නාමපදයක් වෙනුවට යෙදෙන නාමය සර්වනාම යනුවෙන් හැඳින්වේ.	(.....)

(ලක්ෂණ 20 පි)

II කොටස

02. (අ) පහත සඳහන් ජේදය කියවා ඇසා ඇති ප්‍රයෝගලට පිළිබඳ සපයන්න.

පැරණි ගුන්පියක් වටහා ගැනීමට නම්, එහි දැක්වෙන හාඡාවෙහි ව්‍යාකරණ හා අලංකාර පිළිබඳ මතා අවබෝධයක් විමර්ශකයා සතුව පැවැතිය යුතු ය. හාඡාවක අර්ථය සෙවීමේ මූල්‍ය මාර්ගය එම හාඡාවෙහි ව්‍යාකරණයයි. 'අලංකාර' යනුවෙන් මෙහි අදහස් කරනුයේ හාඡාවෙහි සමස්ත ප්‍රයෝගයයි. පායියක ව්‍යාකරණය ඉක්මවා යන අර්ථ සෙවිය හැක්කේ අලංකාර විභාගය තුළිනි. ඉදින් වෘත්තයෙන් බඳහා ලද කාන්තියක් නම්, එහි අවබෝධය සඳහා ජන්දස් ගාස්තුය පිළිබඳ දැනුම අනිවාර්ය වේයි. ගදු ගුන්පියක් වුව ද හරි හැරී වටහා ගැනීමෙහි ලා මෙම දැනුම අනුවත්‍ය වේ. ගුන්පියක් වටහා ගැනීමේ දී එම ගුන්පියයෙහි හාඡාවට පසුවීම් වූ හාඡා සම්ප්‍රදාය ද, එහි ගුන්පියයෙහි අන්තර්ගතයට මූලාශ්‍ය වූ ගුන්පිය සම්ප්‍රදාය ද පිළිබඳ පැහැදිලි අවබෝධයක් විමර්ශකයා සතුව තිබිය යුතු ය. සිංහල හාඡාවෙහි මූල සම්ප්‍රදාය වශයෙන් සැලකෙන පැරණි ඉන්දු ආර්ය හාඡා සම්ප්‍රදායන් පෝෂක සම්ප්‍රදාය වශයෙන් සිංහල කෙරෙහි මධ්‍යකාලීන අවධිය තෙක් බලපා ඇති පාලි, ප්‍රාකාන සහ දුව්‍ය හාඡා සම්ප්‍රදායන් ගැන පෙනුව්‍යයක් තිබීම සම්භාව්‍ය සිංහල ගුන්පිය පිළිබඳ නිපුණ අර්ථ වර්ණනා කිරීමට ඉමහත් රුකුලක් වේයි. මෙම ප්‍රාචීන සම්ප්‍රදාය අනුගමනය කළ වියතුන් විසින් කරන ලද ගුන්පිය විමර්ශන, ගුන්පිය ගෞරවය රැකිමෙහි ලා සාක්‍ය විය.

- (i) මෙම ජේදයහි සඳහන් වන පරිදි සිංහල හාඡාවෙහි මූල සම්ප්‍රදාය වශයෙන් සැලකෙන්නේ කුමක් ද?
- (ii) 'අලංකාර' යන්නෙන් කතුවරයා අදහස් කරන්නේ කුමක් ද?
- (iii) ජන්දස් ගාස්තුය පිළිබඳ දැනුම අනිවාර්යයෙන් ම තිබිය යුතු වන්නේ කවර වර්ගයේ සාහිත්‍ය කාන්ති අවබෝධ කර ගැනීම සඳහා ද?
- (iv) මෙම පායියයෙහි සඳහන් වන මධ්‍යකාලීන අවධිය වන තෙක් සිංහල හාඡාව කෙරෙහි බලපෑ පාලි, ප්‍රාකාන හා දුව්‍ය හාඡා සම්ප්‍රදායන් හැදින්වීම සඳහා කතුවරයා හාචීන කළ විශේෂ යෝදුම කුමක් ද?
- (v) පායියක ව්‍යාකරණය ඉක්මවා යන අර්ථය වටහාගත හැක්කේ කුමක් විග්‍රහ කිරීමෙන් ද? (ලකුණු 10 පි)

(ආ) පහත දැක්වෙන උද්ධානය කියවා එහි විවන සංඛ්‍යාව තුනෙන් එකක් පමණු වන සේ සාරාංශ කොට ලියා, සාරාංශය අග, විවන සංඛ්‍යාව ද සඳහන් කරන්න.

සාහිත්‍ය කාන්තිවලට කාලීන සමාජ අර්ථයක් මූලුන් වන නිසාන්, සාහිත්‍ය නිර්මාණයක අයය හා වැදගත්කම එය සම්පාදිත වූ යුගයට හා සමාජයට සීමා නොවන්නේදී කෙනෙකුට මෙහි දී ප්‍රයෝගක් මතු කළ හැකි ය. එහෙත් කවර උසස් සාහිත්‍ය කාන්තියක වුව ද ද්විත්ව ලක්ෂණ විද්‍යාමාන වේ. එක් අනින් එම රවනය ලියුම්පූරු, යුගයට හා සමාජයට විශේෂ වූ ලක්ෂණ එහි දක්නට ලැබේ: අනෙක් අනින් දේශයේත්, කාලයේත් සිමාවලින් එනිරුමුක්ත වූ සාර්ථකීය වූත් සර්වකාලීත වූත් ලක්ෂණ එහි දක්නට ලැබේ. ඇත්තේ වශයෙන් කවර සාහිත්‍ය නිර්මාණයක වුව ද වැදගත්කම රඳා පවතින්නේ එම විශ්ව සාධාරණ ලක්ෂණ මතයයි. ඒ වූ ක්‍රියා සාහිත්‍ය කාන්තියක දිවනිතාර්ථයි. සාහිත්‍ය කාන්තියෙන් නැගෙන පොදු දිවනියයි. බොහෝ විට එය මතුපා ස්වභාවය හා ජීවිතය සම්බන්ධ ස්ථාන්න් අර්ථයින් හෙබි විග්‍රහයක් වන්නේ ය. සාහිත්‍ය කාන්තින්හි මේ විශ්වව්‍යාප්ති ස්වභාවය විද්‍යාමාන නොවේ නම් කාලය විසින් මෙන් ම දේශය විසින් ද අපට දුරස්ථා වූ ජේක්ස්පියර් කිවිදුන්ගේ දායාකාව්‍ය හෝ රුසියන් නවක්තාකරුවන්ගේ නිර්මාණයන් කුමට කියවුම් ද? අපට ජේවිසින් රසයක් හා අරුතක් උකානා ගැනීමට පිළිවන් වන්නේ කෙසේ ද?

කවර හාඡාවෙන් රවන වුව ද, කවර දේශයකට අයන් වුව ද, උසස් සාහිත්‍ය නිර්මාණය මිනිසා සතු පොදු ස්ථානුවක් බවට පත්වන්නේ මේ දිවනිතාර්ථ නිසා ය. එහෙත් එම දිවනිතාර්ථ උප්පූරු දැක්වීමට කාලීන, දේශීය ලක්ෂණ අනුෂ්‍යන් තිබීමෙන් වැදගත් වේ. ඒ ඒ සමාජවල පවත්නා සිරිත් විරිත්, පුද් පුරුෂ, ඇදහිලි විශ්වාසාදිය සාහිත්‍ය කාන්තියකට ජීවාමාන විලාසයක් ආරුස් කරවීමටත් පායිකයාගේ විශ්වාසය දිනා ගැනීමටත් බෙහෙවින් අවශ්‍ය වේ.

(ලකුණු 15 පි)

03. දී ඇති මාතාකාවලින් එකකට අදාළ ව විවන 300-350 අතර වන සේ විශ්ලේෂණාත්මක රවනාවක් ව්‍යාකරණානුකූල ව ලියන්න.

- (i) වර්තමාන විද්‍යාත්මක මාධ්‍ය වෙළෙඳ දැනුවීම මගින් සාම්ප්‍රදායික ශ්‍රී ලංකාවේ සාර්ථකීය ප්‍රදේශීය කෙරෙන බලපෑම
- (ii) රැකියා වෙළෙඳපොල හා සම්ගාමී විය යුතු ශ්‍රී ලංකාවේ අධ්‍යාපනය
- (iii) බලයක්ති ජනනය උදෙසා විකල්ප මාධ්‍ය සෙවීමේ වැදගත්කම
- (iv) මෙම වර්තමාන සංවර්ධනයෙහි ලා ජන කතාවලින් සැපයෙන පිටිවහල
- (v) රටක සංවර්ධනය කෙරෙහි දැන් බලපෑම එල්ල කරන වැඩි වර්ණන
- (vi) සංවේදී මානව සමාජයක් ගොඩනැගීමෙහි ලා සාහිත්‍යයේ කාර්යාලය

(ලකුණු 25 පි)

04. (அ) பகுதி கடாரின் வாக்குவில் கடாரையை தீர்மானமாக கொடுக்க வியந்து.

- (i) இவ்வுறுப்பு மூலம் போதுமான விரும்பும் விஷயமாக விடுமா?
- (ii) மூர்க்கருவின் கடாரையை காட்டி கடாரின் விஷயமாக கருத வேண்டுமா?
- (iii) ஒரு விடையிலே கடாரையை காட்டி கடாரின் விஷயமா?
- (iv) போதுமான விஷயமாக கடாரையை காட்டி கடாரின் விஷயமா?
- (v) பகுதி கடாரின் விஷயமாக கடாரையை காட்டி கடாரின் விஷயமா?

(கோஷ்ட 05 பீ)

(ஆ) பகுதி கடாரின் வாக்கு காட்டும்காரகமாக விடுமா?

- (i) கடாரையை காட்டி கடாரையை காட்டுமா?
- (ii) கடாரையை காட்டி கடாரையை காட்டுமா?
- (iii) கடாரையை காட்டி கடாரையை காட்டுமா?
- (iv) கடாரையை காட்டி கடாரையை காட்டுமா?
- (v) கடாரையை காட்டி கடாரையை காட்டுமா?

(கோஷ்ட 05 பீ)

(இ) நிலைநிலை வாக்குகளை காட்டும் பகுதி விஷயமாக விடுமா?

- (i) (மினிச்சு / மினிச்சு) பார வேண்டிய பார வேண்டிய அடிக்காடு அடிக்காடு விடுமா?
- (ii) அடிக்காடு வேண்டிய அடிக்காடு விடுமா?
- (iii) பெருமை வேண்டிய அடிக்காடு விடுமா?
- (iv) நிலைநிலை வேண்டிய அடிக்காடு விடுமா?
- (v) (கமிக்கருவீ / கமிக்கருவீ) வேண்டிய அடிக்காடு விடுமா?

(கோஷ்ட 05 பீ)

05. (அ) பகுதி கடாரையை விடுமா? பகுதி கடாரையை விடுமா?

- (i) காலங்களை விடுமா? காலங்களை விடுமா?
- (ii) காலங்களை விடுமா? காலங்களை விடுமா?
- (iii) காலங்களை விடுமா? காலங்களை விடுமா?

(கோஷ்ட 03 பீ)

(ஆ) பகுதி கடாரையை விடுமா? பகுதி கடாரையை விடுமா?

- (i) காலங்களை விடுமா? காலங்களை விடுமா?
- (ii) காலங்களை விடுமா? காலங்களை விடுமா?
- (iii) காலங்களை விடுமா? காலங்களை விடுமா?

(கோஷ்ட 03 பீ)

(இ) பகுதி கடாரையை விடுமா? பகுதி கடாரையை விடுமா?

- (i) காலங்களை விடுமா? காலங்களை விடுமா?
- (ii) காலங்களை விடுமா? காலங்களை விடுமா?
- (iii) காலங்களை விடுமா? காலங்களை விடுமா?
- (iv) காலங்களை விடுமா? காலங்களை விடுமா?
- (v) காலங்களை விடுமா? காலங்களை விடுமா?
- (vi) காலங்களை விடுமா? காலங்களை விடுமா?
- (vii) காலங்களை விடுமா? காலங்களை விடுமா?
- (viii) காலங்களை விடுமா? காலங்களை விடுமா?
- (ix) காலங்களை விடுமா? காலங்களை விடுமா?
- (x) காலங்களை விடுமா? காலங்களை விடுமா?

(கோஷ்ட 03 பீ)

(ர) கடாரையை விடுமா? பகுதி கடாரையை விடுமா?

- (i) கடாரையை விடுமா?
- (ii) கடாரையை விடுமா?
- (iii) கடாரையை விடுமா?
- (iv) கடாரையை விடுமா?
- (v) கடாரையை விடுமா?
- (vi) கடாரையை விடுமா?

(கோஷ்ட 06 பீ)

01. (අ) (i) මුගලන් තෙරුන් වහන්සේගේ / මුගලන් මහරජතන් වහන්සේගේ / මහ තෙරුන් වහන්සේගේ ආනුහාවය නිසා / ආනුහාවයෙනි. / අනුහාවය ජේතුකොට ගෙන ය. / අනුහය නිසා ය.
- (ii) තද්ධිත පදයකි.
- (iii) හැදි අගින් පිටි සුගිත්තක් / රිකක් / ස්වල්පයක් අරගෙන කබලු පිසීමට / කබලේ වත් කිරීම.
- (iv) කරයක් - දූඩ් බවක් / තද බවක් / ස්ටීර හාවයක් / ගක්තියක් / බලයක් / මහත් ඕනෑමක් පිස නිමියායෙන් - උයා (පිස) අවසන් වූ දෙයින් / උයා තබා ඇති කැවුම්වලින්
- (ආ) (i) බුදු බව / බුද්ධත්වය / සර්වදාතා දානය
- (ii) බෝධිසත්ත්වයන්ගේ සත්‍යත්වය නිසා / ඇතාගේ, හස්තිරාජයාගේ සත්‍යත්වය නිසා
- (iii) සත් අවුරුදු, සත් මස්, සත් දිනක් / අවු: 7 මාස 7 දින 7 කි.
- (iv) අවදිග - අට දිසාව / දිගා අට / (නැගෙනහිර, ගිනිකොණ, දකුණ, නිරිත, බටහිර, වයඹ, උතුර, රීසාන යන අට දිසාව)
- කාලත්වියා - මියයාම් / මරණයට පත්වීම. / කළරිය කිරීම. / අහාවප්‍රාථ්‍යාවීම. / අහාවය / ජ්විතක්ෂයට පත්වීම.
- (ඉ) (i) අගෝකමාලා දේවිය දැකිනු පිණිස
- (ii) රජ්පුරුවන්ට, පෙර ගමන් කොට වැද (නමස්කාර කොට)
- (iii) බත් මාලු, කැවුම් පෙවුම් ආදි නොයෙක් කන බොන දැ සපයා තැබීමෙන්
- (iv) ඇශේෂීයෝ - හාර්යාව / බිරිදී / අඩුව / ස්වාමී දියණිය / පාදපරිවාරිකාව / සහකාරිය / පතිතිය / අම්බිකාව
- එකත්පස් ව - එක් පැත්තකට වී / එක් අංශයකට වී / එක් පසෙකට වී
- (ඊ) (i) මහාමෙරු පර්වත පහරින් කිරී සපුරා හැම විට ම කළඩා අමෘතය (අමාව) ගෙන දෙන ලෙසිනි.
- (ii) නොයෙක් කිලිව සහිත දාෂ්ටිය / මිට්‍යා දාෂ්ටිය
- (iii) රුපක / රුපකාලංකාරය
- (iv) සූත්‍ර ධර්මය නමැති උස් (මහත් වූ / විශාල වූ) දිව්‍ය ව්‍යක්ෂයට / කළේප ව්‍යක්ෂයට
- (උ) (i) ජද්දන්ත ජාතකයෙන් උප්පාගත් පායයකි. තම අරමුණු ඉවු කර ගැනීම සඳහා බොරු ලෙඩික් මවාගෙන යහනට වී සිටින සුහදා බිසව තමාට ඇති වූ දාළක් පිළිබඳ ව බරණැස් රුපුට පවසයි. එය ඉටුකර දෙන බව රජ පැවසු කළේ දේවිය රුපුට මෙසේ ප්‍රකාශ කරයි.
- (ii) සම්බුලා ජාතකයෙන් උප්පාගත් පායයකි. පලවැල ගෙනෙනු පිණිස වනයට ගිය සම්බුලා බිසව කදු රැලියකින් නා අවසන් කොට, ඒ අසලට වී සිටින විට ඇගේ රුප්‍රීය දුටු දානව රාක්ෂණයා බිසවට මෙසේ පවසයි.
- (iii) සද්ධර්මාලංකාරයේ සාලිරාජ වස්තුවේ එන පායයකි. තම තමන්ගේ කුසලානුහාව පිළිබඳ සාලිය කුමරු හා අගෝකමාලා අතර ඇති වූ විවාදයේ දී, කුමරු තමාගේ කුසලානුහාවය පෙන්වා අගෝකමාලාවගේ එවැනි කුසලානුහාවයක් නොදුටු බව ඇයට පවසන විට, ඒට පිළිතුරු වශයෙන් අගෝකමාලා සාලිය කුමරුට මෙසේ පවසයි.
- (iv) මළගිය ඇත්තේ නවකථාවෙහි එන පායයකි. මිදෙරි අවන්හලේ සිටි මැදිවියේ පුද්ගලයකු බිමතින් නොරිකේ පිළිබඳ වර්ණනා කරමින් සිටින අවස්ථාවේ දී නොරිකේ මහුට මෙසේ පවසයි.
- (v) රත්නාවලී නාට්‍යයෙන් උප්පාගත් පායයකි. කෙසෙල් උයනේ දී සාගරිකා ඇදි සිතුවම් පුවරුව දුටු පසු රුපු කෙරෙහි සාගරිකා තුළ වූ උප්පාගත් දානගන්නා සුසංගතා ඇයට මෙසේ පවසයි.
- (vi) ඒ. වි. සුරවිරයන් රවනා කළ "තමන්ගේ දරුවෝ" කෙටිකතාවෙන් උප්පාගත් පායයකි. මිදුලේ සෙල්ලම් කරමින් සිටින ජ්නදාසට ලොකු හාමින් මෙසේ පවසයි.

(උ) තුනන සිංහල කළීන් අතර නිසදැස් මෙන් ම සදැස් කාව්‍ය සම්පූදාය අනුගමනය කරමින් සාර්ථක නිරමාණ රසක් බේහිකළ රටකයකු ලෙස විමල් දිසානායක පායික ප්‍රසාදය දිනා ගෙන ඇත. ජ්‍යෙෂ්ඨය පිළිබඳ ව පාඨව, තහිකම, අසරණබව, ආත්මානුකම්පාව ආදි සනාතන ධර්මනා පළකරන විවිධ අත්දැකීම් පාදක කොටගෙන කළීන්වයේ පරිණත ලක්ෂණ හෙළි කරමින් විරත්තන කාව්‍ය හාජාව වර්තමාන හාජාත්මක යෝදුම් හා සංකලනය කොට බේහි කළ නිරමාණ අතරට 'පිතාත්වය' නම් කළී පෙනු ද අයත් වේ.

දරුවන්ට ආරක්ෂාව සපයමින් ඔවුන්ගේ මනස සුවපත් කිරීම පියකුගෙන් ඉටුවිය යුතු ප්‍රධානත ම වගකීමකි. මෙම අදහස තේමාව කොටගෙන මහවැසි ඇද වැවෙනා මොහොතක බියට පත් කුඩා දියණිය තම ආරක්ෂාව අපේක්ෂා කරන ආකාරය අතිතාවර්තනයක ස්වරුපයෙන් පදනුයට තාගා ඇත.

කිවියා මුල් පදනුයෙන් විදුලි කොටමින් ගෙරවිලි සහිත අකුණු ගසන මුළු පරිසරය ම බියට පත්කරන අවස්ථාවක් අප භමුවට ගෙන එයි. ඒ සඳහා හාවිත කළ උපමාලාකාර හා රුපකාලාකාර නිසා පායික සින් තුළ සංඛ්‍යාවක් මවා පැමුව හැකි වේ ඇත.

බියපත් වූ ආකාසය මේකුල් පිටුපස සැශවෙ	සි
නය පොලොංගු වාගේ ගන්දුර අප සිරුරේ එල්ල	සි
දෙදරවමින් මිනි මබුලම ගොරතර හෙණ හඩු පැතිරේ	සි
දේ තැවැරුණු කශගත ඇති විදුලිය පැන පැන දුව ය	සි

ගන කළවර සහිත වෙළාවක අකුණු ගසමින්, විදුලි කොටමින් ගෙරවිම ගුව්‍ය හා දෘග්‍ය දෙඳාකාරයෙන් ම ප්‍රමා හිතට ගෙන දෙන්නේ මරණය වැනි බියකි. එම අවස්ථාවට උපමාලාකාර යොදා ගැනීමේ දී නවතම යෝදුම් හාවිතයට රටකයා සමත් ව ඇත. යනාන්ධකාරය අප වටා දුවටෙන්නේ නය පොලොගුන් ලෙසිනි. අදුර දෙබැංකරගෙන තැන් තැන්වලින් ස්කෑනික ව මතුවන විදුලිය දේ තැවැරුණු කඩු යේ පෙනේ. මින් බියට පත්වන කුඩා දියණිය වහා අවුදින් කැළඹුණු සිතින් පියාගේ උකුලේ හිස සහවා ගනි. ගොඩ බසින් පියාට කරන ආයාවනය ඔහු ඉටු කිරීමට සැරසෙන්නේ අතිමානවත් ආකාරයකිනි. එය ව්‍යුහයෙන් කියාපාන පියාගේ පිතාත්වය අගනා කළී සංක්ෂ්පනාවකින් දැදිරිපත් කරන්නේ මේ අපුරිති.

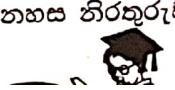
බිය නොවන්න දියණිය, ඔබ සිටිනු මැනවී සස ල	ල
තෙදියත නතු කළ සක්වීති රජ කෙනෙක්ම් යුතු තෙද බ	ල
දුටු සඳ මා ගනකුල් විදුලිය හා හෙණ හඩු ද පුව	ල
බැජැපත් ව වැතිරෙනු ඇතා දුවැවින් මා දෙපා අස	ල

මෙම අදහස් පළ කිරීම සඳහා බැඩාර්ථ දෙක මනා සුසංයෝගයකින් ඉදිරිපත් කිරීම නිසා පියාගේ එඩිතර බව, විරත්වය මතාව නිරුපණය වී ඇත. එමෙන් පද හා විරිත අවස්ථාවේවිත ව යෝම් නිසා සක්වීති රජකුගේ ඇති තේජාන්චිතඬාවය මවා පැමුව සමත් ව ඇත. මෙතෙක් වේලා දියණිය බියට පත් කළ ගන වැනි වලාකුල්, විදුලිය හා හෙණ හඩු බියට පත් ව දුක් ගැනවිලි කියමින්, යදිමින් තම පාමුල වැතිරෙන බව ප්‍රකාශ කරන පද පේළී ද අනුළුතිය මැනවින් විදාහා දැක්වීමට උපකාරී වී ඇත.

විදුලි කොටමින් ගොරවන මොහොතක බියට පත් ව තමා වෙත ආ දියණිය පිළිබඳ අත්දැකීම් අතිතාවර්තනයකට පාදක වී ඇත. එනම් ඔහු ප්‍රමා අවදියේ ගමේ දී මේ හා සමාන සිදුවීමකින් බියට පත් ව පියාගේ රකවරණය ලැබූ අපුරුසි. ඒ සිද්ධිය කිවියා පළකර ඇත්තේ පිය සෙනහසේ මහිමය රසික සින් තුළ විතුණිය කරමිනි.

නාගල කන්දෙන් හෙණ හඩු නැගී අහස දෙදරන වී	ව
දිව ගොස් මම එකළ වැලද ගතිම් තාත්තා භතික	ව
මිහුගේ ඇකැයේ උණුසුම දුනුද දෙනෙනවා මාහ	ව
මේ සති අන්තය කෙලෙසින් ගෝ මා යා යුතුය ගම	ව

පවුලෙන් ඇත් ව පියකුගේ බර කරව ගත් මෙම ක්‍රිඩායාට දියණිය පැනු රකවරණය තුළින් තම පියා වෙතින් තමා ලැබූ සෙනහෙබර අත්දැකීමක් සිහියට නැගේ. අතිතයේ මවිපිය සෙනහස තොමද ව ලැබූ දරුවන් රටත් වඩා සෙනහසකින් තම දරුවන් රක බලා ගැනීමට උත්සුක වන්නේ වත්මන් සමාජයේ විදින්හට වන දැහසක් ප්‍රශ්න හිස මත ප්‍රවාහනය ය. දෙමාපියන්ට තමාගෙන් ඉටුවිය යුතු යුතුකම් හා වගකීම් අත්පසු වන්නේ එබැවිනි. එහෙත් මේ පැදි පෙළේ අවසන් පදය තුළින් කෙසේ ගෝ ගමට ගොස් තම පියාගේ සුවදුක් බලා එමට ක්‍රිඩායාට තිර අදිවනක යෙදේ. ඔහුට කුඩා අවදියේ පියාගේ උකුලේ සිරිය දී දුනුණු උණුසුම ඒ අපුරින් දුනුද සිහිවන බව කිමෙන් සෙනහස නිරතරුව ම මත නොවුව ද එම බැඳියාවේ අවුවක් නැති බව ද අවධාරණය වේ.

කටියා ඉහත සඳහන් ආකාරයට තමා ලද අත්දැකීමක් ප්‍රතිනිර්මාණය කොට ක්‍රියට නැගීමේ දී සිය කාව්‍ය කුසලතාව හෙළි දැක්වීමට උචිත කාවෝප්පුම හාවිත කිරීමෙන් සාර්ථක වී ඇත. පැරණි සම්භාවන හා නූතන ව්‍යවහාර හාඡාව පුස්සයේගයෙන් තනාගත් අපුරුව පද හාවිතය ද සංක්ෂීප්ත බව හා නව සංකල්ප හාවිතයේ ඇති පරිවය ද මෙවන් විශිෂ්ට නිර්මාණයක් බිජිවීමට හේතු විය. අර්ථ රසය දැනවීමට උපමා රුපක හා ස්වභාව වර්ණනාව උචිත ලෙස යොදීමෙන් ද ගබඳ රසය ජනනය කිරීමට විරිත හා අනුප්‍රාය දනවන ව්‍යවහාර සංක්ෂීප්ත හා එහි ප්‍රාග්ධන හා රස පුරුණ බවින් අගතැන්පත් ව ඇත.

02. දැඩිදෙණි පුළුගයේ දී පාලි ධ්‍යුම්පද්ධිය කඩාව ගුරුකොට ගෙන ධර්මසේන හිමියන් විසින් රවිත සද්ධර්මරත්නාවලිය ජනප්‍රිය ධර්ම ගුන්පයක් පමණක් නොව, සිංහල සම්භාවන සාහිත්‍යයේ මූල් පෙළුට අයත් වහා විශිෂ්ට සාහිත්‍ය නිර්මාණයක් ලෙස ද අයය කළ හැකි ය. එව හේතු වන්නේ නිර්මාණකරණයේ දී රවකයා විසින් දක්වන ලද ස්වාධීන ලක්ෂණයයි. එදා හාරත සමාජය හා බැඳුණු කතා වුව ද ප්‍රතිනිර්මාණය කිරීමේ දී ගැමී පරිසරය හා ජනග්‍රෑතිය ඇපුරින් තෝරා බෙරා ගත් උපමා, රුපක ඒ ඒ වරිත හා සිද්ධිවලට පමණක් නොව, අවස්ථා නිරුපණයට ද උචිත අපුරින් යොදාගත් ආකාරය සද්ධර්මරත්නාවලිය පුරා ම දක්නට ඇත. මෙහි දී නිරදිශ්ට ගුන්පයේ එන කතා වස්තුන් ඇපුරෙන් ධර්මසේන හිමියන් අවස්ථා නිරුපණයේ දී පෙන් වූ කුසලතාවය ඇගයිමට ලක්වේ.

පොදු ජනනාවගේ ජීවිත පිළිබඳ ව මතා අත්දැකීමකින් පුතු ව අවස්ථා නිරුපණයේ යොදෙන රවකයාණන් ඒවා පායික සහන්තානයේ රසවත් ලෙස විතුණුය කිරීමට සමත් වන්නේ උචිත හාඡා උපකුම, සංකල්ප රුප හාවිතය මෙන් ම පරිසරය හා බැඳුණු උපමා, රුපකාදිය නිසි තැන යොදාගැනීම නිසා ය.

"පටාවාරා වහන්දැගේ වස්තුවේ" සිටු දියුණියගේ දෙවන දරු පුස්තිය සිදුවන අවස්ථාව ඉතා සාර්ථක ව පායික හමුවට ගෙන එන්නේ හදවත් ප්‍රකම්පනයට පත් කරමිනි. අසරණ පටාවාරා මහ වැසි විසිනා සන වනාන්තරයක දරු දෙදෙනෙකු සමග ජීවිතයන් මරණයන් අතර ඩුදකලාව දරු සෙනහස නිසා ම දරණ වැයම රසික හදවත කරුණාවෙන් පුරවාලීමට සමත් වන්නේ රවකයාගේ ප්‍රතිභාපුරුණ නිර්මාණ කුසලතාව හේතු කොට ගෙන ය.

"සිටු දුවණියේ ද දරුවන් දෙන්නා බඩුරුණි ලාගෙන දෙදාන්ත් දෙවැල්මිවත් බිම ඔබාලා නැඹුරුවෙන සිට සිට තුන්යම් රාඩිය ගෙවාපිහ."

සිතල ඉවසාගත නොහි හඩාන කිරීකුරී දරුවන් පෙරයම, මැදියම, අපුයම තුනෙන්දී ම රකාගැනීමට ඇ සිව්පා සත්‍ය මෙන් සිරි ආකාරය සිතුවමක් සේ පායික සිත ඇදෙන්නේ සිපුම් හැඟීම් ජනින කරවන පරිදි බස හපුරුවා ඇති නිසා ය.

අවවනක් පිරිස පිරිවරාගෙන බුදුරජාණන් වහන්සේ දෙවිරම වෙහෙරහි දහම දේශනා කරදිදී පටාවාරා එම ස්ථානයට ගිය අවස්ථාවේ සිදු වූ දෙය අසන්නන්ට ධර්මාස්වාදය ලබා දෙමින් ඉදිරිපත් කරන්නේ මෙලෙසිනි. පටාවාරා බුදු රුපන් වෙත එදු උමතු එකියෙකුදී පිරිස විසින් ඇය වලකාලන අවස්ථාවේ බුදුපු "දන් නොනවතව" යි දෙසු කළ ඇය බණ දෙසන ස්ථානයට පැමිණියා ය.

"දැයිත් ඒ ඇසිල්ලෙහි බුදුන්ගේ ආනුභාවයෙන් සිහිනුවණ ලත්හ. හිණ පිළි නැති නියාව එවිලෙහි සලකා හිරි මතප් එලවාගෙන එලිල්ලෙන් පුත්ත. එක් කෙනෙක් කමත් පෙරව සිටි උතුරු සැව් දමාලු ය."

රවකයාණන් මෙම අවස්ථාව කෙතරම සංඛ්‍යා ලෙස නිරුපණය කොට ඇදේ කිවහාත් ග්‍රාවකයා ද පියවි ඇසින් මෙන් මෙම අවස්ථාව දක ගන්නා ලෙසක් හැකි යයි. කතා කළාවේ දී මෙවන් නිර්මාණ කුසලතාවයක් දැක්වක් ජීවිත පරිඥානයේ අගතැන්පත් රවකයෙකුට පමණි.

නමා වෙත පිරිනමන ලද සංඛ්‍යා ගැඹුගත් පටාවාරා බුදු රුපන්ගේ පා සිපුම් පසග පිහිටුවා වැද "ලොවී සැපතින් පිරිහුණු මිධිය ලොවුතුරා සැපතෙහි පිහිටුවන ලෙසට බුදු රුපගෙන් සහාය පැතුවාය." මේ අවස්ථාව ග්‍රාවකයන්ගේ සිත් ද ලොකික පමණක් නොව, ලොකේක්ත්තර ධර්මය වෙත නැඹුරු කරවීමට මං පැදෙන්නේ ඇදිවත නැති ව බුදු රුප වෙත උමතුවෙන් පැමිණි පටාවාරාගේ හිත මෙලෙස සුවපත් වූයේ නම තමන්ට ද ලොවුතුරා දම සුවය විදැනීමට හේතු වාසනා ඇති බව අවබෝධ වන බැවිති.

ධර්මසේන හිමියන් විසින් "මවිජරය කෝසිය සිටාණන්ගේ වස්තුව" තුළින් ද බොහෝ අවස්ථා සාර්ථක ව නිරුපණය කොට ඉදිරිපත් කිරීමට සමත් ව ඇත. මවිජරය සිවුවරයා කඩා පූ කැමට ඇති දුවි ආයාව සාගවාගෙන රෝගීව යහන් වැනිර සිරි අවස්ථාව සුළුන් මපුරුකම මිනිස සිත කෙතරම දුරට පෙළනවා ද යන්න මැනවින් නිරුපණය කොට ඇත. මෙහි දී රවකයා යොදා ගන්නා අවස්ථාවේවිත උපමා නිසා ග්‍රාවකයාට සැණික ව අවස්ථාව අවබෝධකර වෙත ඇති නිසා මහු සිත්පල විය.

".... කල් යත් කසා පුළු වත් කොට පිසු කබලු පූ සේ පඩුවන් පැහැ ඇති විය. නොතර මාපු කඩික වැද් පැද ඉ කලක් මෙන් ඇග නහරවැළුව් ඉපිල සියේ ය. කබලු පුවත් රැවී බලවත් වත් ශ්‍රී යහන් ගබඩාවට වැදුලා යහනට පැන තැකිලා වස්තුව ප්‍රබල වුවත් සිත දුර්වල හෙයින් වක ගසාගෙන කබලු පුවත් මුත් නොසන්සිදෙන තරම් සිත ව්‍යාධිය ඇතිව වැද භෞත්තේ ය."

එෂ්වර්ත්‍යායෙන් යුතු උපමා මිගින් තම අදහස් අසන්නාට පැහැදිලි ව හා ස්ථානික ව අවබෝධ කරලීමට සමත් ධර්මසේන හිමියන් ඇදේ වැනිර සිටින සිවුවරයාගේ ස්වභාවය මැනවින් නිරුපණය කොට ඇත. සිවුවරයාගේ සිරුරේ ඇති පාණ්ඩු පාට කහ වතුර වත්කොට පිසු කබලු පුයකට උපමා කිරීමෙන් ග්‍රාවකයාට අවස්ථාව අවබෝධකර ගැනීම පහසු වේ. එමෙන් ම දිරිය රේදී කැබේල්ලක නූල් ඇද දුම් කලක මෙන් සිවුවරයාගේ සිරුරේ උච්ච මතු වී ඇති නහරවැල් ගැන කිමෙන්, මිහුගේ රෝගී තත්ත්වය වහා වටහා ගැනීමට අසන්නා සමත් බවයි.

ධර්මසේන හිමියන් සාමාන්‍ය ගැමී ආකල්පවලට අනුව කරුණාව, උපහාසය, අනුකම්පාව මුල් කොටගෙන ඉහන සඳහන් අපුරින් අවස්ථා නිරුපණය සාර්ථක ව ඉටු කොට ඇත. එම නිසා කථාවක් කියවන හැඟීමට වඩා ග්‍රාවකයා හෝ පායකයා එම අවස්ථා හා බැඳුණු බවක් ඇතිවන අපුරින් අවස්ථා ඉදිරිපත් කොට ඇත. මෙම සාර්ථක අවස්ථා නිරුපණය සඳහා ධර්මසේන හිමියන් හාජා උපතුම සංකල්ප රුප උපමා උපමේය මෙන් ම කෙටි වැකි ද යොදාගත් අපුරු පැසැසිය යුතු ය.

නැතහෙත්,

ජාතක කතා පොත කතා ප්‍රමාණයෙන් පමණක් නොව, නිරුපිත වරිත, වරිතාංග, සිද්ධි හා අවස්ථා අනුව ද බෙහෙවින් සංකීරණ වූ විශ්ව සාහිත්‍යයේ විශිෂ්ට තැනක් හිමිකර ගත් ධර්ම ග්‍රන්ථයක් මෙන් ම සාහිත්‍ය ග්‍රන්ථයකි. ලිඛිත සම්ප්‍රදායෙනුත්, දේශනා සම්ප්‍රදායෙනුත්, වින් - මූර්ති ආදි කලා සම්ප්‍රදායෙනුත් එදා මෙන් අද ද ජනප්‍රසාදයට පත්වීමෙන් මෙම මහා ප්‍රස්ථකයේ වැදගත්කම කවරෙකුට වුව ද මනා ව පැහැදිලි වනු ඇත. මෙම කතාවල එන බොහෝ වරිත පොදු ජන ජීවිතය හා තිදින් බැඳී ඇති අතර, දැනැමී සමාජයක් ගොඩ තැකිල්ලට අවශ්‍ය ජීවන උපදෙස් රෘසක් සර්වකාලීන ව ජනතාවට දායාද කරන්නට තරම් "පන්සිය පනස් ජාතක පොත" සමත් නිසාදේ මාර්ටින් විකුමසිංහයන් විසින් එය "සනාතන සිංහල ගද්‍යය" ලෙසට අර්ථකථනය කොට ඇත.

ඉහන සඳහන් ආකාරයට සිංහල ජාතක කතා පොත ඇගයීමට උක්වුයේ,

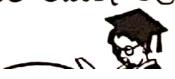
◆ වත්මන් පුවත	◆ අනිත පුවත	◆ ජාතක කථාවලට අදාළ ගාර්ං
◆ ධර්මාවවාද	◆ සමෝධානය	

ආදි පාදක වූ ග්‍රන්ථය වන ජාතකට කථාවේ ඇති ආකාතියක් තුළ වුව ද අර්ථ පුරුණ මෙන් ම රස පුරුණ වූ සර්වකාලීන වටිනාකමක් ඇති නිරුමාණ බිජිකල නිසා ය.

ඉතා දුර්ලභ වූ ජීවන අන්දුනීම මූල්‍යාර්ථය කරගනිමින් බිජිවුණ මෙම ජාතක කතා මානව සන්නානයේ ජනිත වන හැඟීම සම්දාය විවිත්ත්වයෙන් හා මතෝ විද්‍යාත්මක ව විග්‍රහ කර ඇති ආකාරය වර්තමානයේ සාර්ථක කෙටිකතාවලින් ඉටුවන කාර්යහාරයට දෙවෙනි නොවේ. වරිත, අවස්ථා, සිද්ධි නිරුපණයේ ද ජාතක කතාකරුවා හෙළුන දාෂ්ටීය ද පැසැසිය යුතුම ය. මිනිසුන්ගේ දුෂ්චර්ම, මෝඩකම්, කුහකකම් පමණක් නොව තීක්ෂණ බුද්ධිය, ව්‍යවහාර යුහාය, ස්ථානෝවිත ප්‍රයාව වැනි ගුණාගුණ මිනිස් වරිත පමණක් නොව, සත්ත්ව වරිත ද පාදක කොටගෙන අපුරුවාකාරයෙන් කියාපූමට ජාතක කතාකරුවා සමත් වූ අපුරු පහත සඳහන් ජාතක කතා දෙකක් වුව ද ඉදිරිපත් කළ හැකි ය.

ඡද්දන්ත ජාතකයේ ඇති රුපගේ සුම්භස්ථලයෙන් පැතිරිහිය පුලුම පහරට වුල්ල සුහදා ඇතින්නගේ ඇගට දිරු ලි කැබේලි, කුණු රෝම් හා දීම් කුණු වැවෙන්නේන්ත්, මහා සුහදා ඇතින්නගේ සිරුරු මතට මල් රෝන් හා මල් පෙන් සැලෙන්නේන්ත් ඇත් රුපගේ අනුදානුමකින් නොවන බව අවස්ථාව්චිත ව සිදුවන්නකි. එහෙන් වුල්ල සුහදා ඇතින්නගේ සින්හි වෙර සහගත සිතුව්ලි පහළවන අතර, ඇය ඒ මොහොන් සිට එය බැඳී වෙරයක් බවට පත්කර ගනී. නිරුතුව් ම සැකයෙන් හා වෙරයෙන් සිටි ඇය දීය කෙකින අවස්ථාවක ඇත් රුප සත් බුමු මහ පියුමක් තමා බල බලා සිටිය ද ප්‍රිය හාර්යාවට දුන්නේ යයි ද වෙර බැඳුගත්තා ය. වෙර සහගත සිතුව්ලි කෙතරම් සයානක ද එවැනි පුද්ගලයින් බෝරිසන්ත්ව වැනි සත් වරිතවලට පවා හානි කරන බව රවකයා පියවරෙන් පියවර හෙළි කරන්නේ මෙසේ ය.

වුල්ල සුහදා පන්සියයක් පසේ බුදුවරුන්ට දන් ද ප්‍රාර්ථනා කළේ ද බරණැස් රුපට අගමෙහෙසිය වී ඉපද ඇත් රුපගෙන් පළුගැනීමට ය. ඇගේ පැනුම් පරිදී එය ඉටු වූ පසු මිනිස් ආත්මයක් ලබා වුව ද ඇත් රුප මැරවීමට බොරු ලෙස ගන්නේ මෙසේ ය.

"දන් වනාහි ඒ ඇත් රජු විද හෙලවා දළ සගල ගෙන්වා ගනීම්දි සිතා බොරු ලෙඩි ගසා සියලු ගිරියෙහි තෙල් ගල්වාගෙන කිලිටු වස්තුයක් ඇදගෙන ඔබලත් (දුරවල) වෙසයක් දක්වා යහන් මතුයෙහි වැද හොත්තිය."

රජුමා වසයගෙට ගෙන තම අදහස මූදන්පත් කොට ගැනීමට පුහදා බිසව වංචා යහගත ව හැඳිරෙන අපුරු සාර්ථක අවස්ථා නිරුපණයකින් හා වරිත නිරුපණයකින් ඉදිරිපත් කරන්නේ වර්තමානයේ මෙවන් වරිත හා සිද්ධීන් පාඨක සිත් සවහන් කරමිනි.

එමෙන් ම තමා කළ පවිත්‍රමා පසු පස එන සනාතන දහම සිහි ගන්වන පහත සඳහන් සිද්ධිය ද ජාතක කතාකරුගේ නිර්මාණ කුසලතාවයට ක්දීම තිදුපුනකි.

"මහා බෝධිසත්ත්වයන්ගේ සවනක් රස විහිදී දළ සගල මිණිතල්වැට තබා තමාගේ කළවා මත්තෙහි තබාගෙන පුරුව ජාතියෙහි තමාගේ ස්වාමීඩුගේ දළ බලමින් මෙබදු රුපැසින් දිලිහෙන ඇත් රජු විෂ පෙළු හියකින් විද ජ්විතක්ෂයට පමුණුවා මේ දළ දෙක ගෙන්වන ලද මා කළ සේ නපුරුසි සිතා බෝධිසත්ත්වයන්ගේ ගුණ සිහිකරත් සෝකාග්නියෙන් දිලිඩුණේ ය. එයින් හාදය වස්තුව තැව් එදවස් ම කාලැනියා කළා ය."

වෛරයෙන් වෛරය සංනොසිදෙන බවත් තමා කළ පවිත්‍රමා පසුපස එන බවත් අවධාරණය කරමින් බණට දහමට ගැමී සිත යොමු කිරීමට මෙවැනි අවස්ථා අනිවාර්යයෙන් ම හේතු වේ. එමෙන් ම සත්ත්ව ආත්මයේ පවා මහබෝසතුන් තුළ තිබූ උදාර ගුණ කදම්පය ප්‍රාවක සිත් සතන් දහම කරා නිරායාසයෙන් යොමු කිරීමට කොතෙකුන් ඉවහල් වේ.

මිනිස් සිත් තුළ පහළ වන ධන ලෝහය, බල ලෝහය වින්තාවේග හා බැඳි තමන් මෙන් ම අන් අය ද පෙළන ආකාරය දේවධර්ම ජාතකයෙන් මතා ව නිරුපණය වේ. බරණැයි රජුගේ බිසව තුළ තිබූ කපටි සහගත ක්‍රියා කලාපය ද සාර්ථක ව නිරුපණය කිරීමට පහත සඳහන් සංවාදය හේතු වනු ඇත. සුරය කුමරා උපන් අවස්ථාවේ සතුවට පත් රජු මෙසේ පැවසීය.

රජ : "සොදුර, තොපගේ පුත්‍රතුවන්ට වරයක් ගනුව."

බිසව : "ඒ වරය මා කැමැති විවෙක ඇරශනිමි."

මේ අවස්ථාව තුළින් බිසවගේ උපකුමඩිලි බව සැකයකින් තොර ව පායක හෝ ප්‍රාවක මනසට කා වදින්නේ සමාජ පැවැත්ම තුළ නිරතුවැට ම මෙවැනි සිද්ධීන් දක්නට ලැබෙන නිසා ය.

"එම්බා දරුවෙනි, මම සුරය කුමාරයන් උපන් ගමන් උන්ට වරයක් දිනිමි. දන් උන්ගේ මැණියේ රාජ්‍යය ඉල්වති. මම උන්ට රාජ්‍යය නොදෙනු කැමැත්තේමි. ස්ත්‍රීඩු නම් පාපියේ ය. එසේ හෙයින් තොපට නපුරක් සිතාපු නම් නපුරු වන්නේ ය. තොපි දන් විලට වැද මා ඇවිමෙන් අවුක් තොප සත්තක මෙතුවර රාජ්‍යය කරවි."

පියකුගේ සිත් තුළ පුතු සෙනහස උතුරා යන මෙම අවස්ථාව ප්‍රාවක හදවත කරුණා රසයෙන් පුරවාලමින් ඉදිරිපත් කොට ඇති අපුරු අපුරු ය. එසේ ම රජකුගේ වරිතයන් පියකුගේ වරිතයන්, එක ම අවස්ථාවේ ඉතා සාර්ථක ව මෙහි නිරුපණය වී ඇත. දුරදරු ව හා අවස්ථාවේවිත ව ඉවසීමෙන් ක්‍රියා කිරීමෙන් ඕනෑම ගැටුවක් විසඳාගත හැකි අපුරුන්, පියා හා පුතුන් අතර රාජ්‍යය සඳහා පුද ගිනි ඇවිලිමට තිබූ අවස්ථාවක් සාර්ථක ව විසඳී සුදුස්සාට නිසි කළ සුදුසු තැන ලබාගත හැකි බවත් සර්ව සාධාරණ ව ඉදිරිපත් කිරීමෙන් ජාතක කතාකරුවා ඉටු කොට ඇත්තේ මහයු කාර්යකි. පවුල් සංස්ථාවේ බැඳීම් මේ අයුරින් සිත් ගන්නා ලෙසට ක්‍රියා පැම ජාතක කතාකරුවාගේ ප්‍රතිඵාව වඩාත් ඔව් තැබූවෙමට හේතු වේ.

වර්තමාන කරාව, අතිත කරාව, ධර්මාපවාද, ගාරා හා සමෝධානය අංගවලින් සමන්විත ආකෘතියකට අනුගත ව එහෙත් සර්වකාලීන වටිනාකමකින් යුතු ව එමෙන් ම මානව හිතවාදී දාශ්වියකින් කතා ඉදිරිපත් කිරීමට ජාතක කතාකරුවා පැ කුසලතාවය විසින්ට එකකි.

03. දෙවන ධර්මක්ෂිත සිමියන් (දේවරක්ෂිත ජයබාහු ධර්මක්ෂිත සිමියන්) විසින් රවිත සඳ්ධර්මාලංකාරය සමඟාව්‍ය පැරණි බණ කතා සාහිත්‍යයට අයන් වටිනා ගුන්පයකි. පොදු ජනතාවගේ දෙලොව සැප පිශීස හේතුවන දන්දීම, බණ ඇසීම, සිල් රකිම, බුදු ගුණ සිහි කිරීම හා කෙළෙහි ගුණ සැලකීම අදි එල ප්‍රයෝගන රසක් හැඳුන්වාදීම රවකයාණන්ගේ ප්‍රධාන අරමුණ වී ඇත. උතුම් දහම කරුණු අලංකාර ලෙස ඉදිරිපත් කිරීමේ අදහස මුල් කොටගත් කතුවරයා මෙම ධර්ම ගුන්පයට "සඳ්ධර්මාලංකාරය" යන තම යොදීම අර්ථාව්විත බව එහි ඇති ඇම කතා වස්තුවකින් ම සනාථ වේ.

කුසලාකුසල කරම හා ඒවායේ විපාක කෙරේ වැඩි අවධානයක් යොමුකරමින් ජ්‍යෙෂ්ඨ විවරණයක යෝම් කතුවරයාගේ අහිප්‍රාය වී ඇත. නියමිත කතා වස්තුවලින් පමණක් වුව ද එට ජේතු යාධක ඉදිරිපත් කළ හැකි වේ. කතාවේ අවස්ථා හා සිද්ධි මාලාව මැතිවින් සැකසී ඇත්තේ අයන්හාට විශ්වසනියන්වය ඇති වී දහම් කරුණු අවබෝධ කරගැනීමට ඉඩ ප්‍රස්ථාව සලසමිනි. කුසල් කිරීමේ අනුසං හා අකුසල් කිරීමේ ආදිනව ඉදිරිපත් කර ඇත්තේ ග්‍රාවකයන් අඩියය දහම් දේශනා කරන බුද්ධ ප්‍රත්‍යාශ ලෙසිනි.

සාලිය රාජ කුමරු, අශේෂකමාලා හා හරන්තික වැනි වරිත ග්‍රාවක හමුවට ගෙන එන්නේ මිනිසන්බවේ ස්වභාවය විවිධ පැතිකඩ මස්සේ අවබෝධකර ගැනීමට පහසු ආකාරයකිනි.

උපමා රසකින් කතාව ඉදිරියට ගලා යන සාලිය රාජ වස්තුවෙන් උපදේශ රාභියක් ග්‍රාවක ජනතාවට ලැබෙන අතර ප්‍රේමය, විවාහය, අඩුසැම් සබඳතා, පරිත්‍යාගයිලි ගුණය, ස්ත්‍රීය හා කුලය සම්බන්ධ සමාජ ආකල්ප රසක් හෙළි කිරීමට කතුවරයා සමත් ව ඇත..

මෙම කතාවේ දන්දීම මහා පුණුෂ කරමයක් වන බවත්, හික්ෂු සංස්‍යා උදෙසා දන් දීම මහත්ත්ල මහානිස්‍යංස ලැබෙන්නක් බවත් කියවේ. පෙර ආත්ම හවයේ තිස්ස නම් නැවැෂීයා සහ ඔහුගේ හාරයාව මිහිරි අහරක් ලැබූණ විට දානායකට නොදී නොකන තරමට ම දානමය පුණුෂ ක්‍රියාව හක්ත්‍යාදරයෙන් සුරකිති. තමා ඉතා රසවත් ව පිළියෙළ කළ මාංස ආහාරය අනුහුත නොකොට පහත සඳහන් පරිදි ප්‍රාර්ථනාවක් කරන්නේ දන්දීම එලොව මෙලොව දෙකෙකු ම සැප ගෙනදෙන නිසා ය.

"මේ ලංකාද්වීපයෙහි සංදේශීලක් වූ යමිකිසි උත්තම ක්ෂීණාශ්‍රාව කෙනෙක් ඇත්තම ඔවුන් අතුරෙන් රහත් අට දෙනෙකුන් වහන්සේ කරුණා කොට සෙට මාගේ ගෙට වචිනා සේක්ව'සි අඩ නගා දෙම්හල්ලේ ම එක් ව දනට උච්චතා සෙසු දානෙශ්පතරණ සපයා තුළුහ."

දන්දීමේ පුණුෂ ක්‍රියාව සාර්ථක වීමට නම් තුවිධ වෙනතාව ඉටුවිය යුතු ය. තිස්ස නැවැෂීයා එදින රුපු සිහිනය අනුව තමාගේ පැතුම ඉටුවන බව ස්ථිරව ම සිතා ගැනීමට තරම් ඔහුට හැකි වූයේ ඔහුගේ සිතුවිල්ල බලවත් නිසා විය හැකි ය.

ග්‍රාවක සිත් බුද්ධාලම්බනයෙන් පුරවාලමින් රහතන් වහන්සේලා කරමාර තිස්සගේ ගම් දොරට අහසින් වැඩි අයුරු උපමාලංකාර හාවිත කරමින් ඉදිරිපත් කොට ඇත්තේ මෙසේ ය.

"..... පිළුම් විලක් කරා බස්නා රාජ හංස පෙළක් සේ කරමාර තිස්සයන්ගේ ගම් දොරට බැස සිවුරු ගැට ගන්වා රත් පිළුමකට බව තීලංසංග රාජයන් බඳු වූ තිල් පාතු අතින් ගෙන පිළිවෙළින් ගමට වන් සේක්."

මෙවත් අසිරිමත් දුපුනක් පිළිබඳ ව සවන්දෙන ග්‍රාවක සිත් දන්දීමේ අනුසස් මෙලොවදී ම ලැබෙන බව පිළිගන්නවා නොඅනුමාන ය. දන්දීමේ මෙම පුණුෂ කරමය ජේතුකොටගෙන තිස්ස නම් නැවැෂීයා මීය ගොස් දුටුගැමුණු රුෂ්ගේ පුතා ලෙස ඉපද සාලිය රාජ නම් ලැබේ යුවරණ තනතුරට ද පත්විය.

පෙර ආත්මයේ දන් දී පුරුදු වූ මොහු මෙම ආත්මයේ දී ද පරිත්‍යාගයිලි තැනැත්තෙකුව නිරතුරුව ම බොහෝ දෙනාට සම්පත් බෙදා දුන්හ. සත්පුරුෂ ගතිවලින් හෙවි මෙම කුමරා පියරුෂගේ අමනාපය ගැන ද නොසිනා සැබාල් තරුණියක වන අශේෂකමාලා තම මහේෂිකාව ලෙස තෝරා ගත්තේ ය. කුල ජේතු සමාජගත නොවිය යුත්තක් බව සාලිය කුමරු මුවින් ප්‍රකාශ වන්නේ මෙලොසිනි.

"මේ ලේකවාසිහු අමෙධ්‍යයෙහි ඩුණු මුතු මැණික් ආදි වූ වස්තු අපවිතු යයි නොහරනාහුම ය. එසේ හෙයින් රුපුණි විරාජමාන මෙබදු ස්ත්‍රීරත්තා ද වෘෂ්ඩා කුලයෙහි උපත ද ගත යුතුම ය."

කිසියම් පුද්ගලයකුගේ වුව ද වස්තුවක වුව ද තියම වටිනාකම ඇත්තේ එය අයත් ජාතිය, කුලය මත නොව එයට ම ආවේණික ලක්ෂණ මත බව මෙහි දී සමාජයට දෙන හොඳ ම උපදේශයක් ලෙස පිළිගත හැකි ය.

රුපුණියෙන් අගතැන්පත් අශේෂකමාලා රජ පැවුලකට සම්බන්ධ වීමට තරම් කුසල් කොට තිබුණා ද වෘෂ්ඩා කුලයක ඉපදීමට තරම් වන බලවත් අකුසල කරමයක් ද කර ඇති බවත්, එය ද නොවරදාවා ම පළ දී ඇති බවත් අසන්නාට පැහැදිලි වන්නේ පහත සඳහන් ප්‍රකාශයෙනි. තම දියණිය හික්මත්වීම සඳහා "එම්බල වෘෂ්ඩා කේල්ල මාගේ ගෙය කුමක් පිණිස දුෂ්‍ය කෙරෙයි ද" ඇසු විට එම බසට කිපුණ දියණිය "වෘෂ්ඩා කේල්ල නම් තෙපිම යැ'සි මැණියන්ට බිජුහ."

ගෙදර බුදුන් යයි නම් ලත් මවිවරුන්ට දරුවන් කරන අපහාසයන් මේ ආකාරයෙන් ආදිනව ගෙන දෙන බව අසන්නා ඉන් වැළකෙනු ඇත.

ਆරක්ෂක අභය ස්ථුතිවත් ඇතැම් අකුසල කරම්වලට මෙලෙට වගයෙන් ම විපාක ලැබෙන බව තොරුන්ගේ සිවුරු හොරකම් කළ හරන්තික හොරාට විදින්නට සිදු වූ දුරුණු දුම්වම්වලින් පෙනී යයි. මළ මිනියක් පිටේ බැඳීගෙන රෝක් පුරා තිදි නැති ව ආධාර ඉල්ලින් කෑ ගැසුව ද තම තිවසේ දැරුවත් මහුව තොජුරුණි. හොරකම් කිරීමේ අකුසල කරමයේ විපාක මෙලෙස විදි හරන්තික සිහියට නැගෙන විට එවන් අකටයුතු තොකිරීමට ග්‍රාවකයා සින තබා ගනු ඇත.

තවද මෙම කතා වස්තුව තුළින් ම වැරදි කළ අයට වූව ද සමාව දීමේ උත්තරිතර ගුණය ඉදිරිපත්කාට ඇත්තේ මේ ආකාරයෙනි.

"තොරුන් වහන්සේ මහු දක කම්පාව ලපිරුණු යෝක ඇතිව වහා පූනස්තෙන් නැඟී මහු සම්පයට එළඹ පිට බැඳි මළ මිනිය උනාගෙන ගොස් දුර දමා මහු උතින් නහවා කුලාවෙන් කෙල් ගෙන සකල ගීරිය කෙල් ගෝවා මුණුරෙන් පහළ තැන් තවමින් උත් කුල්සි ..."

අසන්නාට තොරුන් වහන්සේගේ උදාර ගුණය අවබෝධ වන්නාත් මෙන් ම හරන්තික හොරා කෙරෙහි ද අනුකම්පාවක් හට ගනී. අසරණයන්ට පිහිටිවේමේ උතුම් ගුණය සමාජයට කියාදීමට මෙය අනැගී අවස්ථාවක් වේ.

ඉහත සඳහන් ආකාරයට සද්ධර්මාලංකාරයේ කතා වස්තු තුළින් මානුෂික ගුණ සමුදායක් සමාජයට දායාද කරන අතර, කුසල් අකුසල් ක්‍රියාවල යෙදීමේ හොඳ නරක මැනවින් හෙළි කරයි. සාලිරාජ වස්තුවෙන් දනදීමේ අනුසස් හා ජාති හේදය, කුල ජේදය නිසරු දෙයක් බවත්, ආරක්ෂක අභය ස්ථුතිවර කතාවෙන් හොරකමේ ආදීනව හා වෙටරය, පලිගැනීම තොකල පූනු බවත් ගුෂාවකයාට අවබෝධ කරමින් ජීවිත විවරණයක යෙදීම සද්ධර්මාලංකාර කතුවරයාගේ අනිපාය බවත් එය සාර්ථක ව ඉටු වී ඇති බවත් ඉහත කරුණු මගින් හෙළි වී ඇත.

04. සිංහල සන්දේශ කාච්‍යාවලියේ විශිෂ්ට නිර්මාණයක් ලෙස නම් දුරීමට ගිරා සන්දේශයට අවස්ථාව උදාවූයේ ගිරා කතුවරයා සිය නිර්මාණයේ දී දක් වූ ප්‍රතිඵාව, විශිෂ්ට හාජා යුහාය, රස නිෂ්පත්තිය මෙන් ම ස්වාධීන මගක් අනුගමනය කිරීමි. අර්ථ රසය හා ගැනිද රසය මැනවින් ගළපා රසිකයාට අර්ථාවෛයේදය හා රසාස්වාදය ලබාදුන් විරණනා අතර වඩාත් ජනප්‍රාසාදය දිනාගත් දියකෙකි වැනුම හා තොටගමු වෙහෙර හාත්පස ඇති වන වැනුම මෙහි දී විමසිල්ලට ලක් වේ.

බොහෝ සන්දේශ කාච්‍යාවල දියකෙකි වැනුම් තිබුණ ද ඒ සියල්ල අවබ්‍රේයා ශබ්ද මාධ්‍යමය කෙරේ වැඩි සැලකිල්ලක් යොමු කරමින් එහෙත් අර්ථ රසයට බාධා තොවන අපුරු, ගගදිය බැඳු පිහිනන අංගනාවන්ගේ මනරම් රු සපුව පමණක් තොව, මුවන්ගේ දළකාර, කටකාර බව ද නරඛන්නන්ගේ තොත් සින් පැහැර ගන්නා ලෙස ඉදිරිපත් කාට ඇත්තේ මෙලෙසිනි.

කියමින් වෙන වෙන වාසි පූ	බල
ඉදිමින් දිය තුළ තොපෙනී බේ	කල
පෙනෙමින් තැන තැන විදුලිය සේ	දුල
ගසමින් කෙළ කෙළ යෙති දිය කෝ	කිල

කාන්තාවන්ගේ සිරුලේ රන්වන් පැහැද වඩාත් මිජ් නැංවී පෙනෙන්නේ දිය මතින් ඉපිලෙන විට ය. එය තව තවත් අර්ථවත් කිරීමට ගෙ දිය මෙසවලාවන් පිරි අභයත්, ජල ක්‍රිඩා කරමින් තැන් තැන්වලින් මතුවන පැහැපත් අගනුත් විදුලි කෙරීමටත් සම කරමින් අර්ථවත් උපමාලංකාර ගෙනහැර පැමුව ගිරා රවකයාන් සමත් ව ඇත. ජල ක්‍රිඩාව සංඝ්වී සිතුවමක් ලෙසින් පායික සිතේ විතුණය කිරීමට විරිත, එමුවැට හා අනුප්‍රාස රසය ගෙන දෙන පදමාලාව මහෝපකාරී වී ඇත. තවද පද පිළිවෙළ යෙදීමේ දී දියෙන් මතුවන දියෙහි ගිලෙන ක්‍රියාදාමය සිතෙහි ඇදි යන ලෙස අර්ථ හා ගබ්ද රස සංකලනය වී ඇති අපුරු ද අගන් ය.

නදානා දන නෙත් පැහැ ලණු ලා	සිට
අදානා මෙන් තම තම වෙත	දෙනෙරට
පිහිනා යන එන අගනාන් දිය	පිට
බදානා වැනි රන් හේ තොප	යතුරට

මෙම පදනෙයිහි මුල අග එමුවැට සහිත පද මැනවින් හසුරුවමින් ගබ්ද රසයට ඔබින විරිතක් තොරාගෙන ගෙගේ එතෙරට මෙතෙරට පිනා යන ලදුන් පිළිබඳ ව ගෘංගාරාත්මක වර්ණනයක් ඉදිරිපත් කිරීමට ක්‍රියා පා ඇති කුසලතාව අපුරු ය. ගෙගේ දෙනෙරට පිනා යන අගනුත් දෙස ගෙ දෙපස සිටින මිනිස්පූ ආභාවන් බලා සිටිති. මවුන්ගේ තොත් කැඳුම රවකයා දක ඇත්තේ තම තමන් වෙත ලියන් ඇදෙන්නා ලණු ලෙසිනි. එසේ ම තොකවතා එගොඩට මෙගොඩට පිනානා ජ්‍රේ වර්ණයෙන් අගතැන්පත් ලදුන් සිරවාට ගමන් කිරීමට බැඳිනා ලද රන් පාලමකට උපමා කිරීමෙන් අර්ථ රසය දනවීම සඳහා රවකයා සතු උපමා කොළඨය මොනවට පැහැදිලි වේ.

ගබ්දාර්පල සුසංයෝගයේ සාර්ථකත්වය කදිමට දිස්වන වර්ණනාවන් ලෙස තොටගමු වෙහෙර වන වැනුම ද තම කළ හැකි ය. අමා වයසේ සිටින සාමණේර හිමිවරුන් ගස්වලින් වැටුණු ලේන් පැටවුන් වෙත. දක්වන අහිංසක පුරතලය සඳීවී සිතුවම් පටක ලෙසින් රසික හදවතේ කරුණා රසය මවමින් සටහන් වන්නේ අර්ථ රසය හා ගබ්ද රසය කෙරෙහි රවකයා දක් වූ වාතුරුය නිසා බව පහත සඳහන් කව දෙස් දෙයි.

තුරු යටියෙන් ඩුණු පැටි ලෙහෙනුන්	රගෙන
සිතු අටියෙන් පිඡ ඇග පිරිමැද	සෙමෙන
මල ගෙටියෙන් පැන් පොවමින්	අතිනතින
සිටි පැටියෙන් හෙරණුන්ගෙන් වෙසි	සොබන

ගස්වලින් වැටුණු ලේන් පැටවුන් අතට ගෙන පිඡ සෙමින් ඇග පිරිමදිමින් කොළ ගොවුවලට වතුර ගෙනැවින් පොවමින් අතින් අතට මාරු කරමින් කුඩා සාමණේරවරුන් සෙනහස පාන අයුරු වත්සල රසය මවමින් කාව්‍ය රසාස්වාදය ලබාදීමට රවකයා සමත් වන්නේ යටාර්ථය ස්වභාවෝක්තියෙන් එහෙත් වමත්කාර ලෙස කියාපාලනි. මෙම කවියේ යොදාගත් එමිවැට මගින් ලේන් පැටවුන් හෙරණ පැටවුන් විසින් අතින් අතට මාරු කරගන්නා විලාසය කදිමට අර්ථවත් වේ. අප රවකයා අර්ථ රසයෙන් ගබ්ද රසයත්, ගබ්ද රසයෙන් අර්ථ රසයත් මනා ව ගළපා කියා පැමට අති දක්ෂයකු බව මේ කවියෙන් සනාථ වේ.

තොටගමු විහාරයේ අවට සුන්දරත්වය ගිරා සන්දේශ රවකයාණන් අමුතු ම ආකාරයකට දුටු අයුරු කියාපාන පහත සඳහන් පද්‍යය මිහුගේ කාව්‍යමය කුසලතාවන්ට අගනා නිදුසුනාකි.

නොමද බෙමර්කුරු රදි මල් රෙහෙණු	පට
පැහැද නිතොර ඇරුගෙනැ සිය අතු	අතට
පබද කොටුව්ල් රවි තෙපලෙන් මිහිරි	කොට
තුරු ද දහම් පවසන වැනි වෙහෙර	වට

තුරු මත පිළි කුපුම් කැන්වල මල් පැණි බොන බෙමර් මත් වී නාද කරත් ම කොටුවලේ ද රාව ප්‍රතිරාව නෘති. මේ ස්වාභාවික දසුන තොටගමු වෙහෙරේ වසන සංසය වහන්සේලා තිරතුරුව ම කියන බණ අසමින් වෙහෙර අවට ඇති ගස් ද දහම් පවසනා වැනි යයි ප්‍රතිතිර්මාණය කිරීමට සඳීවී හා අජ්වී වස්තුන් අර්ථවත් ව යොදා ගෙන ඇති අයුරු ප්‍රසංසනීය වේ. මල් රෙණු තමැති වස්තුයේ (පට) බෙමරුන් සමුහය තමැති අකුරු ඇතු. ගස් තම් වූ පුද්ගලයින් ගසේ අතු තමැති අත්වලින් එය රගෙන කොටුව්ල් හඩින් මිහිරි ලෙස පවසනි. වෙහෙර වටේ ඇති ගස් මලින් පිරි ඇති අයුරුත්, මී මැස්සන් මල් පැණි බී නා දෙන අයුරුත්, ගස් මතට වී කොටුවන් රාවය දෙන ආකාරයත් මෙවන් රුසටහනකට නගාලිය හැක්කේ කාව්‍යකරණයේ දී අර්ථ රසය හා ගබ්ද රසය මැනවින් ගළපාලීමට හැකිනම් පමණි.

ඉහත කී ආකාරයට ගිරා සන්දේශයේ ගබ්ද රසයේත්, අර්ථ රසයේත් මනා සංකළනයෙන් නිපදවා ගත් අපුර්ව වර්ණනා රසක් ඇතු. ගබ්දාර්පල සුසංයෝගයේ අනුන පද්‍ය දියකෙකි හා තොටගමු විහාර වන වැනුමෙන් වඩාත් සාර්ථක ව දක්නට ඇත්තේ උවිත උපමා රුපකාලංකාරයෙන් හා ස්වභාවෝක්ති අලංකාරයෙන් අර්ථ රසය මතුකාට, උවිත විරිත් හා එමිවැට, අනුප්‍රාසය තුළින් ගබ්ද රසය මවා මනා සේ සංයෝග කොට රසික හමුවට ගෙන ආ බැවිනි.

05. එදිරිවීර සරවිතන්දයන් මළගිය ඇත්තේ නවකතාවට වස්තු විෂය වී ඇත්තේ ලාංකිය විතු ඕල්පියකු වූ දෙවෙන්දොරාසංගේත් තොරිකොසං නම් වූ ජපන් ජාතික තරුණීයකගේත් පෙම් පුවතකි. සඳීවී වරිත තිරුප්‍රණයක යෙදෙන රවකයා ගැමුරු ජීවන දාජ්වියක් ප්‍රකට කරමින් පුධාන වරිත දෙක අතුරු වරිතවලින් පෝෂණය කරන්නේ විශ්වයනීයත්වය තහවුරු කරමිනි.

සිය කළා කුසලතාවයන් විතු ඕල්පය ඔස්සේ දෙස් විදෙස් පළ කළ දෙවෙන්දොරාසං කළක් මහන් දම් පුරා පසු ව උපැලීදී වූවෙකි. රට රටවලට ගොස් විතු පුද්ගලන පවත්වමින් සිය හැකියාවන් මුවහන් කොටගත් මොඹු ජපානයට පැමිණීමන් සමග තව අත්දුකීම රසක් ලබයි.

"නොරිකො සිටි අවන්හලට මා පිවිසුණේ පැය දෙකක් පමණ විදිවල ඇලීද පාල්ව මග හැර ගත තොහැකි ව. පිපාසය නිවා ගැනීමට කිසිවක් වී ආපසු ගෙදර යා යුතුයැයි සිතු එක් රියක ය. . . ."

මේ අවස්ථාව අප කථකයාගේ දිවියෙහි ප්‍රබල එහෙත් අහඹු සිදුවීමකි. තම අනාගත පෙම්වතිය වන නොරිකෝ තුළින් මෙතෙක් මූණගැසුණු තරුණීයන්ගෙන් නූයුටු සුවිශේෂී ලක්ෂණ දකින දෙවන්දොරාසං නොරිකා අතර ඇතිවන කනා බහ තුළින් මිතුදමක් ගොඩනාගා ගැනීමට සමත් වෙයි. මෙම කථාවේ වරිත හා සිද්ධි විදේශීය පැපුවීමක් ඇපුරෙන් ගොඩනාගි තිබුණ ද ඒවා දේශීයත්වයට ගැලපෙන ආකාරයෙන් තිරුමාණය වී තිබෙන්නේ, බොහෝදුරට මනුෂ්‍යන්වය ආවේණික වූ පොදු ගුණාංග රසක් ඒ ඒ වරිත හා සිද්ධි සමග සම්බන්ධ කොට විශ්වසනීයන්වයකින් ඉදිරිපත් කොට ඇති බැවිනි.

සංස්කෘතින් දෙකක වරිත වුව ද විවාහය තුළින් ස්ථාවර ජ්‍රීතයක් ගත කිරීමට ගැහැණියක තුළ ඇති පැතුම් සම්හාරය නොරිකෝගේ වරිතය තුළින් පායික හමුවේ තබන්නට රචකයා සමත්වන්නේ මෙසේ ය. කමුකි නාට්‍ය බැඳීමට නොරිකෝ දෙවන්දොරාසං සමග යන්නේ සිය පියාගේ අවසරය ලබාගෙන ය. පාරම්පරික අදහස් වෙනස් වී යන ජපන් සමාජයේ නොරිකෝ ඒවා රැකගත ව්‍යාජත්වයෙන් නොරි විනිත තරුණීයක බව වඩාත් පැහැදිලි වන්නේ පහත සඳහන් ප්‍රකාශයෙනි.

"තාත්තා කොහොමද මා ගැන දන්නේ" සි කථකයා ඇපුවීට නොරිකෝ පිළිතුරු දෙන්නේ මෙසේ ය.

"අයි දන්නේ නැත්තේ? මං දෙවන්දොරාසං ගැන ඔක්කොම කියල තියෙනව. තාත්තාව කියන්නේ නැතුව මට යන්න පුළුවන් ද මෙසේම"

විවාහ දිවියට ඇතුළු වීමට සිටින ගැහැණියක සමාජ ආචාරධර්ම පද්ධතියට අනුව ලඟ්ඡා බය ඇති ව ජ්‍වන් විය යුතුයි. මෙහි ද නොරිකෝට ඇති අහියෝගය වැඩිවන්නේ ඇයගේ පෙම්වතා විදේශීකයකු තිසා ය. සරව්වන්දුයන් නොරිකෝගේ මුළුන් මෙම අදහස් මූදාහරිත අපුරුව පහත සඳහන් වේ.

"එදා මං සතුරා බලන්න යන්න අකමැති වීමට සේතුවක් තියෙනව. මම කැමතියි දෙවන්දොරාසං එක්ක කොහේ වුණත් යන්න. ඒ වුණත් මට ඉදල හිටල ලැජ්ජයි. ඒ තිසා මං වැඩි කැමැතියි දෙවන්දොරාසං එක්ක මේ ගේ ඇතුළු ඉන්න. මම ජපන් ගැනියෙක්. අපි එසේ මෙසේ යනාකොට මිනිස්සු මා ගැන තරක දේ හිතනව. මිනිස්සු දන්නේ නැතෙන ඇපි ගැන"

ඇයගේ මෙම ප්‍රකාශයෙන් ජපන් සංස්කෘතිය මගින් හික්මමට පත් තරුණීයකගේ සිතුවිලි කවර සමාජයකට වුව ද ගැලපෙන බව පැහැදිලි ය.

පියකු හා දියණීයක අතර ඇති දැඩිම ද සින්ගන්නා ආකාරයෙන් රචකයා ඉදිරිපත් කරන්නේ දරු සෙනහස හා පිය සෙනහස කවර කාලයකට වුව ද, කවර රචකට වුව ද එක හා සමාන ව බලපාන අයුරු මැනවින් විදහා දක්වමිනි. නොරිකා නක්මාසං වන තම පියාට පානා සෙනහස හා ගොරවය කතාවේ බොහෝ සිද්ධීන්ගෙන් දැකගත හැකි වේ. පියා සමග දැඩි සහයෝගයකින් ත්‍රියා කරන ඇය ඔහුගේ සිත පුළුවන් හෝ නොරිදීමට වගබලා ගනී.

නොරිකාසං හා ඇයගේ පියා දෙවන්දොරාසං කියනෝවලට ඇරෙන්ට දුම්රිය පොලට පැමිණි. අවස්ථාවේ පහත සඳහන් කියමෙනාන් පියා හා දියණීය අතර ඇති සුහුදනාවය වඩාත් තහවුරු වේ. "තාත්තා කියනව, ආයෙන් දෙවන්දොරාසං තෝකියෝවට ආවොත් අපේ ගෙයි වැඩිපුර කාමරයක් හදල දෙනවයි කියල දෙවන්දොරාසංට ඉන්න"

මේ තුළ දියණීයගේ විත්තාහාන්තරය පියා මනා ව හදුනාගෙන සිටි බව පායිකයාට මැනවින් ප්‍රත්‍යක්ෂ වේ. නොරිකෝසං පියා මළ අවස්ථාවේ තම පෙම්වතාට ලිපු ලිපියෙන් ද ඇය පියාට කෙතරම් ලෙන්ගතු ව සිටියා ද යන්න කියවේ.

"... මගේ ඉතා ප්‍රිය වූ මේ ලෝකයෙහි මට ඇත්තා වූ ඉතා ම වටිනා වස්තුව වන මගේ පියා හදිසියෙන් මලා..." පියාගේ වියෝව තිසා ඇයගේ හද තුළ කැකැරෙන වේදනාට පායිකයාට දැනෙන්නේ රචකයා කවර හෝ දේශීයත්වයට මධ්‍යින ආකාරයට වරිත ඉදිරිපත් කිරීමට දැක්වූ තුසලනාට තිසා ය.

"ජපානයේ පාරම්පරික ශ්‍රේෂ්වාරයේ බර තාම උප්පාලාගෙන යන්නේ ස්ථීන් යැයි මට හැඳු සියේ ය. පැරුණී ක්වීන් කිසු පරිදී සියුමැලි යනයි අත්ත මෙන් නැවී ඔවුනු කෙතරම් ලාලිත්‍යයකින් ඒ බර උප්පාලන් ද"

දෙවන ලෝක යුද්ධය හේතුකොට ගෙන ඇමරිකානු බලපැමට යට වී ජපන් නාගරික සමාජය ද පරිහානියට ලක්වේ. එහෙත් පෙරදිග සැම රචක ම වාගේ ජපානයේ ද සංස්කෘතික දායාදයන් තරමක් හෝ රැකගැනීමට පිරිමින්ට වඩා කාන්තාවන් දරන තැන මෙහි ද මතු වී පෙනේ.

නොරිකෝසං හා දෙවෙන්දේරාසං විවිධ ස්ථානවල ගත කළ අවස්ථා හා සිද්ධී තුළින් ජපන් සංස්කෘතියේ සාම්ප්‍රදායික වාරිතු, ඇදහිලි විශ්වාස තුළින් පායිකයා දැනුවත් වේ. ජපන් රටේ ඉවුදෙශීය වශයෙන් පිළිගෙන ඇත්තේ “කන්නොන්” යනුවෙන් හඳුන්වනු ලබන අලෝකිතේච්චර බෛධියන්වයන් බවත්, මුවන්ට පූද සත්කාර කරන ආකාරය බොහෝ දුරට අප රටේ ඇදහිලි කරන අයුරු ම බවත් පහත සඳහන් ප්‍රකාශවලින් පැහැදිලි වේ.

“.... ඇ කන්නොන් දෙවියන්ගේ රුපය ඉදිරියෙහි මඳ වේලාවක් ඇහිලි බැඳුගෙන සිට, අනතුරු ව යෝ දහයක කාසියක් පිං පෙටිරියට විසි කළා ය.”

නොරිකෝ මිය සිය පියා වෙනුවෙන් සිදු කළ ආගමික වාරිතුය ද බොහෝ සෙයින් දේශීයන්වයට අනුකූල සිදුමේක ලෙස පිළිගත හැකි ය. සිය පෙම්වතා තෝකියෝවට පැමිණි අවස්ථාවේ ඔසාකාවලින් ගෙනෙන ලද “මිකොම්” නම් වූ කැවිලි වර්ගය නොරිකෝට දුන් විට ඇය මෙසේ පවසයි.

“ඉස්සෙල්ල කාත්තට දිල සිරීම් ද? යමු කාත්ත බලල එන්ත.”

ඇය තම මළ පියා ගැන සලකන්නේ තම ගෙදර වාසය කරන්නකු පරිදිදෙනි. මේ අයුරින් ජපන් සංස්කෘතියේ ආගමික අංගය ද රවකයා සියුම් ලෙස විවරණය කොට ඇතේ. අප රටේ මළගිය අය වෙනුවෙන් දන් ද පිං පැමිණීමට තරමක් සමාන බවක් පෙනෙන්නේ ආහාරයේ මූල් කොටස මළවුන් වෙනුවෙන් පිදීම තිසා ය.

සර්වභෞතික හා සර්වකාලීන ව මළගිය ඇත්තේ නවකථාවේ සර්පකන්වය සංස්කෘතින් දෙකකට උරුමකම කියන මෙම සුපෙම්වතුන්ගේ සැලමුතු පෙම හෙවත් ආධ්‍යාත්මික ප්‍රේමයේ සුන්දරත්වය විශ්වසන්වයකින් පූතු ව රසික හදවත් තුළ විතුණුය කිරීමෙන් ඉවු වේ ඇතේ.

නොරිකෝසං හා දෙවෙන්දේරාසංගේ ප්‍රේම ව්‍යත්තාන්තයේ අවසන් පිළිසැර පායික සිත් දැඩි සේ ප්‍රකම්පනයට පත් කරයි. ශ්‍රී ලංකාවට පැමිණ යහපත් බිරිඳික සේ ක්‍රියා කිරීම නොරිකෝගේ ඒකායන පරමාර්ථය වුවත් එය ඉවු නොවන බවක් පායික සිත් පැළපදියම් විමට දෙවෙන්දේරාසංගේ හැසිරීම් රටාව බොහෝ දුරට හේතු වේ.

මහු නොරිකෝගෙන් ලිපියක් ලැබෙනතුරු නොරුවසිල්ලෙන් සිටින අතර, ඇයට ද මෙහි පැමිණෙන්ට සුදානම් වන ලෙසට ලිපි යවයි. තමා කළ පූතු දේ ගැන වරින් වර මිතුරන්ගෙන් උපදෙස් ගත්ත ද එය ක්‍රියාත්මක නොකරයි. එකිනෙකාට ඔවුන් මනසින් දැඩිසේ බැඳී සිටිය ද දෙවෙන්දේරාසංට තිර අදිවනක් තැති බව පායිකයාට ද හැගෙයි. මෙසේ ඇපුර දුරස්ථ විම ඔවුන්ගේ අපේක්ෂාවන් මල්ලිල ගැන්වීමට ප්‍රබලතම බාධකයක් බව තහවුරු කරමින් රසික සිත අනුකම්පාවෙන් පිරි යයි.

ඉහත සඳහන් ආකාරයට විදේශීය පසුබිමක් තේමාව කොට ගත් ඒ හා බැඳුණු වරිත හා සිද්ධීන් දේශීයන්වයට ගැළපෙන ආකාරයට කළාත්මක ව ප්‍රතිනිර්මාණය කිරීමට සරව්වන්දෙයන් දක් වූ ප්‍රතිඵාව මළගිය ඇත්තේ නවකථාවෙන් මනා ව ඔප්පු වේ.

06. අද්විතීය තිරික්ෂණ ගක්තියකින් හා වර්ණනානුසාරයෙන් කෙරීකතා තිරිමාණයේ යෝදුණු මාර්ටින් විෂ්වමයිංහයන් ඒ සඳහා වඩාත් පාදක කොටගත්තේ ගැමී පරිසරය හා එහි වෙශයන්න් ය. තමාට ඉතා සම්පූහද අත්දකීම තෝරාගෙන සමාජය පිළිබඳ ව මනා අවබෝධයකින් ඒවා ප්‍රතිනිර්මාණය කළ අපුරුවන්වය බොහෝ කෙරීකතා තුළින් දැකිය හැකි ය.

ගැමියන්ගේ විවිධාකාර දුබලතා මහු විසින් අනාවරණය කරන ලද්දේ ද්වේශයකින් තොර උපහාසාත්මක ස්වරුපයෙනි. එම දුබලතාවලට හේතු විවිධ පැතිකඩ ඔස්සේ එනම් පරිසරයේ බලපෑම, ආර්ථික හා සාමාජික තත්ත්වයන් ආදිය තිරිව්‍යාප ලෙස රසික හමුවට ගෙන ඒම කෙතරම් සාර්ථක වී ඇත් ද යත්, එම වරිතවල ගති පැවැතුම් පමණක් නොව, හද ගැස්ම පවා දැනෙන තරමට ඒවා ජ්වලාන විය. මෙම වරිත කවර රටක වුව කවර අවධියක වුව හමුවිය හැකි යයි හැගෙන තරමට ඒවා විශ්වසන්වයෙන් ගොඩ නායා ඇතේ.

නාගරික මැද පත්තිකයන්ගේ ව්‍යාජ ජ්විතය ද ඔවුන් පිටස්තර පෙනුම රැකගැනීම සඳහා යොදාන නොයෙක් උපායන් ද මැනවින් තිරුපාණය කරන ‘මුදියන්සේ මාමා’ කෙරීකතාව, ග්‍රාම ජ්විතයේ පවත්නා තැන් සඳහාත්මක හා එයින් පැන නැගින් යුතුකම් ද ඒවා මිනිස් සබඳතා තුළ ගැවෙන අයුරු ද උපහාස රසය මව්මින් යථාර්ථය හෙළි කරයි. මේ තුළින් ලංකාවේ බොහෝ දෙනා ගරු කරන්නේ තත්ත්වයට හා තිලත්ලවලින් ලැබෙන බලයට බව පැහැදිලි ව පෙන්වයි. ඉහළ පත්තියේ බලය තිසාත්, ඔවුන් ම්‍යාපාන විවිධ අලංකාරයන් තිසාත් සිංහල ජනතාව තිලත්ලවලට දක්වන සිංහල මෙතුවන් බවට පවා පත් වූ අවස්ථා මෙම කෙරීකතාවේ දක්නට ඇතේ.

"වෙනදා නිදිකිරන්නන් මෙන් කටයුතු කරන කළතර හාමිනේත් ඇගේ වැඩිවිය පැමිණි දුවරු දෙන්නාත් දොලාස් හැඹිරිදී ප්‍රකාශ මෙදින උදේ කියා කළේ ගිනි නැවත වැඩි කරන්නන් ලෙසිනි."

කළතර හාමිනේගේ මෙම ක්‍රියාකලාපය තුළින් සහෝදරත්වය ඇෂ්ටින්වය පිළිබඳ උදාර හැඟීම සියල්ල ම යටපත් වී පූජු මානයක් ප්‍රකට වන අතර, සහෝදරයාගේ නිලබලයෙන් තමාට ද ගරුත්වයක් ආරෝපණය කර ගැනීමට හැකිරෙන අභ්‍යන්තර හා සටකපට ගැහැනියගේ ගති ලක්ෂණ ඉහත සඳහන් ප්‍රකාශය මගින් හෙළිවේ.

කළතර හාමිනේ ආර්ථික වශයෙන් පිරිසීමට පත්ව සිටිය ද තම දියණියන්ගේ විවාහ කටයුතු මහ ඉහළින් සිදුකිරීමට නිතර දෙවිලේ සිතුවේ තම මල්ලිවන ගුණසීල මුදියන්සේ තනතුරේ බලය ඇයට ද ආරුඩ් කොට ගෙන ය. වැඩිමහල් දියණියගේ විවාහය සිදු නොවන්නට ප්‍රධාන හේතුව වූයේ කළතර හාමිනේගේ අභ්‍යන්තර සිතුවිලි හා කියමින් ය. ඉන් පාඩමක් ඉගෙන නොගෙන මාලනී නම් දෙවිනි දියණිය ගැන ද පැතුම් රෙසක් මවා ගැනීමට තරම් මෙම තැනැනීතිය ආත්මාර්ථකාම් වීම ගැන පායික අනුකම්පාවට ද ඇය ලක්වන්නේ ඇගේ දුබල මානසිකත්වය නිසා ය.

අත්‍යන්තර ඉදිරියේ තම සෞඛ්‍යරාගේ මහන්තන්ත්වය පුවා දැක්වීමට කළතර හාමිනේ නිතර උත්සාහ දුරු අතර, මාලනී නම් දියණියගේ විවාහය සඳහා ද මුදියන්සේගේ තාන්න මාන්න සම්බන්ධ කර ගැනීමට ඇයට උච්චමනා විය.

"මුදියන්සේ රාජ්‍යාම්පාතියෙන් අහලා, කියන විධියකට මිනු කොසි එක උණක් කරන්න. ඒ ලමයා නම් හැදුණේ ඒ ගොල්ල ලෘගමයි. ප්‍රමාතැනීන් ඒ ලමයාට සලකන්නේ දුවෙකුට වගේ. මංගල්ලේ වූණක් කරන්න වෙන්නේ මෙහෙ නෙවි. මුදියන්සේ රාජ්‍යාම්පාතියි ගෙදර"

තම සෞඛ්‍යරා පුවා දක්වීමට කරන මේ සේපහාස වර්ණනය නිෂ්ප්‍රල එකක් බව සේපාලිකාගේ මෙන් ම මාලනීගේ විවාහය ද සිදුනොවීමෙන් පැහැදිලි වේ. අවසානයේ කළතර හාමිනේගේ සිතුම් පැතුම් ගලක වැදුණ වැදුරු පාත්‍රයක් මෙන් සුංු විපුංු වී යන්නේ ඇය සත්‍යයට මුහුණ නොදී කියා කිරීම හේතු කොටගෙන ය. පහත සඳහන් අම්මාගේ හා මාලනී දියණියගේ සංවාදය තුළින් අහස උසට හිස බලාපොරොත්තු තබා ගැනීමෙන් ජ්විත කනස්සල්ලට හා කළකිරීමට පත්වන අයුරු මැනිවින් ප්‍රකට වේ. මාලනී තම මාමාට ඇගේ විවාහය ගැන සෞඛ්‍ය බැලීමට කාලයක් නැතැයි අම්මාට පවසයි. එවිට කළතර හාමිනේගේ පිළිතුර වන්නේ,

"මාමා එහෙනම් උඩ ගැන කළුපනාවක් නැහැ"

"මාමාට දොස් කියන්නේ කොහොමද අම්මේ? මාමාට කැම විත කන්තවත් නිවාඩු නැහැ. හැමදාම රේට කෙදිරිගානවා ඇගේ අමාරු නිසා"

මාලනීගේ මෙම ප්‍රකාශයෙන් එමගින් වූව ද තනතුරු පස්සේ හඩා හිය ගුණසීල මුදියන්සේගේ නිලබලයට ඇති දැඩි ආගාව ඔහු මානසික මෙන් ම ගාරීරික වශයෙන් ද රෝගී කිරීමට බලපා ඇති බව පැහැදිලි ය.

ඉවත් බවත් නැති ව නිලබලය ලබා ගැනීමේ දාස් ආසාවෙන් පෙළෙන ගුණසීල මුදියන්සේ තම අරමුණ කරා ප්‍රාගා විමට අත දිගහැර වියදම් කරයි. මෙහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් මොහු වාසල මුදලිකමට පත්වේ. මෙම උත්සවයට කළ වියදම් ගැන කළතර හාමිනේගේ සිතුවිල්ල වූයේ එම මුදල තමාටත්, දුරුවන්ටත් දස අවුරුද්දක් කා බි සුවසේ ජ්වත් විමට ප්‍රමාණවත් වන බවයි. ගුණසීල තාන්න මාන්න ලබා ඉහළ සමාජයට යත් ම දුරුවන් ද රට අනුගත කිරීම සඳහා අධ්‍යාපනය දෙන්නේ ඉන් ලැබෙන වටිනා හරයන් උදෙසා නොව, ඉහළ සමාජ තත්ත්ව සුරක්ෂිත බව මාර්ටින් විකුමසිංහයන් හේතු සහගත ව ඔහු විස්තු කොට ඇත.

මහුගේ පවුලේ අය ස්වකිය අප්‍රතිත් තත්ත්වයට ඔහු පුරුකම් පූජුණු කිරීමෙහි නියැලි ව සිටිති. ඔහුගේ දුවරු පියානා වැඩිම හා ඉංග්‍රීසි කතා කිරීම ද බිරිදී ප්‍රධානීන්ට නිවසේ කෙරෙන සංග්‍රහ සඳහා වෙහෙසෙන අතර, ඔවුන්ගේ සිත් දිනා ගැනීමට හැකිරෙයි. මුදියන්සේගේ නිවසේහි කෙරෙන සියලු කාර්යන් මවාපැමිත් පමණි. තම පෙළපත් නමට නම්මුනාම රෙසක් ආරුඩ් කරගන්න ගුණසීල මුදියන්සේ නිරතුරුව ම වෙහෙසුණේ තම මන දොල කිනම් ආකාරයකින් හෝ පුරවා ගැනීමට ය. තමා ඉහළට පියවරන් හිය ද තම සහෝදරයාගේ අහිංසක පැතුම්වලින් බිඳක් හෝ ඉවකරදීමට තරම් වෙළාවක් ඔහුට නොව බව ඔහු තම බිරිදී හා කළ ප්‍රකාශයෙන් පැහැදිලි මේ.

"අක්කාගේ වදේ බෙරෙන්න බැහැ මාලනී ගැන කාරණයක් සෞඛ්‍යනය කියා. මට කියෙන වැඩි නිසා මම පූජම ගන්න බැරිව ඉන්නවා."

නිල බල තණ්ඩාව නිසා තම පුතුකම් වගකීම් ද ගුණසිලට දැන් දැන් අමතක වී ගොස් ය. යැයිමකට පත් නොලී කානාන්තර ලබා ගැනීමේ දායා ප්‍රයත්තයක යෙදෙන මෙම පුද්ගලයා ලැබූ තාන්ත මාන්තවල පුවය විදිමටත් පෙර මියයන්නේ පායක සින් තුළට අනුකම්පාව ගෙන දෙමිනි. ගැමි යමාජය පිළිබඳ අනන්ත අප්‍රමාණ වූ කරුණු කාරණා රෝක් හෙළි කරන "මුදියන්සේ මාමා" කෙටිකතාව නිලතල පසුපස උන්මත්තකයින් මෙන් හඳුයන පුහු මාන්තක්කාර වටිනයක් ගුණසිල මුදියන්සේගේ වෙශයෙන් ඉදිරිපත් කොට ඇත. එදා සමස්ත සමාජයේ ම තිබූ මෙම මානයිකත්වය රවකයා සියුම් උපහාසයකින් පුතු ව සාර්ථක ව ඉදිරිපත් කොට ඇත. එමත් ම නිලතල හිමි මැද පන්තියේ යාතින් පුවා දක්වමින් තමාට ද මාන්තක්කාරකමක් ආරෝපණය කර ගැනීමට නොයෙක් උපතුම් හා සටකපටකම් පාන කළතර හාමිනේගේ ගති උක්ෂණ සංස්කීර්ණ ලෙසින් ඉදිරිපත් කරන්නේ ද ඇය කෙරෙහි හාසා හා උපහාසය ගෙන දෙමිනි.

07. සිසුයෙන් වෙනස්වීම්වලට ලක් වූ මෙරට ජන සමාජයේ ආර්ථික හා සාමාජික හේතුන් මුළුකොටගෙන ජනතාවට විදින්නට සිදු වූ සමාජ අසාධාරණය තුළතන කිවි කිවිදියන්ගේ නිරමාණවලට බොහෝ දුරට පාදක වී ඇත. එමගින් කාචා ක්ෂේත්‍රය මැනවින් පෙළාශණය වූ බව රසික සින් දිනුගත් බොහෝ තුළතන කාචා නිරමාණවලින් පැහැදිලි වේ. ඔවුන් කිවියේ අන්තර්ගතය හා ආකෘතිය එක ම මගකට ගෙන එමින් තුළතන කිවි නිරමාණය කළේ සමාජ අත්දැකීම්වලින් විපුක්ත ව අර්ථවත් නිරමාණයක් කළ නොහැකි බව දැන සිටි නිසා විය හැකි ය.

තුළතන කිවියේ වස්තු විෂය තුළ සමාජ සංස්කීර්ණයේ ඇති දෙදරායාම, පාරිභෝරුක සමාජ විසමතාවය නිසා හටගත් අනිවු විපාක, යුද්ධයේ බිජිපුණු බව හා සංකීරණ සමාජ ගැටුවලට මුහුණපාන ස්ත්‍රීය තේමාව වී ඇත. මෙම කාලීන ගැටුව සර්වකාලීන ගුණයකින් යුතු ව අර්ථ පුරුණ ව හා රස පුරුණ ව නිරමාණය කිරීමට තුළතන කිවියේ බොහෝ දෙනෙක් දායක වූහ. දායාසේන ගුණසිංහගේ "එනෙර ගිය පොඩි දුවට", බුද්ධදාස ගලප්පත්තිගේ "දෙදෙනාම දියණීයෝ", රත්න ශ්‍රී විජේසිංහගේ "වංකගිරියට මාරුවීම" යන කාචා නිරමාණ තුළ ඔවුන් තත්කාලීන සමාජ අසාධාරණ දුටු අපුරු මෙතැන් සිට විමසිල්ලට හාජනය වේ.

දිරිඳාවය නිසා සමාජයේ අන්ත අසාරණ තත්ත්වයට පත් වූ දරු සෞනහසින් අපමණ දුක් වේදනා විදිනා මවකගේ ගෙකාලාපයක් ලෙසින් "එනෙර ගිය පොඩි දුවට" කිවි පෙළ නිරමාණය වී ඇත. අපේක්ෂාවන් සිදි බිජි ගිය කරකු ජ්වන රටාවක් මවකගේ ජීවිතයට නව අරුතක් ඇති කරමින්, රසික සින් තුළ කරුණා රසය ද්‍රව්‍යීන් අප්‍රවාකාරයකින් පවසා ඇත්තේ මෙසේ ය.

දුපන් බිමට තුළ වැඩිවා මිසක	දුවේ
වැදු මවට තුළ වැඩියක් විද	දුවේ
දුක් උපුලා ඉන්නට මට හැකිය	දුවේ
නැව් නැගලා දුරු රටකට යන්න	දුවේ

ඇතුළයේ තබා නැළවීමට හෝ කිරී බිජින් දෙනෙකාල තෙමිමට හෝ නැති දරු සෞනහසින් හදවත තිරතුරු පැරුණු මවක තම සිගිති දියණීය මහ මග දමා කිසිදා නොනිමෙන සුසුමෙන් සමුගෙන ඇත්තේ බලාපොරොත්තුව ඉහත ආකාරයට පළ කොට ඇත.

වැදු දරුවා තමාට ගැටුවක් නොවුව ද උපන් බිමේ රජයන දුප්පත්කම මේ මවගේ දාරක සෞනහසට මහත් බාධාවක් වී ඇත. ඇය තම දරුවා ජීවත් කරලීමට දුරු රටක පිහිට පතන්නේ එහි මිනිසුන් මිනිස්කම හඳුනනවා ඇතැයි යන සිතුවිල්ලෙනි. රටකයා මේ තුළින් මෙරට හා පිටරටවල පවතින සමාජ හා ආර්ථික රටාව විගුහ කොට ඇත.

මතු යම් දිනෙක සිතිවිල්ලෙන් සිටින	සඳ
දැනික පහස සිහිනෙක මෙන් දැනේ	විද
සිතියම් පොතින් ලොව විමසා බලන	සඳ
කදුලක හැඩිය මහ සපුරුදේ දකී	විද

කවර හෝ දිනක වැදු මවත්, උපන් බිමත් පිළිබඳ සිහි වී ලෝක සිතියමේ ඔබ නොත ගැවෙන කදුල බිඳුවක හැඩිය ගත් මව බිම දක්නට ලැබෙනු ඇතැයි මව පවසයි. දරුවා මහ මග දමා ගිය ද ඇය සිත තුළ ඇති වේදනාව ජීවිතය පුරා නොසන්සිදෙන බව මව බිම කදුල බිඳුවක හැඩියට උපමා කොට යොදා ඇති ප්‍රබල සංකේතයෙන් පෙනේ. රසිකයාට ඉහළ රසාස්වාදයක් ලබාදෙන මෙම නිරමාණය සමාජ අසාධාරණය අදාළ කාචාව්පතුම මගින් සාර්ථක ව ඉදිරිපත් කොට ඇත.

පවත්නා සමාජ අප්‍රුදයන්, එහි අසාධාරණ ක්‍රියාවලියන් කාචාගත කොට තම දරුණු මැනවීන් කියා පැමුව "වංකගිරියට මාරුවීම්" කවි පෙළෙන් රත්න ශ්‍රී විශේෂිංහ පෙන්වන ලද ප්‍රතිහාව අපුරුෂය. වාච්‍යාර්ථයට වඩා ව්‍යෝග්‍යාර්ථය කෙරෙහි සැලකිලිමත් වූ කවියා තම අත්දැකීම් සහංස්‍ය මත්‍ය කරන්නේ මෙයේ ය.

මගේ බිසුවුනේ අසාපන්
නුඩි මන්ත්‍රී දේවී නොවුනේ
මේ කදුල් ඇයි ද දැසේ

තම බිරිදිට දරුවන් රැකබලා ගැනීමේ වගකීම හාර දී දුෂ්කර පලාතකට රකියාව සඳහා යාමට සමුගන්නා මේ මොහොත පද කිහිපයකින් වුව ද සංවේදනාත්මක ව සැමියා බිරිදිට දක්වන ආදරය, ගෞරවය හා හක්තිය ද කැරී කොට ඉදිරිපත් කොට ඇත. පිඩිත සමාජයේ හරියට කුසට අහරක් නැති ව දිවි ගෙවන මවකට තම දරුවන්ට සෙනෙහස දීමට තරම් ස්වභාවයෙන් ම ලැබෙන මවි කිරී රික ප්‍රමාණවත් නොවේ.

ලේ කදුල් බිංදු නොසිදී
උම දුකින් තෙන් කරන් මැයි
හාමත් නොලා දරුවන්
රක්ෂා කෙරෙන් මැයි

ලේ බිංදුවක් කිරී බිංදුවක් වෙන්නේ කදුල් බිංදුවක් හෙළිමෙනි. ස්වාමියා තම බිරිදිගෙන් බලාපොරොත්තු වන දාරක සෙනෙහස පායක සිතට දැඩි ලෙස දෙනෙන ආකාරයට අර්ථ පුරුණ ව පද ගළපා ඇති අපුරුෂ ප්‍රසංසනීය වේ.

අද සමාජයේ ඇතැම් පියවරුන් නිවසේ ආර්ථික ප්‍රාග්‍රහණ විසඳා ගැනීමට තම බිරින්දැවරුන් විදේස් රට රකියා සඳහා යවතු ලැබේ. එවැන්නක් කිසිදා නොකිරීමට පොරොන්දු වන අපුරින් මෙහි සඳහන් සැමියා මුළු රටට ම ආදරුණයකි.

නුඩි නොදෙමි, එනෙර රටට
දරු නොදෙමි, වාල් කමටා
ඇග මස පුදා රකිම් මැයි
නොපුරම් එහෙන් පෙරුම් දම්
ඛුදුවන්ට මින නුඩිලා
මට නිවන් මග කිසල්ලා

රකියාවක් නොකොට දරු පැටවුන් ආදරයෙන් බලා කියාගන්නා මවිවරුන්ගේ කාර්යභාරය මහ ඉහළින් වර්ණනාවෙන මෙම පදවැල් තුළින් මෙම නිවසේ ස්වාමියාගේ මිනිසත්කම අයය කළ යුතු ය. පුරුෂාධිපත්තිය මුල් තැන දී කාන්තාවන් තලා පෙළා කියා කරන සමාජ අසාධාරණයට ඉතා නොදා පිළිතුරක් මෙහි ඇත. අප සමාජයේ අතිතයේ සිට පැවැත එන "ගෙදර බුදුන් අම්මා" යන ආකල්පය සනාථ වූ අවස්ථාවක් ලෙස ද මෙය පෙන්වා දිය හැකි ය. දිලිඹු නිවසක පියෙකු, ස්වාමියෙකු ගෙවන දුෂ්කර දිවිය ද මෙහි අර්ථවත් ව ඇගයීමට ලක් ව ඇත.

නගරබද සමාජයේ දිරිදානාවයෙන් පිඩාවට පත් දරුවන්ගේ එක්තරා ජ්‍යෙන රටාවක් පාදක කොටගෙන "දෙමදනා ම දියණියේ" පදනා නිර්මාණය තුළින් සමාජය දැනුවත් කිරීමට බුද්ධිදාස ගලප්පත්ති උත්සාහ ගෙන ඇත. සමාජ විසමතාවය දෙගුණ තෙගුණ කරමින් අවන්හල් දොරකඩ ඉවත්ලන අහරක් බලාපොරොත්තුවෙන් සිරින දැරියකගේ දසුනක් රසික මනසේ කිසිදා නොමැකෙන ලෙසට සිත්තම් කිරීමට කවියා පැ දක්ෂතාවය අපුරුෂය. ආර්ථිකය මෙරට ජන ජ්‍යෙනය වෙළාගෙන ඇති ගෝවනීය විලාසයට කදිම නිදසුනක් ලෙස පහත සඳහන් කවිය ඉදිරිපත් කළ හැකි වේ.

තැනින් තැන ඉරිගිය කිලිරි වි ගිය	ගවාම
දවස් ගණනාවකින් තෙල් පොදුක් නොදුවු	හිස
එක අතක ඉරි ගිය පරණ පත්තර	පිටුව
ඇ සිරී අවන්හල දොරකඩි	හැමදාම

කවියාගේ මෙම අත්දැකීම එක් දිනකට පමණක් සීමා වූයේ නම්, මෙතරම් හැඟීම්බර කවි පෙළක් නිර්මාණය නොවන්නට ඉඩ කිඩුණි. වත්මන් සමාජයේ අවන්හල් දොරටු අවියස මෙවැනි ගෝවනීය සිද්ධීන් කොතෙකුන් දැකිය හැකි බව සහංස්‍යාට ද මැනවීන් අවබෝධ කිරීමට මෙම කවිය සමත් වනු ඇත. මෙම සමාජ අසාධාරණය යට්ප්‍රවාදී ලෙස සමාජගත කරන්නට කවියා තම දියණිය ද පාදක කොට ගනී.

අවන්හල් දොරකබෙහි නෙත් අයා සිටින්හි
බන් උරක් වැවෙන තෙක් ඉරුණ කඩාසියට
කෙසේ නම් වෙනස් වෙද මගේ දියැණිය ඇයට
දෙදෙනාම එකම එක අහස යට උපන් කළ

මෙම දියැණියන් දෙදෙනා ම සමාන කොට සිතන කවියා සමාජ ස්තරයන්හි ඇති වෙනස අනිංසක ප්‍රමා ලෝකය විනාශ කොට ඇති බව රසික සින් සාල කරමින් ඉදිරිපත් කොට ඇත. අහස පොලොව කාටත් පොදු වන්නා සේ එහි තුළ දියැණිවන ක්‍රියාදාමය ද සැමට සම අයිතින් ගෙන දෙන්නක් විය යුතු ය. එමතියා දියැණියන් දෙදෙනාට සමාජයෙන් ලැබිය යුත්තේ එක හා සමාන අයිතියක් බව රචකයා රසික හදට දැනෙන සේ කියයි.

ඉහත විමසීමට ලක් වූ තුනන කවින්ගේ පදා නිර්මාණ තුළින් සමාජ අසාධාරණය විවිධ පැනිකඩවල් ඔයේ කියාපූමට ඒ ඒ කවියන් සමන් ව ඇත. සංවර්ධනය වෙමින් පවතින රටවල පැනනැගී ඇති ගැටලු රසකට හේතු වී ඇත්තේ දිනෙන් දින වර්ධනය වන සමාජ අරුවුදයයි. මෙසේ ගෝවනිය තත්ත්වයට පත් වූ සමාජය පුවින මුදින කිරීමේ පරමාර්ථයෙන් සමාජ අසාධාරණය තේමා කොට පදා නිර්මාණයට විශේෂ රුවියක් දක් වූ තුනන කවින් පායික සමාජය විසින් ඇගයීමට ලක්කළ යුතුම ය.

08. සංස්කෘත නාට්‍ය රචකයු වූ ශ්‍රී හර්ෂදේශ්වරයන් විසින් රචනා කරන ලද රත්නාවලී නාට්‍යය ප්‍රේක්ෂක පමණක් නොව, පායික ග්‍රාවක සින් ද ආකර්ෂණය කරගැනීමට සමන් උසස් නිර්මාණයකි. මෙහි දී හාස්‍ය, රසය ජනනය කිරීමේ ලා කතුවරයා දක් වූ කුසලතාව උදෙන රුෂ්, විදුෂක, වාසවදන්තා බිසව හා සේවිකාවන්ගේ වරිත ඇසුරෙන් දක්ගත හැකිය.

රුෂ් විදුෂක සමග උත්සව සිරි නරඹීන් සිටින අවස්ථාවේ වාසවදන්තා බිසවගේ පණීවිඩියක් රැගෙන මදිනිකාන් වූතලතිකාන් ද්විපද ගිතයක් ගයමින් නටනටා එන ඇපුරු සිනා උපදිවන යුතු ය.

"මින්දද දුත්‍යකු ලෙසින් මි අඟ මල් ප්‍රඛුදුවනව
අගනන් හද මද කළඩා දකුණු සිහිල් නල භමනව"
"සෙංඩුරු ලදුන් හෝපු හා බඩුල තුපුම් ප්‍රඛුදුවනව
ඇපුර පතා පෙම්බරයන් ඉවපුම් නොමැතිව තැවෙනව"

විරිදු ගායනයක විලාසයයන් ගෙවාගැනීමක සිතුවිලි රුමන් තරුණියන් දෙදෙනෙකු මෙසේ කියමින් තටනවිට විදුෂක ද ඒ මැදට පැන උත්සවගීයෙන් විශිකාත ව තැවෙවි ද යන් සේවිකාවන්ට බිසවගේ පණීවිඩිය රුෂට පැවැසීමට අමතක වේ. නරඹන්තා සිනාගස්වමින් මෙම සේවිකාවන් රුෂට විහිළුවක් ද කරමින් අද වැනි දිනක බිසව කරන නියෝගය රුෂට සතුවට කාරණයක් වෙනු ඇතැයි පවසයි. රුෂ ද විදුෂක ද සේවිකාවන්ගෙන් ලද ආරං්ඩියට හොඳ ප්‍රතිචාරයක් දක්වන්නේ මකරන්ද උයනට යාමට පිටත වෙමිනි.

පූසංගතා හා සාගරිකා අතර ඇති වූ සංවාදය සැලැලිනිණියා දිගින් දිගට ම කිවි මොහොතේ එය තමාගේ ආදරවන්තයා ලබාගන්නට බැරිවීම නිසා දීවි එපා වූ තරුණියක කියු කිවියක් බව රුෂ විදුෂකට කියයි. ඒ අවස්ථාවේ විදුෂක රුෂ ඉදිරියේ කොක් හඩලමින් සිනාසි කරන විස්තරය, හාස්‍යජනක නාට්‍යයේවිත අවස්ථාවක් ලෙස පායික මහසේ වූව ද මැවේ.

"මොකක් ද ඔය වහෙන් ඔරෝ කියන කියමන, ඇයි කෙළින් ම නොකියන්නේ. මාව ලබා ගන්ඩ බැරි වෙවිව තරුණියක් කියලු? ඔබතුමාට මිසක් වෙන කාට ද අනාගයා කියල කියන්බ ප්‍රඛුදුන්? (අත් පොලකන් දී යළින් කොක් හඩලා සිනා සෙයි.)"

ශ්‍රී හර්ෂ දේවයන් විසින් විදුෂකගේ මුවට නිවා මෙම වදන් මාලාව තුළින් ප්‍රේක්ෂකයා සිනා සයුරේ ගිල්වීමට සමන්වන්නේ හාස්‍ය රසය ජනනය කිරීමට උවිතාකාරයෙන් බස හැසිරවීම නිසා ය. එමත් ම විදුෂක විසින් රුෂට අනාගයා යන නම පට බැඳීමින් නිර්හය ව හැඳීම් ප්‍රකාශ කිරීමට ඉඩ ප්‍රස්තාව තිබීම ද හාස්‍ය රසය උදෑළනය විමට හේතු වී ඇත. මෙහි දී අත්පුඩි ගසමින් මහභයෙන් සිනාපුනේ විදුෂක පමණක් නොව, උදෙන රුෂ ද එට ප්‍රතිචාර දක්වන්නට ඇතැයි යන්න ද රසිකයාට නාට්‍යය තැබුවේ තැතැන් සිනා ගන්නට හැකි වේ. හාස්‍ය රසය ජනනය කිරීමට කතුවරයා මෙවැනි සංවාදාත්මක අවස්ථා රසක් නාට්‍යය තුළින් හෙළි දක්වා තිබේ.

සාගරිකා පිළිබඳ ව විදුෂක කරන වර්ණනය අසා සිටින රුෂ එට ප්‍රතිලත්තර දෙනු ලබන්නේ විදුෂකගේ කියමන සනාථ කරමිනි.

"මෙවන් උස්සන කෙනෙක් මේ මතුස්ස ලෝකෙම නෑ. මෙයා මවල ඉවරවෙලා මහා බූෂ්මයන් පුදුමවෙලා බලා ඉන්ඩා ඇති" යැයි විදුෂක පවසන් ම රුපු ද එය අනුමත කරමින් ඇගේ අව්‍යාජ පුන්දරන්වය ගැන කියන්නේ මෙසේ ය.

මෙම විස්තරයෙන් ප්‍රේක්ෂක මූවගට තැගෙන සිනාව වඩාත් තීවු වන්නේ රුපු එය ක්වියෙන් පවසන විට ය.

"මවා මෙලද ඇම රුසිරෙන්	රිසිසේ
යොමා නුවන් පුදුමව බඩු	තොලසේ
සාඩුකාර සිවි මුවගින්	ඡිකසේ
දිදි තොනැටුවයි පවසමු	කෙලෙසේ"

මහා බූෂ්මය විසින් මවන ලද සාගරකාගේ රුපග්‍රීය දැක පුදුමයට පත් මහ බඩු සාඩුකාර දෙමින් තවන්නට ඇති බව උදයන රුපු මෙම කවෙන් ප්‍රකාශ කරන්නේ හාසා රසය උපරිමයට නාවමිනි. තමන් ම මවන ලද ස්ත්‍රීයගේ රුප සපුවෙන් කුල්මත් වී සතුව සාඩු නාදයෙන් පමණක් තොව, තැටුමෙන් ඉදිරිපත් කිරීමට තරම හැඳිම්බර වීම සතා වශයෙන් ම හාසායට කාරණයකි. මෙසේ හාසා රසය දනවමින් වරිත නිරුපණයේ ද යෙදීමට රචකයා දක් වූ සාමාර්ථ්‍යය නාව්‍යයේ සාර්ථකත්වයට තොමද ව හේතු වේ.

රුපු සාගරකා යයි යවලි තම බිසව වූ වාසවදන්තාට පෙමි බස් පවසන අවස්ථාව නාව්‍යයේ හාසා රසය ඉතා සාර්ථක ව ඉදිරිපත් කරන ලද්දක් බව පහත සඳහන් පදන් පේෂිවලින් මැනවින් හෙළි වේ. මෙහි දී උදයන රුප වාසවදන්තාට ගිෂ්‍ර ලෙස ලංවෙමින් ප්‍රිය සාගරකා යනුවෙන් අමතමින් රුප සේබාව මෙසේ වර්ණනා කරන්නේ ප්‍රේක්ෂක, ග්‍රාවක හා පාඨක සිත් තුළ හාසා රසය උපරිමි ජනනය වන ලෙසිනි.

"පුපුන් සඳවන් උවන දෙවලෝර රණ කදන් බද පුන්දරය
අතල් තල රත් උපුල් පෙති සේ දුටු දනන් මන මත් කරයි
පුන් පයෝධර දාරියේ - මන් රගන් සිරියාවියේ

නෙමුණි දැලිවන් තොමළ අත් පුළ යවා ගෙලවට සිත් ලෙසින්
වැළද ගෙන දැන් තරේ මා ගත තැවෙන අනුරාගිනි රැසින්
පුන්දරී මා මත් කෙරේ - සනසනු මැන සිත් පුරුෂ"

මෙසේ වාසවදන්තා ඉදිරිපිට රුපු පෙමිබස් කියන්නේ නවයෝගුන් තරුණයකුගේ තැටුම ප්‍රේමාදරය ප්‍රකාශ කරන ලෙසිනි. වවනයෙන් වවනයට පද වැළෙන් පද වැළට රසිකයාගේ මූවට හාසා රසය ගෙනෙන්නේ ප්‍රේමණීය අදහස්වල ඇති ගෘගාරාත්මක රසය හේතු කොට ගෙන ය. තව ද රාජ්‍යන්වයට පවා තොගැලපෙන අපුරින් රජතුමා පෙමිබස් දොඩින්නේ තම අගමේහෙසිය ලෙ බව දෙනෙන් ම එය කවර මොහොතුක හෙළි වේ දැයි කුතුහලයෙන් බලන්නේ හාසා රසය තොමද ව විද ගැනීමේ විත්ත වේගයෙනි.

වාසවදන්තා බිසව කෝපයෙන් තම හිස් වැසුම ගලවා මෙසේ පවසයි.

"රජතුමනි, මම ද සාගරකා? සාගරකා ගැන ම හිත හිතා ඉන්න මබට සේරම පෙනෙන්නේ සාගරකා වගයි."

මෙම ප්‍රකාශයෙන් තැති ගන්නා රුපු සමාව ඉල්ලමින් වාසවදන්තා දෙපාලුල වැදවැටී යළි යළින් සමාව ඉල්ලීම හාසා රසය ජනනය කරන අවස්ථාවකි.

ඉහත සඳහන් ආකාරයට රත්නාවලි නාව්‍යකරුවා උදයන රුපු, විදුෂක, වාසවදන්තා බිසව හා සාගරකා වරිත ඇසුරෙන් රසික හමුවේ හාසා රසය මතු කොට දක්වීමට සමත් ව ඇත.

I - කොටස

01.	1.1 (3)	1.2 (2)	1.3 (4)	1.4 (4)	1.5 (5)	1.6 (4)
	1.7 (1)	1.8 (5)	1.9 (4)	1.10 (3)	1.11 (5)	1.12 (3)
	1.13 (4)	1.14 (4)	1.15 (5)	1.16 (5)	1.17 (3)	1.18 (3)
	1.19 (1)	1.20 (5)				

II - කොටස

02. (අ) (i) පැරණි ඉන්දු ආර්ය හාජා සම්ප්‍රදාය
(ii) හාජාවේ සමස්ත ප්‍රයෝගය.
(iii) වෘත්තයෙන් බඳනා ලද කෘති අවබෝධ කර ගැනීම සඳහා
(iv) පෝෂක සම්ප්‍රදාය
(v) අලංකාර විභාගය තුළිනි.

(ආ) සාරාංශය

සාහිත්‍ය නිර්මාණයක අගය හා වැදගත්කම සම්පාදිත යුගයට හා සමාජයට සීමා නොවන්නේ දැයි ඇසීමට එහි විද්‍යමාන වන ද්වීතීව ලක්ෂණ විශේෂිත වේ. සාර්ථකාලීන අගයක් ඇති සාහිත්‍ය නිර්මාණයක සාර්ථකත්වයට විශ්ව සාධාරණ ලක්ෂණයක් වූ දිවනිතාර්ථය මුල් වී මත්‍යාජාවයේ සනානන අර්ථය ඉන් හෙළි වේ. දිවනිතාර්ථ මතු කිරීමට කාලීන, දේශීය ලක්ෂණ වැදගත් වන අතර, නිර්මාණයෙහි විශ්ව ව්‍යාප්ති ස්වභාවය විද්‍යමාන නොවුවහාත් රසය ද තැනි වේ. සාහිත්‍ය කෘතියට සංඛ්‍යා බව ආරුඩ් වන්නේ ඒ ඒ සමාජීය සිරිත්වීම්, ඇදහිලි හා විශ්වාස තුළිනි. (වචන 75 ක්.)

03. (i) වර්තමාන විද්‍යාත් මාධ්‍ය වෙළඳ දැන්වීම මගින් සාම්ප්‍රදායික ශ්‍රී ලංකා සාරධරම පද්ධතිය කෙරෙහි ඇති කෙරෙන බලපෑම

මුදල් ඉපයීම ඒකායන පරමාර්ථය කොටගත් තරගකාරී වෙළඳ සමාජයක් රටක බිජිවීම සාරධරම පරිභානියට සැපුව ම බලපායි. වෙළඳ්දාගේ පැවැත්ම නිබෙන්නේ තම නිෂ්පාදන අලුවී කිරීම පදනම් කොට ගෙන ය. එබැවින් ඔවුන් එසේ සඳහා විවිධාකාර කුම්වේදයන් සොයා ගනී. මේ තත්ත්වය නිසා ඔවුනු දැන හෝ නොදැන සමාජ සාරධරමවලට පමණක් නොව, ජීවිතවලට ද අහිතකර බලපෑම් කරන බොහෝ දේ වෙළඳපොලට නිකුත් කිරීමට පසුබව නොවෙති.

වර්තමාන විද්‍යාත් මාධ්‍ය වෙළඳ ව්‍යාපාරිකයින්ගේ අන්තර්කාරී ක්‍රියාදාමයට මග සලසන්නේ මාධ්‍ය තුළින් මහජනතාවට ඉටුවිය යුතු යුතුකම් අඩ මල් රේඛුවක් තරමවත් නොසිනා ය. රුපවාහිනිය, ගුවන් විදුලිය හා මේ වන විට අන්තර්ජාලය හරහා ද වෙළඳ දැන්වීම ප්‍රවාරය වූව ද විභාත් ම එය මහජනයා නොතට හා සිතට කාවදින්නේ රුපවාහිනිය ඔස්සේ ය.

"ගෙයර අයට නොන්ඩින් නැ. ගන්න අමුරුවකුන් නැ. ඒ හින්දා කොල්ලෝ මේකට සෙට් වෙලා." මෙසේ සාපු ලෙස කරන ප්‍රකාශනවල ඇති අසංවර බව, හිස් බව අප සදාවාරය මෙන් ම හෙළ බස කෙලෙසීමට කොනෙක් දුරට බලපායි ද යන්න කීමට අවුවා රේකා අවශ්‍ය නොවනු ඇත. තරුණ පරපුරේ විනාශය ගෙනදෙන මත්ද්‍යව්‍යවලට ඔවුන් පොලුඩිවා ගැනීමට කරන පහත සඳහන් වැකිය අප රටේ මුළු තරුණ පරපුර ම නොමග යැවීමට හේතු නොවන්නේ ද?

"විකල්ප මත්ද්‍යව්‍ය ඇත." මත්ද්‍යව්‍ය ගැනීමට ඇති බිය, ලංඡාව පමණක් නොව, ශිනැම මොහොතුක ඒවා ආදේශකයක් ලෙස ලබා ගැනීමට ද තරුණ මනස මෙසේ පෙළඹුවීම තුළින් මාධ්‍ය කරන්නා වූ හයානක වෙළඳ විෂ්ජාව රට අගාධයට ම නොදුමන්නේ ද?

ඉහත සඳහන් ආකාරයට අද ජන මාධ්‍ය ග්‍රාහක පිරිස දිනා ගැනීමට මහත් වූ සටනක යෙදෙන්නේ හිත්පිත් නැති වෙළඳ්දන්ගේ අසාධාරණ මුදලින් තම මධ්‍ය තරකර ගැනීමට ය. ඔවුන් ගෙනයන මේ වැඩිපිළිවෙළ නිසා අහිංසක ජීවිත නොමගට යොමු වූ අවස්ථා බොහෝ ය. රුපවාහිනියේ වෙළඳ දැන්වීම බලා නිළියන්, රුප පුන්දිරියන් විමේ දැඩි ආකාවෙන් ගම්මල සිට පැමිණෙන ලාභාල තරුණීයන් තම බලාපොරොත්තු සුන් වී නැවැත ගමට යාමට බැරි ව නගරයේ නොයෙක් අපවාර ක්‍රියාවල යෙදෙන බව අද නොරහසකි. ඇතැම් වෙළඳ දැන්වීම්වල පරමාර්ථය ද එය ම විය හැකියයි ද සින්සේ. එකී අහිංසක තරුණීයන් ආපසු ගම් රට බලා නොගෙයි මුළු ජීවිත කාලය ම නගරබද සල්ලාල ව්‍යාපාරිකයින්ගේ ගුහණයට හසු වී අපා දුක් විදින අවස්ථා ද කොනෙකුත් ඇත.

විද්‍යුත් මාධ්‍ය වාණිජත්වයට මේ අයුරින් නැසුරු වීම, අවුරුදු 2500 කටත් වඩා වැඩි කාලයක් රැකගෙන ආ අප්‍රාග්‍යෝ සාරධිතම පරිභානියට පත්වීමට බොහෝ දුරට හේතු වී ඇත. මෙම තත්ත්වය අධ්‍යාපනය තෙරේ ද තදින් බලපෑ අයුරු ඉංග්‍රීසි හාජාවේ ප්‍රවීණයකු ලෙස පෙනී සිට මාධ්‍ය හරහා ජනප්‍රියත්වයට පත් ව අහිංසක මිනිපුත්ගේ මුදල් කොට් ගණන් විංචා කළ නරුමයන් ද තම මනදාළ පුරවා ගත්තේ විද්‍යුත් මාධ්‍යයේ වෙළඳ ප්‍රවාරක වැචසටහන් හේතුකොට ගෙන ය. රටේ දින උගත් අය පවා ඉහත සඳහන් හෝර ජාවාරමට ලක් වැයේ නම් සාමාන්‍ය ජනතාව ගැන කුමන කතා ද?

රුපලාවණ්‍ය කේතුයේ නිරතුරුව ම ප්‍රවා දක්වන ඇතැම් ආලේප සිරුරට අහිතකර ඒවා බව හෙළි වුව ද එම දැන්වීම පෙර ආකාරයෙන් ම ප්‍රවලිත වීම වාණිජත්වය විසින් විද්‍යුත් මාධ්‍ය තම අණසකට ගෙන ඇති බැවින් දැයු ප්‍රශ්නයක් මතු වේ. ඇතැම් වෙළඳ දැන්වීම ප්‍රවාරණයේ යෙදෙන්නන් කරා කරන හාජාව ද අනාගතයේ සිංහල හාජාවට සිදුවිය හැකි විනායයට පෙරහුරුවක් වැනි ය.

තව ද රුපවාහිනී නාලිකා තම වාණිජ පරමාර්ථ ඉටු කරගැනීමේ ආගාවන් තරග වදින්නේ මහා පරිමාණයෙන් මුදල් ජනතාව අතට පත් කොට තම නාලිකාව ජනප්‍රියත්වයට පත්කිරීමේ අජේෂණාවෙනි. මුදල්වල ඇති වටිනාකම ද, රට ඇති ගරුත්වය ද නොසලකා පොරකමින් මුදල් නොවු ලබාගැනීමට හැසිරෙන ආකාරය සාරධර්ම පරිභානියේ තවත් ලක්ෂණයකි. වේද්‍යානි ජාතකයේ රුවන් වැසි වැස්ස වීමේ ආදිනව අසා ඇති කෙනෙකු ඉහත සඳහන් ප්‍රවාරය අනුමත නොකරනු ඇත.

ඉහත සඳහන් ආකාරයට විද්‍යුත් මාධ්‍ය තුළින් හෙළිදක්වන ඇතැම් වාණිජමය වැඩ සටහන් නිවසේ විවිධ මට්ටම්වල සිටින සාමාජික සාමාජිකාවන් එක් ව නැරඹිය හැකි තත්ත්වයක නැත. තව ද විදේශීය සංස්කෘතික අනුකාරක පසුබීම් සහිත පරිසර රටා මවතින් ඉදිරිපත් කරන දැරූන රාමු වාණිජ පරමාර්ථ ඉටු කරගත්ත ද දේශීය සාරධර්ම පරිභානියට මහත් සේ බලපායි. ඇතැම් සංගිත සන්දර්භනවල ඉදිරිපත් කරන නර්තන විලාශයන් ද ලමා මනස දූෂණය කිරීමට හේතුවනු ඇත. මාධ්‍ය හරහා සමාජ අපවාර මරුදනය කළ යුතු වුවත්, ඇතැම් වෙළඳ ප්‍රවාරක වැඩ සටහන් තුළින් අපවාර ව්‍යර්ධනය වීම සිදුවේ.

ඉහත සඳහන් ආකාරයට විද්‍යුත් මාධ්‍ය වෙළඳ දැන්වීම මගින් සාම්ප්‍රදායික ශ්‍රී ලාංකිය සාරධර්ම පද්ධතිය කෙරෙහි කරන ලද බලපෑම් සමාජ පරිභානියට නොමද හේතුවේ. මේ අයුරින් වාණිජත්වය, මුදල් ඉපයේමේ පරමාර්ථයෙන් අගතිගාමී ව්‍යවහාරන් මුළු සමාජයට ම එහි දුරවිපාක විදිමට නියත වශයෙන් ම සිදුවනු ඇත. ඉහත සඳහන් වාණිජ උපක්‍රමවලින් ජනතාව මුදවා ගැනීමත්, විශේෂංසන් ප්‍රමා පරපුර දැනුවත් කොට රක ගැනීමත් කාලීන අවශ්‍යතාවකි. සියලු ම විද්‍යුත් මාධ්‍යවල කාර්යභාරය පිළිබඳ ව දසතින් නැගෙන බරපතල වෝදනා සත්‍යතාවයෙන් නොර යයි අමතක කළ නොහැකි ය. අද රට පුරා සිදුවන මිනිමැරුම්, ස්ථී දූෂණ, ප්‍රමා අපයෝගන, කාන්තා අතවර, මත්දුව්‍ය ජාවාරම් මෙන් ම සියදිවි නසා ගැනීම ආදි සියල්ලෙන් ම හෙළිවන්නේ මෙතෙක් පැවැත ආ සාම්ප්‍රදායික ශ්‍රී ලාංකිය සාරධර්ම. පද්ධතිය පිරිහි ඇති බව ය. එහි දි වැඩි බරක් පැවැවන්නේ දැඳි පිහිය අතටගත් ව්‍යරුන් සේ ක්‍රියා කරන වෙළඳන්දන්ගේ අත්කොල් බවට පත් ව ආත්මාර්ථකාම් ලෙස අනුකම්පා රහිත ව සංස්කෘතිය පරිභානියට පත්කරන මිනිස්කම නොහඳුනන නිවේදකයින්ට ය. බෙදානීය ලෙස ගරා වැවෙමින් පවතින අප සමාජය රක ගැනීමට ඉදිරියේ දිවත් විද්‍යුත් මාධ්‍ය ක්‍රියා කළයුතු බව එහි නියැලී සිටින්නන් සිහි තබා ගත යුතු ය.

(ii) රකියා වෙළඳපොල හා සමගාමී විය යුතු ශ්‍රී ලංකාවේ අධ්‍යාපනය

රටක සංවර්ධන කාරයේ දී අධ්‍යාපනයට ප්‍රධාන තැනක් හිමිවන අතර, එහි ප්‍රතිඵල නොලා ගැනීමට නම් අධ්‍යාපනය ලබන්නන්ට අවශ්‍ය ගක්තින් ලබාදීම අධ්‍යාපන කුමයේ අරමුණ විය යුතු ය. අධ්‍යාපනය තුළින් කෙනෙකු සහජයෙන් උදාකර ගෙන පැමිණෙන විශේෂ හැකියාවන් උදාළුපතය කර ගැනීමට මහාරස අනුවලයක් සැපයෙන අතර, රට අදාළ විශේෂ හැකියාවන් හඳුනා ගැනීම රටක සංවර්ධනයට මං පෙන් විවිධ කරයි.

අධ්‍යාපනය වෙළඳ හාණ්ඩියක් බවට පත් කරගත යුතු නොවන අතර, සම අධ්‍යාපන අයිතිවායිකම් ලබාදීම ඉතා වැදගත් වේ. කෙරිකාලීන මූල්‍ය අරමුණු මුදුන් පමුණුවා ගැනීම සඳහා කටයුතු කිරීම තුළ දෙනය පමණක් මූලික කරගෙන දෙනු ලබන අධ්‍යාපනයෙන් තාර්කික මුද්‍යාධ්‍යක් රටට බැහි නොවෙනි. විධිමත් නොවන අධ්‍යාපනය නරක ප්‍රතිඵල ගෙන දෙන අතර, නිවැරදි සැලසුම් සහගත කුමවේද තුළින් සංවර්ධනය වූ අධ්‍යාපන පද්ධතිය ශ්‍රී ආර්ථික සංවර්ධනයකට පාර ක්‍රියා දෙයි.

බටහිර අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ මෙන් ම කොට් තුස්තවාදයෙන් ද මේ වන විට අප නිදහස ලබා තිබූණ ද මෙරටට ගැලපෙන අධ්‍යාපන කුමයක් තවමත් රට තුළ ක්‍රියාත්මක නොවේ. නිරතුරුව ම සරසවි තුළ සිදුවන උදෑස්ථාන ජ්‍යෙ දෙස් දෙයි. වර්ෂයක් පාසා උපාධිබාරින් සංඛ්‍යාතය වශයෙන් වර්ධනය වන්නේ ඔවුන්ට රැකියා අවස්ථා ලබාදීමට අපොහොසත් වන බැවිනි. ඔවුන් ලද අධ්‍යාපනයෙන් නිසි එල තෙවා ගැනීමට නම් සංවර්ධන කාර්ය සඳහා ගැලපෙන තැක්ෂණික, විද්‍යාත්මක පමණක් නොව සාරධීමවලින් සහිතු පිරිස් විශ්වවිද්‍යාල තුළින් බිජිවීම ඉතා වැදගත් ය.

ලක්ෂ සංඛ්‍යාත සිපු පිරිස් අතරින් විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනයට සුදුසුකම් ලබන්නේ අතලොස්සකි. එහෙන් ඔවුන් විශ්වවිද්‍යාලයෙන් පිටවන විට තමාට පමණක් නොව රටට ද බරක් වී හමාර ය. මොවුන් පමණක් නොව, උසස් පෙළ සමත් සිපුන් හා පාසල් හැර ගිය සිපුන් අධ්‍යාපන සෙෂ්‍යායේ අතරමං වන්නේ මෙරට අධ්‍යාපන කුමයේ පවත්නා දුර්වලතා හේතුකොට ගෙන ය. කුඩා අවධියේ සිට ලෙමයා තුළ ඇති ගක්ෂනා හඳුනාගෙන ජ්‍යෙ ගැලපෙන සේ අධ්‍යාපනය ලබා නොදීමෙන් ඔවුන්ගේ ජ්‍යෙන අසාර්ථක වන අතර, රටේ ඉදිරි ගමනට ද ඔවුන් බාධාවකි.

දිනෙන් දින වෙනස් වන ලෝකය තුළ අප සාම්ප්‍රදායික අදහස් මත ම ක්‍රියා කිරීම කාලෝචිත නොවේ. එසේ නම් අප ද විධීමත් අධ්‍යාපන කුමය තුළ ක්‍රියාත්මක වන තාක්ෂණික හා විද්‍යාත්මක යානය ලබාගත හැකි පාස්මාලා කෙරෙහි අනිවාර්යයෙන් ම යොමු විය යුත්තේ ය.

පවතින අධ්‍යාපනික රටාව රැකියා වෙළෙඳපොලේ අවස්ථාවන් හා නොගැලපෙන ප්‍රායෝගිකත්වයෙන් තොර වූවෙකුදී යන මැසිවිල්ල නිරතුරුව ම අසන්නට ලැබෙන්නේ පාසල් අධ්‍යාපනයෙන් පමණක් සැහීමට පත්වන සිපුන් තිසා ය. අධ්‍යාපනය තුළින් පෝෂණය ලබන වර්තමාන සිපු පරුපුර විවිධ බුද්ධීමය පරායයන් තුළ ලබාගත් තරකන හැකියාවන් සමග දේශීය සංවර්ධන ක්‍රියාවලියට දායක විය යුතු ය. විවිධ ආර්ථික මට්ටම් මත සමාජගත ව තිබූණ ද අධ්‍යාපනය තුළින් සම අයිතින් ලබාදීම රුපය සතු කාර්යකි. ඔවුන් සහජයෙන් ලබා ඇති හැකියාවන් උද්දීපනය වීම අධ්‍යාපනය තුළින් ඉවුවේ නම් රටේ සංවර්ධනයට ඔවුන් මහඟ සේවයක් ඉවු කරනු ඇතේ. එවිට රැකියා වෙළෙඳපොල හා සමගාමීව ක්‍රියා කිරීමට ඔවුන් ලද අධ්‍යාපනය ඉව්‍යල් වේ. රැකියා වෙළෙඳපොලේ අවශ්‍යතාවන්ට අනුකූල ව පාසල් විෂය මාලාවෙන් අධ්‍යාපන අවස්ථා ලගා කරගන්නට අපොහොසත් වූවන්ට විවිධ වෘත්තීය සෙෂ්‍යායන්හි දැනුම ලබා ගැනීමට දැන් දැන් තරුණ තරුණීයන් යොමුවීම සතුවූදායක ක්‍රියාවකි. ඇතැමූන් පොදුගලික ව පවත්වන මීට අදාළ පාස්මාලාවලට විශාල මුදල් වැය කරන බව අසන්නට ලැබේ.

එහෙන් රැකියා වෙළෙඳපොලේ අවශ්‍යතාවන්ට සමගාමී ව පළාත් සංවර්ධන අධිකාරියට අනුබද්ධ සුප්රා වෘත්තීය පූඩුණු උපදේශක ආයතනය පාසල් අධ්‍යාපනය හමාර කළ සහ පාසල් අධ්‍යාපනය ලබමින් සිරින දරුවන්ටත් පූඩුණුවීම උදෙසා ඉඩකඩ සලසා ඇතේ. මෙහි දී එකිනෙකාගේ සහජ හැකියා හඳුනාගෙන නිවැරදි අවබෝධයකින් අවශ්‍ය පාස්මාලා කෙරේ යොමු කිරීම නිසා නිසි එලදායිතාවක් ලබාගන්නට හැකිවේ. පාස්මාලා සාර්ථක ව අවසන් කරන්නන්ට රුපය පිළිගත් සහතික පත්‍රයක් ප්‍රදානය කිරීම හා දේශීය හෝ විදේශීය රැකියාවන් වෙත ඔවුන් යොමු කිරීම මෙම ආයතනයෙන් ඉවුවන මහඟ සේවයකි. මේ අයුරින් විදේශ වෙළෙඳපොලට අවශ්‍ය ආකාරයට ඔවුන් පූඩුණුකර නිපුණත්වය ලබා දීම නිසා ඔවුන්ගේ ඉහළ විදේශ විනිමය ප්‍රමාණයක් අප රටට ලැබේ. පාසල් අධ්‍යාපනය රැකියා වෙළෙඳපොලට සමගාමී ව සකස්වනතෙක් බලා නොසිට මෙවැනි වැඩපිළිවෙළවල් ආරම්භ කිරීම අධ්‍යාපනය රටේ සංවර්ධනයට දායක වීමෙන් සාර්ථක ප්‍රතිඵල ලැබේ.

ශ්‍රී ලංකාවේ අධ්‍යාපන සෙෂ්‍යාය ගැන සාකච්ඡා කිරීමේ දී ගෝලීය ආර්ථිකයේ පවත්නා වත්මන් තත්ත්වය අවබෝධ කරගැනීම ඉතා වැදගත් වේ. ආර්ථිකයට ගැලපෙන අධ්‍යාපනය සකස් කිරීමේ දී දැනුමේ කේන්දුයක් බවට මෙරට පත්වීමේ දී විශ්වවිද්‍යාලය ප්‍රධාන තැනක් ගනී. එනම් එහි අධ්‍යාපනය මෙරට පමණක් නොව, ලෝකයේ පවතින ආර්ථික හා සේවා තත්ත්වයන්ට ද ගැලපෙන්නක් විය යුතු ය. ජ්‍යෙ ගැලපෙන බුද්ධීමතුන් විශ්වවිද්‍යාලය තුළින් බිජි කළ යුතු ය. ඔවුන් රටට බරක් වේ නම් විශ්වවිද්‍යාලය දැනුමේ කේන්දුස්ථානය වී නොමැත. අද පවත්නේ එවැනි තත්ත්වයකි. උපාධිය රටට සම්පතක් වන ආකාරයට විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනය සකස් වීමෙන් ශ්‍රී ලංකාවේ අධ්‍යාපනය රැකියා වෙළෙඳපොල හා සමගාමී වනු ඇතේ.

(iii) බලයක්ති ජනනය උදෙසා විකල්ප මාධ්‍ය සෙවීමේ වැදගත්කම

අනිත මිනිසා බලයක්තිය ලෙස කාය ශක්තිය, ශින්දුර හා වාෂ්ප හාවිත තොට තමන්ගේ සීමිත අවශ්‍යතා සපුරා ගති.. වර්තමානයේ බනිත තොල් ප්‍රධාන බල ශක්තිය වශයෙන් යොදා ගන්නා අතර, ගල් අගුරු හා ස්වාහාවික වායුව කෙරේ ද විශ්වාසය තබා ඇතේ.

මෙම වන විට ජල විදුලිය වඩාත් ප්‍රවලිත වී ඇති අතර, සංචරිත රටවල් බොහෝමයක් සුරුය තාපය බලශක්තියක් ලෙස යොදා ගති. ශ්‍රී ලංකාවේ ද අද එය ජනප්‍රිය වී ඇත. ලොව වඩාත් සංචරිත රටවල් න්‍යැෂික බලය කෙරේ ද අවධානය යොමු කොට ඇති බවක් පෙනේ.

ඩිසල්, පෙටුල් සහ භූමිනෙල් ජන ජීවිතයට අත්‍යවශ්‍ය බල ගක්තින් ය. රටක් සංචරිත නය වන විට මහජනතාවගේ අවශ්‍යතාවන් ද ඒ අනුව වර්ධනය වේ. වාහන, කමිෂල්, ව්‍යාපාරික ස්ථාන, ගොවීපොළවල්, මුහුදු යන බෝට්ටු, ආරෝග්‍ය ගාලා මිට අමතර ව තව බොහෝ දේ සඳහා ඉන්ධන අත්‍යවශ්‍ය වේ. තව ද අද මිනිසාගේ කායික ගුමය ස්වයාන්ත්‍රිය යන්ත්‍රවලට පැවරීම ද ඉන්ධන අවශ්‍යතා දෙගුණ තෙරුණ වීමට බලපා ඇති. ජාත්‍යන්තර වෙළෙඳපොල ගෝලිය වෙළෙඳපොලක් වීම ද ශ්‍රී ලංකාව වැනි සංචරිත නය වෙමින් පවතින රටවල් ගැටු රෝගකට මුහුණ පාන තත්ත්වයකට පත්වීමට හේතු වී ඇති.

මෙම වන විට ලෝකය පුරා බලශක්ති ජනතාය සඳහා විකල්ප මාධ්‍ය සෙවීමට උත්සුක වී ඇත. ශ්‍රී ලංකාව ද අද එම කාරයේ තිරත ව සිටින්නේ රටේ වත්මන් සංචරිත නය හේතු කොට ගෙන බලශක්තින් වැයවීම වර්ධනය වීම නිසා ය. ශිෂ්‍යයෙන් වැඩිවන ජනගහනය ද මිට තවත් හේතුවකි. විකල්ප බලශක්ති සෙවීමට තව තවත් උත්ත්‍ය විය යුත්තේ ගල් අගුරු, භූමිනෙල් වැනි බලශක්තින් එක දිගට ම හාවිත කිරීම නිසා ඒවා ස්ථානය වීමත්, ඒවා නැවත හට ගැනීමට ගතවන කාලය දීර්ඝ වීමත් නිසා ය.

ලෝකයේ සංචරිත රටවල් කාලයක් තිස්සේ මෙම පිළිබඳ ව විශාල පරිග්‍රීමයක් දරන අතර, සුරුය කිරණ බලශක්තියක් ලෙස භාවිත කරන්නේ ද එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙසිනි. ශ්‍රී ලංකාව වැනි රටවල් ජල විදුලිය පුළුල් ලෙස භාවිත කිරීමට පෙළඳුණ ද වැස්ස පිළිබඳ ගැටු ඒ සඳහා බාධාවකි. කාලයක් පෙටුල් ගස් නමින් හඳුන්වන “පුපේෂ්වියා” පැවුලට අයත් විශේෂිත ගස් වර්ගයක් පිළිබඳ ව පර්යේෂණ පැවැත්වීමට හේතුවෙයේ කිසියම් බනිජ තෙල් ප්‍රමාණයක් මේ පැළැටියේ අඩංගු වී ඇතැයි විශ්වාසයක් පැවැති බැවිති. තව ද මිනිසුන්ගේ අපද්‍රව්‍යවලින් හා ඇතැම් පැළැටිවලින් නිපදවාගත හැකි පෙළව වායුව මේ අරුබුදයට යම් පිළියමක් වෙතැයි ද විශ්වාසයක් පවති. අවදානම් තත්ත්වයක් පැවැතිය ද අද විද්‍යායැයින් න්‍යැෂික ගක්තිය කෙරෙහි ද නෙත් යොමා සිටින්නේ මේ වන විට විකල්ප විසඳුම් නැතුව ම බැරි නිසා ය. ගල් අගුරු තාප බලය ද ගක්තියක් ලෙස යොදා ගැනීමට ශ්‍රී ලංකාව ද විශේෂ සැලකිල්ලක් දක්වමින් බලාගාර තැනුව ද ඒවායේ නඩත්තුව දරාගැනීම අද ගැටුවක් වී ඇති. මේ වන විට සාගර තරංග, තු තාපය හා හසිඹුරුන් වායුව ද ගක්තින් ලෙස යොදාගැනීමේ නැමුරුවක් දක්නට ලැබෙන අතර, විකල්ප බලශක්ති නිපදවීම පිළිබඳ ව තුන්වැනි ලෝකයේ රටවල් අසරණ තත්ත්වයකට පත්වන්නේ ඒ සඳහා යන අධික වියදම් දැරීමේ නොහැකියාව නිසා ය.

කෙසේ වුව ද වත්මන් ලෝකයේ බලශක්ති අරුබුදයට පිළියම් ලෙස විකල්ප බලශක්තිය කෙරේ දක්වන අවධානය අනිවාර්යයෙන් ම විය යුත්තකි. ඒ අතර යළි යළින් වර්ධනය වන සුරුය ගක්තිය, සුලං ගක්තිය කෙරේ වැඩි අවධානයක් යොමුවිය යුතු ය. එසේ කළ යුත්තේ ඒවා යළි වර්ධනය වීමේ වාසිදායක තත්ත්වය නිසාත්, අසිමිත ලෙස සැපයීම කළ හැකි නිසාත්, ඉල්ලුමට සරිලන සැපයුමක් දීමට අපහසුවක් නොමැති නිසාත් ය. සුරුය ගක්තිය මිට නොදු ම උදාහරණයකි. දේශීය වශයෙන් මෙම බලශක්තිය ශ්‍රී ලංකාවට විශේෂ වාසියක් ගෙන දෙන්නේ එය පහසුවෙන් ලබාගත හැකි සම්පතක් නිසා ය. මෙහි මිල සම්බන්ධයෙන් ද උව්‍යාචකයක් ද නොවීම වඩාත් ම වාසිදායක වේ.

මිට සමගාමී ව රටක අනාගත සැලපුම්කරණය ද සාර්ථක කර ගැනීමට ගැටුවක් නොමැති නිසා අවදානමකින් තොර ව එය කළ හැකි වේ. ඒ මගින් දිගුකාලීන ආර්ථික හා සමාජ ප්‍රතිලාභ ලබා ගැනීමට ද හැකිවිනු ඇති. එය තවත් රටකින් ගෙනවා ගැනීමක් නැති නිසා අමතර වියදමක් ද අවශ්‍ය නොවේ. තව ද ස්ථීර වශයෙන් ම තමා දියත් කරන විවිධ ව්‍යාපෘති සඳහා වුව ද අවශ්‍ය ගක්ති ප්‍රමාණය ලබා ගත හැකි නිසා අවදානමකින් තොර ව සුරුය බලශක්තිය ගැන විශ්වාසය තබා අනාගතය සැලපුම් කිරීමට අවස්ථාවක් උදාවේ.

ඉහත සඳහන් ආකාරයට බලශක්ති ජනතාය උදෙසා විකල්ප මාධ්‍යයන්හි පිහිට පැතුව ද බලශක්තිය පිරිමසාගෙන පරිභේදනය කිරීම ආර්ථික සංචරිත නය නොවූ ශ්‍රී ලංකාව වැනි රටවල් සඳහා දක්තිය හැකිවිනු ඇතුළත් විකල්පයකි. බනිජ තෙල් හේ විදුලි බලය මත අවම ලෙස යැපෙන ස්වයං පෝෂිත ගම්මාන අද ද අප රටේ දක්නට ලැබීම හාගායකි. මෙම බලශක්තිය දෙක ම නැතිව ද සුවයෙන්, සතුවින් ඒවා සාගර ම ගතකරන වාසනාවන්තයේ ද අප රටේ සිටිති.

අනාගත ලෝකයේ බලය තීරණය වනු ඇත්තේ අවි බලය හේ දන බලය මත නොව, බල ගක්තියේ අයිතිය හේතුකොට ගෙන යයි යන මතයක් අද ගොඩ නැගි ඇති. එය අසත්‍ය ප්‍රකාශයක් ලෙස කෙසේවත් බැහැර කළ නොහැකි ය. එබැවින් ලොවට, රටට, ගමට, කමාට ගැළපෙන දරාගත හැකි මිලකට ගත හැකි පරිසර හිතකාමී බලශක්තිය කෙරේ විශ්වාසය තබා ක්‍රියා කරන්නන් ලොවේ සුපිරි බලවතුන් විය හැකි ය. එසේ නම් බලශක්ති ජනතාය උදෙසා විකල්ප මාධ්‍ය සෙවීමේ දී පරිසර හිතකාමී බලශක්තියේ නිපදවා ගැනීමට හැකිතාක් උත්ත්‍ය විවිධ මිනිසන්බව රෙගැනීමකි.

(iv) ලමා වරිත සංවර්ධනයෙහි උරු කතාවලින් සැපයෙන පිටිවහල

කුඩා දරුවන්ට ගුණධර්ම මෙන් ම විනෝදයක් ලබාදීමට අනිත සමාජයේ උරු කතා පාදක වූ අතර, මවුනගේ වයස් මට්ටමට හා බුද්ධි මට්ටමට ගැලපෙන ඒවා තෝරා ගෙන ඉදිරිපත් කිරීම තුළින් එදා මෙන් අදාද විපුල ප්‍රයෝගන ලැබිය හැකි ය. විධීමන් අධ්‍යාපනයක් නොතිබූ එදා දරුවන්ට ජ්‍යෙෂ්ඨාචාර්යෙය මෙන් ම සමාජාචාර්යෙය ලබාදීම බැරුම් කාර්යක් වූවාට සැක නැත. එම නිසා ලොව සැම රටක ම වාගේ උරු කතා නිරමාණය කිරීමේ දී ලමා මනසට සූෂ්ණික ව ගෝවර වන අයුරින් ඒවා බොහෝමයක් නිරමාණය කොට ඇති බවක් පෙනේ.

මිනිස් වරිත පමණක් නොව සන්න්ව වරිත ද බොහෝ විට උරු කතා සඳහා තෝරාගෙන ඇති අතර, ලමා සින වඩවඩාන් ඒ කෙරෙහි ඇදී යන ලෙස යොදාගත් සංවාද නිසා ඒවා සාර්ථක නිරමාණ බවට පත් ව ඇත. අද වැනි තාක්ෂණය දියුණු සමාජය තුළ පවා සන්න්ව වරිත ඇතුළත් කතාවලට ලමයි වැඩි රැවිකත්වයක් දක්වති. හැඳියාව හා රසෘද්‍යාචාරය මෙන් ම දැනුම් සම්භාරයක් ද පමා මනස නොත්තා ලබාදීමේ මහා භාරුදර කාර්ය උරු කතාවලින් ඉටු වී ඇති බව වත්මන් සමාජයේ වයෝවදේ විද්‍යාත්මකගේ වරිත කතා තුළින් බොහෝ විට හෙළි වී ඇත. එකිනෙකාගේ අදහස්වලට ගරුකරමින් දුක සැප සම සේ බෙදාගැනීමට තරම් සංවේදී හදවත් ලමා අවදියේ ම උරුමකර ගැනීමෙන් මූල්‍ය රටට ම භාග්‍යය අත්පත් වත්මන් නිතැතිනි. ඉගෙනීමට අදක්ෂ දරුවන් නිදෙනෙකුට නීති ගාස්තුය ඉගෙන්වීම සඳහා පංචතන්ත්‍රය ලියන ලද බවත්; ඒ තුළින් මවුන්ට අවශ්‍ය දැනුම ලැබුණු බවත් සඳහන් වීමෙන් කවර රටක වූව ද උරු කතා ලමා වරිත සංවර්ධනයට මහෝපකාරී වී ඇති බව ඉනා පැහැදිලි ය.

අප මූත්‍රන් මින්තන්ගේ නැණ ගුණ කුටීකාට රසාන්මක ව නිම වූ උරු කතා අප රටේ අනිතයේ සිට පැවැත එන සාර්ධර්ම, සිරින් විරින්, සමාජ රටා වත්මන් දරුවාට අවබෝධ කරගැනීමට ප්‍රබල ආධාරකයක් වී ඇත. ඒ ඒ රටවල සමාජයට ආවේණික ගුණධර්ම උපකුම්පිලි ලෙසන්, සියුම් ලෙසන් පමා මනසට සම්ප කිරීමට මධින කළාත්මක බස්වහරක් තෝරා ගැනීම ද ලමයාට උරු කතාවලින් උපරිම ප්‍රයෝගන ලබාගැනීමට ඉඩකඩ සලසා දෙයි. ලමා මනසේ විත්ත රුප මවුන් උපමා අලංකාර පමණක් නොව, මධින ප්‍රස්තා පිරුළ භාවිත කරමින් විවිධ අහියෝගයන්ට මූහුණුදුන් කුමර තුමරියන් ගැන කියන කතා පමා මනස සතුවින් පුරවාලන අතර, අනාගතයේ අහිත ව ක්‍රියා කිරීමට තරම් හැකියාවක් මවුන් තුළ ඇති වේ.

බොහෝවිට උරු කතා වැඩිපුර ප්‍රමිත් සඳහා ම ලියන ලද්දේ යයි පිළිගැනීමට හේතු සාධක ඇත. මතකයේ රඳවා ගැනීමේ පහසුව සඳහා කෙරී වැනි ඇතුළත් කිරීම, ලමා මනසේ අදහස් තිරවුල් ව තැන්පත් වීමට උපමා ආදිය මගින් අර්ථ උදේශනය කිරීම, තාවෙශ්විත අවස්ථා මගින් කතාව ඉදිරිපත් කිරීම මේ අතර ප්‍රධාන වේ. රසවත් ව විවිධ උපදෙස් දෙන මෙම කතා තුළින් විවිධ ගැටුපු හා ප්‍රශ්න නිරාකරණය කරගන්නා ආකාරය පමා වරිත හැඩිගස්වා ගැනීමට මනා පිටිවහලක් වේ. මනුෂ්‍යන්වය තුළ තිබිය යුතු මානව හිතවාදී හැඳිම් හා පරාප්‍රථ වර්යාව වැනි ගුණාංග රාජියක් ලමා මනස වෙනසට පත් නොකොට සිත් සතන් අමත්දානන්දයට පත් කරමින් ඉදිරිපත් කිරීම නිසා උරු කතා ලමයින් අතර වඩවඩාන් උරු කුම්පිය විය.

ලමා වරිත සංවර්ධන උදෙසා උරු කතා භාවිතය ප්‍රවලිත කිරීමේ අරමුණින් වෙනත් රටවල උරු කතා ද සිංහලට පරිවර්තනය කිරීම පැසසිය යුතු ක්‍රියාවකි. ඒ. පී. ගුණරත්න මහතා විසින් ප්‍රකාශයට පත් කොට ඇති "රන්මූතු දුව සහ තවත් උරු කතා" නම් ගුන්ථියේ එන "රජ කුමරියකගේ දෙදෙවය" යන උරු කතාව තුළින් ජ්‍යෙනියේ අහියෝගවලට මනා ඉවසිමකින් යුතු ව මූහුණු දුන් කුමරියක සම්බන්ධ කතාව ප්‍රමිත්ව ආදර්ශ රෙසක් දෙයි.

උරු කතා ලමයින් අතර උරු කුම්පිය වීමට එට යොදාගන්නා ආකාතිය ද බොහෝ දුරට බලපායි. එනම් "එකමත් එක කාලෙක", "එකමත් එක රටක" මේ අයුරින් වැඩිහිටියකු කතාව ආරම්භ කරනවිට බහ තෝරන වයසේ කුඩා දරුවෙක වූව ද කතාව කියන්නාගේ තුරුලට ලං වී කතාව ඇසීමට සැදී පැහැදි සිටිමට තරම් විරාමයක් කතාව පටන් ගැනීමේ දී ම ලැබේ. ප්‍රසාද මනසකින් කතාව අවසානය දක්වා ම අසා සිටිමට රැවියක් ඒ තුළින් ලමා මනසට ඇති වේ.

"මේ කුමාර බොහෝම ලස්සනයි. ආචිම්බරයි. අහංකාරයි. ඉතින් මේ දුවගේ අහංකාරකම පිය රේජ්‍රුවන්ට කරදරයක් වූණා." රජ කෙනෙකු වූව ද කම දරුවාගේ වැරදි ආක්ල්ප පිළිනොගන්නා බව කියන් ම අහංකාරකමේ ආදිනව සිතට ගැනීමට පමණ උපයා උත්සුක වේ. කතාව එක දිගට ම නොකියා මද විරාමයක් ගන්නා තැන්වල ඉතින්, එටපැසු ආදි නිපාත හාවිතය ද කතාව ඇසීමේ හා කියලීමේ රැවිය වඩවයි. ජයන්න විමලසේනාගේ "ජගත් උරු කතා" කෙනියේ එන "තල්පනේ ලියු මවදන්" උරු කතාව තුළින් ජ්‍යෙනියාට කවර වයසේ වූව ද මහෝපකාරී වන "කතින් ඇපුවත්, ඇසින් දුවුවත් අතට හසුවන තුරු විශ්වාස කරන්න එපා" යයි කියන අගනා අවවාදය යයි කියන විශ්වසන්වයකින් දුවුවත් අතට හසුවන තුරු විශ්වාස කරන්න එපා" යන අයුරින් පිටිවහල උරු කතාව තුළින් ලමා සිතට හසුකිරීම සැක සංකා දුරුකොට නිවත්වීමේ පුවය පිළිබඳ ව මනා අවබෝධයක් ලබා දෙන්නකි.

කතාන්තර කිම හා ඇසීම අනු ජන සමාජවල මෙන් ම ලාංකිය සංය්කාතියේ ද විශේෂ ලක්ෂණයක් වූ අතර, ජන කතා බොහෝමයක් ගැලීයන් විසින් නිර්මාණය කරන ලදී. අඩු වතන ප්‍රමාණයකින් අදහස් රාඛියක් ඉදිරිපත් කිරීම නිසා වෙහෙයකින් තොර ව ඒවා රසවිදිමට. ලමයි රැවියක් දක්වති. ශිෂ්ට සම්පන්න මානව සමාජයක් බිජිවීමට නම් ලමා වයසේ සිට ම දරුවා සාරධර්මවලින් පෝෂණය විය යුතු ය. අතින දරුවාට එම අවස්ථාව උදාවුම් ජන කතා ඇපුරිනි. රටක සංවර්ධනයට අවශ්‍ය වන සාමය, කළගුණ සැලකීම, ඉවසීම, ශික්ෂණය, දැනුම හා නිර්මාණයිලි බව ජන කතා කියවීමෙන් හා ඇසීමෙන් ලැබෙන අතර, ලමා වරිත සංවර්ධනය උදෙසා වත්මන් ලමා සමාජය ද ජන කතාවලින් පිහිටාධාර ලැබිය යුතුම ය.

(v) රටක සංවර්ධනය කෙරෙහි දැඩි බලපෑම් එල්ල කරන වැඩ වර්ෂන

තම අයිතින් දිනා ගැනීමේ වැඩ වර්ෂනයක් පිළිබඳ ව ප්‍රථම වතාවට අයන්තට ලැබෙන්නේ ඇමරිකා එක්සත් ජනපදයේ විකාගේ නගරයේ කමිකරුවන් පිරිසක් විසින් ඉල්ලන ලද පැය අවෝ වැඩ දිනයක් මුල් කොට ගෙන ය. ඔවුන් 1881 දී "වංත්තිය සම්ති සම්මෙලනය" නමින් පිළිවෙතක් අනුගමනය කිරීමට කතිකා කොටගෙන තිබූ අතර, 1884 මැයි 1 දා රට අදාළ පෙළපාලිය පවත්වන ලදී. පොලිසිය එය මර්දනය කිරීමට වෙඩි තැබීම හේතු කොට ගෙන එදින මළ අය වෙනුවෙන් ගෞරවාදර දැක්වීමට සැම වර්ෂයක ම මැයි 1 දා සමරු උත්සව පැවැත්වුණි. පසු කාලයක එය සමස්ත ලෝකයේ ම කමිකරු දිනය ලෙස පිළිගන්නා ලදී.

ශ්‍රී ලංකාවේ 1930 ඇපුණුණු වාමාංශික ව්‍යාපාරය බිජිවීමට මැයි දින සිද්ධිය ද හේතුවන්තට ඇත. මෙම ව්‍යාපාරය 1950 දී ධන්ත්වර විරෝධී නිර්ධන ව්‍යාපාරයක් ලෙස පුසිද්ධියට පත්විය. කමිකරු පත්තියේ රුපයක් පිහිටුවීමට ද ඔවුන්ගේ අරමුණ වූ බව මැයි දින පෙළපාලිවල දී ඔවුන් කළ ඉල්ලීම්වලින් පැහැදිලි වේ. මුළ දී වැඩ වර්ෂන සම්බන්ධයෙන් තිබූ අදහස කුමයෙන් සංකීරණ වී 1960 න් පසු තරුණයින් පවත්නා රුපයට විරැදුද් ව නොයෙක් ඉල්ලීම් දිනා ගැනීමට උද්සේෂණ කළ බව පෙනේ.

1971 දී රුපය පෙරලිම තරුණයින් රට පුරා ගෙන ගිය අමානුෂික කුරුලි කෝලාභල වල මුල් බිජය වූ ඇත් වර්ෂනය පිළිබඳ ව දුරු ආක්ල්පයක් විය හැකි ය. මේ නිසා රටේ ඉදිරි අනාගතයට උරුමකම කිවූ උගත් බුද්ධිමත් සරසවි සිපුන් හා නොයෙකුත් දක්ෂතා ඇති තරුණයින් දහස් ගණනින් මරණයට පත්වුයේන් රටේ එවකට සංවර්ධනයට දායක වූ විද්‍යාත්, බුද්ධිමත් ප්‍රභුන් ජීවිතක්ෂයට පත් වූයේන් රටේ සංවර්ධනය අඩා කරමිනි. රටට අහිමි වූ ගෞතික සම්පත්වල වට්නාකම මෙතෙකු'සි කිව නොහැකි තරම් විය. මෙම සටන් හා වර්ෂනවලට සමගාමී ව 1983 - 1989 වර්ෂවල ඇති වූ ගැටුම්වලින් රටේ මිනිස් සම්පත හා දේපළ විනාශය රටේ සංවර්ධන කාර්ය අඩංගු කිරීමට සූදුව ම බලපාන ලදී.

අද රටේ විවිධ සේෂ්‍රවල පැනනැගී ඇති වර්ෂනවල ස්වරුපය සංකීරණ තත්ත්වයකට පත් ව ඇත. මෙහි දී විශ්වවිද්‍යාල මුල්තැනික් ගති. අධ්‍යාපනයේ සම අයිතින් ලබා ගැනීමට, විෂය බාරාවේ නොයෙක් අවුපාවූ විසඳාගැනීමට, ශිෂ්‍යාධාර මුදල වැඩ කරවා ගැනීමට, නේවාංශික පහසුකම් ලබාගැනීමට මුල් කාලවල උද්සේෂණය කළ ද සරසවි සිපුන් මේ වතන විට තම ආචාරය මණ්ඩලයට විරැදුද් ව වර්ෂන පැවැත්වීමට තරම් සාරධර්මවලින් පිරිහි ඇති බවක් පෙනේ. දත් දත් විශ්වවිද්‍යාල ආචාරයවරුන් ද වර්ෂකයින් බවට පත් වී ඇති අතර, මුල් කාලයේ වර්ෂකයන් සතු ව තිබූ පොදු හැඟීම පොදුගලික හැඟීම බවට පත් වී ඇති සෙයක් දැනේ. රටේ උසස් අධ්‍යාපන කේන්දුස්ථානය වතන විශ්වවිද්‍යාලවල මෙවැනි තත්ත්ව හටගැනීම රටේ සංවර්ධනය අඩංගු කිරීමට තදින් ම බලපායි.

මුල් කාලයේ වර්ෂනයක් අප නෙත ගැවුණේ මාස ගණනකට පසු වූව ද අද රට පුරා පැයෙන් පැයට සිදුවන වර්ෂන කෙළවරක් නැත. ඒ ඒ වර්ෂකයින්ගේ ඉල්ලීම් විග්‍රහ කොට බැලුවහොත් සාධාරණ හේතු සොයා ගත නොහැකි ඉල්ලීම් බොහෝ ඇති. රාජ්‍ය සංස්ථා, මණ්ඩල, රෝජ්ලේ, ව්‍යාපාර හා විවිධ සමාජම්වල දත්තට දක්නට ඇති ප්‍රධාන දුර්වලකමක් වත්නේ ඒවායේ ඇතැම් පාලකයින් වගකීමින් තොර ව කටයුතු කිරීම නිසා උද්ගතවන වර්ෂන නතර කිරීමට දේශපාලන විසඳීම් සොයන්නට යාමයි. තම ආයතනයේ පුළුවෙන් විසඳාගත හැකි ප්‍රශ්න බලපුළුවන්කාරකමෙන් විසඳාගැනීමට මෙම අදුරදුරුසි පුද්ගලයන් උත්සාහ දැරීම නිසා රුපය ද ජනතා අප්‍රසාදයට පත්වේ. මෙවැන්තක් රටේ සංවර්ධනයට ඇති බාධක ලෙස ද හැඳින්විය හැකි ය.

අනැශ්මිවීට සමහර වත්තිය සම්ති ස්වකිය ඉල්ලීම් මුල්කොට් ගැනීමේ රටේ ආර්ථිකයට සිදුවන අසාධාරණය ඉවසා ගත නොහැකි ව වර්ෂනය කරන අවස්ථා දැකි ය. නොරෝවිලෝලේ ගල් අගුරු බලාගාරයට සවිකළ ගරහින ආම්පන්න නිසා අපේක්ෂිත නිෂ්පාදනය නොලැබේ, බාල බිසල් ගෙන ඒම වැනි දුරදාන්ත ක්‍රියා නිසා කෝප වී වර්ෂනය කිරීම එවැනි අවස්ථාවකි. එසේ නම් රටක සිදුවන සැම වර්ෂනයක් ම ආන්තාර්ප්ලකාම් හැඟීමෙන් ම දියුණුනාවන බවත් එහි සාධනිය ලක්ෂණ දැක ගැනීමට ඇතැම් අවස්ථාවල හැකි බවක් පෙනේ.

ඉහත සිද්ධිය නිසා පොදුගලික හා රජය සතු වාහන රාශීයක් අත්‍යිය වීම නිසා ඇති වූ ආර්ථික පාඩුව සූච්‍යව තොටේ. එවැනි සිදුවීම් ද සංවර්ධනය මන්දිගාමී වීමට හේතුවකි. තව ද ක්‍රෙස්තික වාසි නිසා අදුර්දරු ලෙස ජාත්‍යන්තර කපටින්ගේ ගිවිසුම්වලට එළුම්මට විරැදුළ ව හටගත් වර්ණය ද ඉහත කාරණය හා බැඳේ.

ලංකාන්ත්‍රිවට බදු ගෙවුම්න් ලංකා පුරවැසියන් ලෙස ජ්‍යෙන්වන්නත් ජ්‍යෙන් වීමේ හා කතා කිරීමේ නිදහස හා අයිතිය ආණ්ඩුවුම ව්‍යවස්ථාවෙන් සුරක්ෂිත කොට තිබු දීමේ පාදා පැමිණවීම නිසා රජයට විරැදුළ ව වර්ණ දියන් කළ අවස්ථා ද ඇත. ශ්‍රී.ල.ග.ම.යේ බස් රජ ප්‍රමාණය රටේ ප්‍රවාහනයට කිසිසේන් ම ප්‍රමාණවත් තොටන අතර, පොදුගලික බස්රා සේවය මේ නිසා ඒකාධිකාරී බවක් පවත්වාගෙන යාමට උත්සාහ දරන අතර, මුවන් ඉතා සූච්‍ය සිද්ධියකට වුව ද වර්ණවලට යාම නිසා ජනතාව ඉතා අසිරු තත්ත්වයකට පත්වේ. මෙයේ සැබැඳු මහජන සේවාවක් රජයෙන් ලබා තොදෙන විට වර්ණ ඇති වීම සාධාරණ ය. එදා තුළුහිරිය, ප්‍රගාඩ හා වෛයන්ගාඩ පෙහෙකම්හළුවලට රැකියා අහිමිවුවන් විවෘත ආර්ථිකයට විරැදුළ ව වර්ණය කළේ ද සාධාරණ හේතු මත බව අද ප්‍රත්‍යක්ෂ වී ඇත.

අතිතයේ රජය තම සේවය ජනතාවට මැනවින් ලබාදීමට උනන්ස් වූ අතර, ක්‍රියාවට තැබූ සූච්‍ය කරුණක් ම කිසියම් සැලසුමක් හා ක්‍රමවේදයක් මත සිදුවුණි. රැකි රක්ෂා, තනතුරු, උසස්වීම්, ස්ථාන මාරුවීම් මෙන් ම දරුවන් පායල්වලට ඇතුළත් කිරීම් පවා ක්‍රමවේදයක් මත පවත්වා ගෙන යාම නිසා පාලක පක්ෂය හා පාලිත පක්ෂය අතර ගැටුම් සිදුවූයේ අවම වශයෙනි.

වර්ණකයින් ද කිසිම පදනමක් තැබූ කරුණ කාරණා මුල්කොටගෙන ගුම්ය හා කාලය කා දම්මින් නිෂ්ප්‍ර වර්ණවල යොදීමෙන් රටේ සංවර්ධනයට දැඩි බලපෑම් එල්ල කිරීමෙන් සිදුවන පාඩුව තමන්ට ද බලපාන බව සිහි තබා ගත යුතු ය.

(vi) සංවේදී මානව සමාජයක් ගොඩනැගීමෙහි ලා සාහිත්‍යයේ කාර්යභාරය

පොදු ඉතිහාසයක අහිමානවත් උරුමකාරයින් ලෙස දෙපයින් තැගි සිටීමට අපට අද හැකි වී ඇත්තේ, සාහිත්‍යයට ලැදී සෞන්දර්යාන්මක හා තිරමාණයිලි ක්‍රයලතාවයකින් හෙවි උදාර හර පද්ධතියකින් යුත් සඳාවාර සම්පන්න ගුණගරුක පරපුරකින් පැවැත. එන්නත් නිසා ය. බටහිර ජාතින්ගේ අණසකට යටත් වුව ද දහුම් දිවි පෙවෙනක් ගෙන ගිය සංවර්ධන සමාජයක් එදා අපට හිමි වූයේ ගුළු ගෝවර රටාවෙන් ලියන ලද සම්භාවය සාහිත්‍ය තුළින් ජනතාව දැනුවත් ව සිටි බැවිනි.

එපමණක් තොට, අපේ පැරණි ඩිල්පිය දැනුම සියල්ල ම අද දක්වා යකගෙන ජ්‍යෙම ඒ ඒ සේතුවලට අදාළ පොත් පත්, එනම් වෙද ගැට, දහම් ගැට, සූජ විධි හා උපදේශ ආදිය ක්‍රියාවාරයකින් පළ කොට තිබීම නිසා මතකයේ රැකුණු බැවිනි. ඒවා බොහෝමයක් මුළු පරමිපරාගතව ද පැවැත ආයේ සාහිත්‍යයට එදා ජනතාව දක් වූ ගෝරවාදරය හේතු කොට ගෙන ය. මෙලෙස සංවේදී ජන සමාජයක් එකල බිජි වූයේ සාහිත්‍යය මුල්කොටගෙන බව අනිවාර්යයෙන් ම පිළිගැනීමට සිදුවේ.

එනැම් දරුවෙක් ක්‍රඩා අවදියේ කනට ඇසෙන දරු තැපැලිලි ගියකින් සූව තීන්දකට පිවිසෙයි. ඒ තුළින් දරුවාට වටිනා ගුණදම් සරල බසින් අර්ථවත් ව කියාදීම එදා මවිවරුන්ගේ කාර්යභාරය විය. තිරතුරුව ම කනට ඇසෙන මෙම වදන් ලුපටි සිත් තැන්පත් වීම නිරායාසයෙන් ම සිදුවන්නකි.

“මේ ගස් බොහෝ	- පැශී දොඩුම් තිබේ
පැහිල ඉදිල බීමට නැමිල	- බරවෙලා අතු
නංගිටය මටසි	- ගෙධි දෙකක් ඇති
වැඩිය කඩන නරක ලමසි	- හෙම තොටේ අපි”

වත්මන් දරුවා ආභාරපාන, ඇදුම් පැළදුම් හෝ මිල මුදල් පිළිබඳ ව කිසිදු සැලකිල්ලක් තොදක්වන බව අප කොතෙනුත් දක් ඇත. සම්පත් පිළිබඳ ව වටිනාකමක් හෝ ඒවා බොදා හදා ගෙන කැමේ සිරිතක් හෝ මුවු තොදාතිති. ඉහත සඳහන් ක්‍රියා තුළින් අරපිරිමැස්ම, බොදාහදා ගෙන කැම්, සහෝදරත්වය මෙන් ම හොඳ නරක ද අවබෝධ කිරීමට හැකිවනු ඇත. ගුණගරුක සමාජයකට අවශ්‍ය පදනම ලමා කාලයේදී ම වැටුණහොත් මුවන් සමාජ හිතකාම් පුද්ගලයන් බවට පත්වනු තොඳුමාන ය. සමස්ත ජන සමාජයේ වෙසෙන ලොකු ක්‍රඩා, උගත් තුගත්, ගිහි පැවේදී හේදයකින් තොර ව සාහිත්‍යය පරිගිලනය කිරීමෙන් සූහදිලි, අවිහිංසක හා අනුකම්පාවෙන් පිරැණු හදවත් ඇති සිංහ සම්පන්න සමාජයක් ඩිජිවනු ඇත.

වත්මන් සමාජය තුළ ද මානව හිතවාදී ලෙස ක්‍රියාකරන පිරිස් අනිවාර්යයෙන් ම සාහිත්‍ය නිර්මාණ ඇසුරෙන් පෝෂණය වූවේ වෙති. "සාහිත්‍ය, සංගිතය ආදි කලා රසාස්වාදයෙන් තොර වූ තැනැත්තා තිරිපත් ආස්වාදයන්ගෙන් පිරිණු අයෙකි" යන ග්‍රෑශ්‍ය කියමන තුළින් සාහිත්‍ය නිසා මිනිසාට උරුමවන සුවිශේෂී තත්ත්වය මැනවින් පැහැදිලි වේ. අප සාහිත්‍ය ඉතිහාසයේ එන ව්‍ය කතා, ජාතක කතා, උපදේශාත්මක කතා හා බණ කතා එදා මෙන් අද ද මානව හිතවාදී සමාජයක් ගොඩ නැංවීමට දායක වත්මන් එම ගුන්ප සර්වකාලීන අයෙක් ඇති අධ්‍යාපිතින් පරිපුරුණ වී ඇති බැවිනි. මිනිස් සිත යහුණුයෙන් පුරවාලුමින් මහඟ කාර්යභාරයක් ඉටු කිරීමට සාහිත්‍ය නිර්මාණ සමත් වත්මන් දැනුම, දික්ෂණය මෙන් ම සතුව ද එකි නිර්මාණවලින් ලබාගත හැකි නිසා ය. එමත් ම ආනන්දයන් පටන්ගෙන ප්‍රජාව වැඩිම දක්වා සියලු රසයන්, දැනුමත්, දික්ෂණයන් සාහිත්‍ය නිර්මාණ පරිශීලනය කරන්නන්ට ලැබෙන බව සමාජගත කියමනක් වී ඇත්තේ ද එනිසාම ය. සිංහල සමාජය පරාර්ථකාමී හා ආගන්තුක සත්කාරයෙන් අගතැන්පත් වූවන්ගෙන් පිරි පැවැති බව "රොබට් නොක්ස්" වැනි ඉංග්‍රීසි ලේඛකයන් පවා පවසන ලද්දේ සාහිත්‍ය ඇසුරෙන් අප ජනතාව ලද උණ සමුදාය හේතුකොට ගෙන ය.

සාහිත්‍ය පිළිබඳ ව රාජ අනුග්‍රහය හා ජනතා උනන්දුව අනුරුදහන් ව තුළු කාලයේ ලේඛක සමාජය මෙන් ම පායික සමාජය ද ක්‍රමයෙන් අඩු විය. එබැවින් එදා සමාජ ධර්ම අන්තර්ව ම පිරිහුණී. රකියා හා විභාග ඉලක්ක කොටගත් අධ්‍යාපනය නිසා බිජි වූ තරුණ පිරිස් රොබෝවරුන් ලෙස ක්‍රියා කළහ. ජාතියේ ප්‍රෞජිත්වය ක්‍රමයෙන් මිනිසුන් වෙතින් ගිලිනි ශියේ සාහිත්‍යයේ ඇසුර නොලද නිසා ය.

ඉහත සඳහන් කරුණුවලට අනුව සංවේදී සමාජයක් ගොඩ නැංවීමට සාහිත්‍ය මගින් කළ හැකි බොහෝ කාර්ය ඇති බව ඉතා පැහැදිලි ය. එසේ ම සාහිත්‍යයේ කාර්යභාරය තිවැරදි ව තොරු බෙරා ගෙන සමාජ සංවර්ධනය උදෙසා එය කෙසේ දායක කරගන්නේ ද යන්න පිළිබඳ ව සමාජය දැනුවත් කළ යුතු ය. තව ද සාහිත්‍ය කලාව යනු මහ ජනතාව උදෙසා ම වූ සේවාවක් බව නිර්මාණකරුවන් අවබෝධ කරගැනීම ඉතා වැදගත් ය. මුළුණ ද්වාරයෙන් බිහිවෙන ප්‍රවත් පත්, පොත්පත් හා බැඳුණු සාහිත්‍ය ලේඛන පමණක් නොව, විද්‍යුත් මාධ්‍යයෙන් කෙරෙන සාහිත්‍යාග සමාජ ප්‍රවර්ධනයට දායක කිරීම අත්‍යවශ්‍ය කටයුත්තක් බව සියලු මාධ්‍යයන් අවබෝධ කර ගත යුතු ය. "සාහිත්‍යය ජනතා සේවය සඳහා ය" යන විභිත්ව ප්‍රකාශයෙහි පිහිටා බිජි කරන ග්‍රෑශ්‍ය සාහිත්‍ය නිර්මාණ තුළින් බිජි වත්මන් ද ග්‍රෑශ්‍ය සමාජයකි. එබැවින් සංවේදී මානව සමාජයක් ගොඩනැංවීම සාහිත්‍යයේ කාර්යභාරය බව සමස්ත සමාජය ම තරයේ සිතට ගත යුතු ය.

04. (අ) (i) ඔවුනු රටේ ජ්‍යෙෂ්ඨ පුරවැසියේ වෙති.

(ii) මුරකරුවන් සත්‍යය කිහිපි කවුරු එංච්වාස කරන් ද?

(iii) එම විද්‍යාලයේ දක්ෂ සිපුනු ඇතේ.

(iv) පුරානනයේ දෙවි දේවතාවුන් පිදුහ.

(v) තිවැරදි වාක්‍යයකි.

(ආ) (i) දෙමුවුහියන් විසින් දරුවේ යහෙග යැවෙති. / යවතු ලැබෙති. / යවතු ලබන්.

(ii) ඇමතිතුමා විසින් දක්ෂ සිපුනු ඇගේමෙට ලක් කෙරුණු. / කැරුණු. / ලක් කෙරුණෙහ. / ලක්කරන ලද්දාහ. / ලදහ. / ලැබුහ. / ලැබුවේ ය. / ලද්දේ ය.

(iii) මහානාහිමියන් විසින් බෝධි වෘක්ෂයෙය් රෝපණය කුරුවෙති. / කෙරෙවෙත්. / කෙරෙවෙති. / කරවතු ලැබෙන්. / කරවතු ලබන්.

(iv) ගුරුවරුන් විසින් සාහිත්‍ය හැදැරීමෙහි ලා අපි දිරිමත් කැරුණෙමු. / කෙරුණෙමු. / කරන ලදීමු. / ලද්දීමු. / කරනු ලැබීමු. / ලැබුවෙමු.

(v) ඔවුන් විසින් මම පැසසෙමි. / පසසනු ලැබෙමි. / ලබමි.

(ඉ) (i) මිනිසුන්

(ii) යමි.

(iii) බසිති.

(iv) තාත්වන්

(v) කම්කරුවන්

05. (අ) (i) යමක් කෙළින් නොකියා වෙනත් ආකාරයකින් කිමි. / ඉදිරිපත් කිරීම.

(ii) ස්වතිය / සිය / තම රටෙහි හා වෙනත් රටවල / තම දේශයෙහි හා අනෙක් දේශවල

(iii) හික්ෂුන් ආරාමයක / හික්ෂුන් විසු ආයුමයක

- (අ) (i) බහුජැත / බහුස්ථාන
(ii) අත්තනොමතික
(iii) දේශගේයියා
- (ඉ) (i) අනුවාදය (ii) පරිවර්තනය (iii) අවවාද
(iv) අපවාද (v) ආශ්චර්ය (vi) මෙශ්චර්ය
- (ඊ) (i) ගොපල දරුවා කුඩා රෝදක් ඇදගෙන සිටියේ ය. (කුබැල්ලක්)
(ii) සැරිපුත් මහරහතුන් වහන්සේ දුම් සෙනවී තහනුර දරු සේක. (බම්)
(iii) පියාගේ ගැලෙහි සක් හඩ මම හැඳුනා ගත්තෙමි. (වකුය, රෝදය)
(iv) වර්තමානයේ බොහෝ දෙනෙක් වෙසක් දන් සල් වෙත යති. (ඁාලා)
(v) සඳකිදුරිය කුපුම් දමින් කර සරසා ගත්තා ය. (ගෙල, බෙල්ල)
(vi) තම තෙමස් බිජිදා මහ මග දමා ගිය මව නීතියට කොටු වූවා ය. (මාස)
06. (i) සම්ප්‍රදායක් - උපසර්ග සහිත පදයකි. / තද්ධිත පදයකි. / අනියමාර්ථ පදයකි.
ලදේසා - නිපාතයකි. / අව්‍ය පදයකි. / අවිය පදයකි.
විකුමසිංහගේ - සම්බන්ධ විභක්ති / විභක්ති / සංයුතාම
(ii) අහිවෘදිය - උපසර්ග සහිත පදයකි. / අව්‍ය සමාය පදයකි.
යොවන - තද්ධිත පදයකි.
අන්තවශ්‍ය - සන්ධියකි. / උපසර්ග සහිත පදයකි.
(iii) විරන්තන - තද්ධිත පදයකි.
පවා - නිපාතයකි. / අව්‍ය පදයකි. / අවිය පදයකි.
කරවසි - ප්‍රයෝග්‍රාම ක්‍රියා / ප්‍රයෝගක ක්‍රියා / පියදු කිරිය
(iv) කාවෙශ්‍යවිත - සන්ධි පදයකි.
සකසා - පූර්ව ක්‍රියා / පෙර කිරිය
කවීන් - කර්ම විභක්ති / අනුක්ත බහු වවන / අනුක්ත කර්තා පදයක් / අනුක්ත විභක්ති බහු වවන පදයකි.
(v) රසාස්වාදයේ දී - සන්ධියකි.
විවාරකයා - ඒකවවන නාම පදයක් / ප්‍රථම විභක්තිය / තද්ධිත පදයක්
විද්‍යෑයකු - අනුක්ත විභක්ති පදයකි. / අකු ප්‍රත්‍යාය සහිත පදයකි. / අනියමාර්ථ පුරුෂලිංග අනුක්ත පදයකි.
07. (අ) (i) ගෙට ඉනි කැපුවා වාගේ. / අනියාරයට අමුඩී ගැහුවා වාගේ. / දැලකින් තුළ බඳින්නා වාගේ. / හිල් කුඩායෙන් වතුර අදින්නා වාගේ. / කුතිස්සන්ට දැල් දැමීමා වාගේ.
(ii) අතර මග දී අත්වැල කැපුණා වාගේ. / ගෙ මැද මිරුව පෙරල්නා වාගේ.
(iii) අන්තිම තුරුමිපුව ගැසීම. / අන්තිම ඉත්තා ඇශීම.
(iv) උගුහුවා ඇරී කෙහෙල් ගිල්ලා වාගේ. / පහන් දැල්ලට ආ පළගැරියා වාගේ.
(v) ජාවියට මූධිය වාගේ. / රන් හා රසදිය වාගේ. / කොහොම් ගහට කරවිල වැල හියා වාගේ. / රසිගමයයි ගම්පලයයි වාගේ.
(vi) පනින්න පෙර සිතා බලනු.
- (ආ) (i) ලග දී උසස් වීමක් ලද මා මිතුරාට අං ඒම ගැන මම කන්ගාටු වෙමි.
(ii) දරුවා එකා යකා වීමට තමා වගකිව යුතු බව විදුහළ්පතිතුමා ඉදිරියේ මවක් පැවසුවා ය.
(iii) සැමියා සියලු ඉඩකඩම් මහු තමට ලියාගත් පසු, තමාට දක්වූයේ කුඩාමාගේ ආදරය බව බිරිද සිහි කළා ය.
(iv) ගුරුවරුන් දුන් අවවාද ගලේ කෙටු අකුරු මෙන් සිත්ති රදුණු නිසා අද මම හාග්‍යවන්න දිවියක් ගෙවමි.
(v) මල්ලිගේ කාමරයෙන් එළියට ආ තාත්තා පොත් මේසය පිස්සිගේ පළා මල්ල වගේ යයි සිවේ ය.
(vi) සිංහ සමයේ ඇතැම් සිදුවීම් පිළිබඳ සත්‍ය තොරතුරු රජයට ලබා ගැනීම මෝල්ගහෙන් පටිට ගැනීම වැනි විය.

- (ඉ) (i) සම්පාර්පලවත් පද දෙකක් යෙදීම.
(ii) විරැද්ධාර්පලවත් පද දෙකක් යෙදීම.
(iii) මුලට අර්ථවත් පදයක් සමග අර්ථ රහිත පදයක් යෙදීම.
(iv) සමානාර්ථවත් පද දෙකක් යෙදීම. / සම්පාර්පලවත් පද දෙකක් යෙදීම.
(v) අසමාන අර්ථ ඇති පද දෙකක් යෙදීම. / සම්පාර්පලවත් තොවන පද දෙකක් යෙදීම.
(vi) සම්පාර්පලවත් පද දෙකක් යෙදීම.
- (ඊ) (i) නිදි කරනවා. / නළවනවා. (ii) කුසියා / කුඩා කුසියා
(iii) පාලුගම (iv) කැපුවා
(v) බලලා (vi) මාමා, තැන්දා
- (උ) (i) බුලත්
(ii) බෙර වයන්නා / බෙර ගසන්නා
(iii) කමතේ දී ගන්නා ආහාර පාන
(iv) ගවයා / හරකා / මී හරකා
(v) වහිනවා.
(vi) දේවාහරණ / දෙවියන්ගේ ආහරණ

08. (i) හින්දු ශිල්ප ගාස්තු ගුන්පල නෘත්‍ය මූර්ති නවයක් විස්තර කර තිබේ. නටරාජා යනු ශිවගේ නෘත්‍යවස්ථාවත් පිළිබඳ කිරීමයි. එහෙත් එහි ද ප්‍රශ්නයකි. සාමාන්‍යයෙන් නටරාජා ප්‍රතිමාවෙහි අන් සතරකි. සිරුර අභ්‍යලින් තැවරුණේ විය. දකුණේ පිටුපස අතෙහි උඩික්කියකි. අතින් අතෙහි අභය මුදාව දැක්වේ. වම පැත්තෙන් එස්ථි අතක අගුරු කබලකි. අතෙක ප්‍රාව දෙසට නමා අත් ඇගිලි පහතට එල්ලන අපුරින් දක්වෙයි. දකුණු කකුල පිහිටියේ අපස්මාරය නම් යක්ෂයකුගේ සිරුර මත ය. එය දැනුහිසින් තැමිණි.

- (ii) හින්දු / යනු / පිළිබඳ / සිරුර
(iii) ඉස්පිලි තුනක් හා පාපිල්ලක්
(iv) නෘත්‍යවස්ථාවත් / නෘත්‍ය (ගැට ඇලපිල්ල), ප්‍රශ්න / ප්‍රතිමා / මුදාව (රකාරාංශය)
(v) අතෙහි / ගුන්පල / ශිවගේ / ප්‍රතිමාවෙහි / අභ්‍යලින් / යක්ෂයකුගේ / දණහිසින්

* * *